

KOKKISOTURI

KORHOIS-KAPALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

1/03

BONUS

MEILTÄ REILU

MIKÄÄN AUTOSI OSA EI OLE IKUINEN

**LAADUKKAAT, EDULLISET VARAOSAT
USEIMPIIN AUTOMALLEIHIN
SUORAAN
VARASTOSTA**

BIOMAN Group

ANJALANKOSKI: VaraosaMaailma (05) 317 1192, fax (05) 363 4339
HELSINKI: VaraosaMaailma (09) 777 4263, fax (09) 777 4274 **JOENSUU:**
Pielisensuun Auto (013) 254 4155, fax (013) 254 4191, VaraosaMaailma
(013) 254 4177, fax (013) 254 4171 **JYVÄSKYLÄ:** VaraosaMaailma (014)
334 8734, fax (014) 334 8791 **KAJAANI:** VaraosaMaailma (08) 618
0182, fax (08) 612 1480 **KOTKA:** VaraosaMaailma (05) 260 6877, fax
(05) 260 6895 **KOUVOLA:** VaraosaMaailma (05) 311 6449, fax (05) 375 3162 **KUOPIO:** Puijon Varaosa (017) 261 4124, fax (017) 262
4220, VaraosaMaailma (017) 266 9500, fax (017) 266 9506 **LAPPEENRANTA:** VaraosaMaailma (05) 453 1321, fax (05) 415 3248
MIKKELI: VaraosaMaailma (015) 367 530, fax (015) 366 582 **TAMPERE:** VaraosaMaailma (03) 254 5735, fax (03) 254 5739

KORPISOTURI

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservin aliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva
Toimitus
Graafinen toteutus
Toimitus

Päätoimittaja
everstiluutnantti
Jouni Mattila
Puh. (013) 181 3205
Fax (013) 181 3208
GSM 040 756 6896

Toimitussihteeri
Mari Nyssönen
Puh (013) 181 3218
Materiaalin käsittely
Jukka Tiihonen
Materiaalivastaava
Taneli Mäkinen
Puh (013) 181 3221

Taloudenhoitaja
Jari Nousiainen
Puh. (013) 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.mil.fi/pkarpr
E-mail: tiedotus.pkarpr@mil.fi

Ulkoasu/taitto:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 2 500 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
helmikuussa ja elokuussa

Tilaukset:
Puh. (013) 181 3242
Irttonumero 8,50 euroa
Vuositilaus 17 euroa
ISSN 0789-1474

KORPISOTURI

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

1/03 SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	5
Komentajan kynästä	7
Työpisteen esittely	8
Pakina	11
Vieraskynä	12
Prikaatissa tapahtuu	14
Korven kätköistä	28
Urheilu ja tekniikka	32
Kiltapalsta	40
Kiltapalsta/JR 9 perinneosasto	48
Kummikuntapalsta	50
Sotilaskotipalsta	53
AUK:n kurssijulkaisu	55

"tietyyllä tavalla
hyvin
inhimillinen..."

**PAIKALLINEN, INHIMILLINEN,
INNOVATIIVINEN**

Tikka Communications on moderni tietoliikenneyritys, joka tarjoaa kansainvälisesti korkealuokkaisia viestintämahdollisuuksia. Yhdessä asiakkaidemme kanssa rakennamme nykYTEKNOLOGIAA hyödyntäen yksilöllisiä tietoliikennetarkoituksia heidän kilpailukykyään edistämään. Tarjoamme sisällöntuottajille laadukkaan palvelualueen, jonka avulla välitämme mahtavia elämyksiä asiakkaillemme. Pyrimme myös siihen, että meitä on helppo lähestyä. Alueen asukkaiden palvelijana haluamme tarjota kilpailukykyisiä tuotteita ja palveluja sekä kehittyä viestivän kodin asiantuntijaksi.

Joensuu Kauppakatu 17, 80100 Joensuu, p. (013) 265 2111, avoinna ma - pe 9-17
Kitee Kiteentie 8, 82500 Kitee, p. (013) 220 122, avoinna ma - pe 10 - 14

tikka **com**

Vahvasti mukana maakunnan kehityksessä

Siihtalan ABC-liikenneasema ja PKO:n konttori. Täyden palvelun ABC-liikenneasemalla palvelevat: huoltoasema, ravintola, pelimaailma ja market, josta saat lähes kaikki tarvitsemasi elintarvikkeet markethintaan 24 h vuorokaudessa.

Asiakasomistajana saat Bonusta kaikista ostoksistasi!

S-MARKET PKO:n 30.000. asiakasomistajaperhe Burmanit ostoksilla Liperin S-marketissa

Kuva: Toimitus

Taa on syksy taittunut joulun kautta alkavaksi keväeksi sitten edellisen Korpisoturin ilmestymisen. Prikaatissa on ollut talven aikana lukuisia merkittäviä tapahtumia. Niistä tärkein oli komentajan vaihtuminen 1.11.2002, kun eversti Keijo Simola otti tehtävät vastaan eversti Asko Kohvakalta. Päätoimittaja ja koko Korpisoturin toimitus kiittää edellistä komentajaa tuesta, jota saimme tässä työssä ja samalla toivotamme uudelle komentajalle onnea ja menestystä uudessa haasteellisessa tehtävässään.

Sekä komentajan vaihtotilaisuuteen että vuosipäivän juhlallisuuksiin osallistuneiden maanpuolustuksen ystävien ja tukijoiden runsas määrä osoitti, miten laaja tuki prikaatilla on koko ympäröivältä yhteiskunnalta. Myös Itäisen Maanpuolustusalueen komentajan kenraaliluutnantti Vesa Kämärin prikaatille antama suullinen tunnustus hyvästä hengestä ja hyvin hoidetusta työstä komentajan vaihtotilaisuudessa tuntui meistä kaikista todella hyvältä. Maakunnan pää-äänenkannattaja Karjalainen uutisoi vuoden 2002 aikana toiminnastamme 64 kertaa. Se on myös osoitus siitä kiinnostuksesta, mitä ytämme kohtaan tunnetaan. Hyvää on, että tuki, jota saamme, ei rajoitu pelkästään omaan maakuntaan. Alokaiden kotiväkipäivän lähes kahden tuhannen omaisen ja ystävän joukko osoitti omalta osaltaan, että varuskunnan toiminta kiinnostaa niin omassa maakunnassamme kuin Savossa, Kymenlaaksossa ja Keski-Suomessakin.

Korpisoturin lukijakunnan runsaus ympäri Suomea on meille lehdenkijöille kunnia, mutta samalla suuri haaste. Lukijakunnan levinneisyydestä mainittakoon esimerkkinä tapahtuma viime lokakuulta. Istuessani seuraamassa suomalaista huippujääkiekkoa Jyväskylän Hippoksella, samalla penkkirivillä istunut herrasmies tunnisti minut ja ryhtyi jutustelemaan. Siinä yhteydessä tuli ilmi, että myös hän on ahkera Korpisoturin lukija. Niinpä siinä menikin osa erästä ja erätuoista Korpisoturin aiheista ja vähän muistakin prikaatin kuulumisista keskustellessa. Terveisiä sinne Keski-Suomeen! Samassa yhteydessä kiitän Kari Aaltoa Helsingistä antamastasi palautteesta ja lähettämistäsi AuK/KarJP:n Vipinä-lehdistä vuodelta 1960, jotka saimme edellisen Korpisoturin ilmestymisen jälkeen.

Kaikissa eri muodoissaan tuleva tuki, jota osin yllä kuvasin, on meille prikaatilaisten erittäin tärkeää, jotta jaksamme tehdä väsymättä työtämme vuodesta toiseen Suomen nuorison kasvattajina ja sotilaskouluttajina. Meidän kaikkien yhteinen velvollisuutemme on tukea sotiemme veteraaneja. Tähän liittyvä merkittävä tapahtuma oli vuoden vaihteessa, kun JR 9:n Kilta liittyi Pohjois-Karjalan Prikaatin Kiltaan JR 9:n perinneosastona. Meidän nuorempien tehtävänä on nyt tukea heidän toimintaansa myös kiltamme kautta.

Prikaatilla on edessään lukuisia uusia haasteita. Yksi niistä alkoi 13.1.2003 kun saimme saapumiserässä 664 uutta alokasta. Saapumiserä on prikaatin Kontiorannan historian suurin. Emme saaneet kuitenkaan yrityksistämme huolimatta enempää kuin viisi määräaikaista kouluttajaa lisää. Olisimme myös toivoneet saavamme lisähenkilöstöä ainakin muutamaan huollon työpisteeseen. Nykyisellä ammattitaitoisella henkilöstöllämme tulemme varmasti toimeen, mutta tilanne vaatii meiltä kaikilta taas hieman lisää "rutistusta". Paljon julkisuutta saaneen huume-testauksenkin olemme aloittaneet prikaatissa, siitä kerron myöhemmillä sivuilla lisää.

Olemme siirtyneet lopullisesti vuokralaiseksi, kun kiinteistökantamme siirtyi Senaatti-kiinteistöjen

omistukseen. Naapuriimme Kontioniemeen entisen parantolan tiloihin ja alueelle suunnitellaan monipuolista hyvinvointikeskusta, Kontiolinnaa, kylpylöineen. Toivottavasti hanke toteutuu, se olisi koko maakuntamme etu.

Näiden uusien haasteiden aikana on useimmat tämän lehden artikkeleista tarkoituksella valittu käsittelemään työhyvinvointia ja siihen läheisesti liittyviä asioita. Ja onhan nyt myös työilmapiirikyselyjen analysoinnin aika.

Henkilöstövaihdoksia on tapahtunut muuallakin kuin johdossa. Olemme nyt jonkin aikaa ilman sotilaspappia Heikki Holkerin siirryttyä Läntisen Maanpuolustusalueen Esikuntaan Hämeenlinnaan 1.1.2003. Uusi pappi valitaan lähipäivinä. Uusi ravitsemispäällikkömme Riitta Turunen aloitti työnsä prikaatissa 10.2.2003. Korpisoturi toivottaa Heikille ja Riitalle menestystä uusissa tehtävissään.

Toivotaan, että uudet haasteet ja uusien henkilöiden tuomat "tuulet" puhaltavat lisää voimaa meihin vanhoihin korpisotureihin, niin miehiin kuin naisiin. Me uskomme, että tuulen suunta säilyy oikeana, kuten on jo vuosia ollut.

Karjalan Jääkäripataljoonan perinnepäivää vietetään 25.2.2003. Korpisoturi onnittelee juhlivaa pataljoonan henkilöstöä sekä kaikkia niitä, jotka ovat joskus palvelleet kyseisessä perinteikkäässä joukossa. Henki ja koulutustuloksenne pataljoonassa ovat olleet hyviä. Olemme niistä kaikki ylpeitä. Alokkaat, ryhmänjohtajat ja kokelaat - vaalikaa joukkomme perinteitä jo varusmiespalveluksenne aikana. Hyvä tapa aloittaa on esimerkiksi käydä tutustumassa arvokkaisiin perinnetiloihimme.

Ihmiset ympäri maailmaa pidättelevät henkeään ja odottavat jopa pelonsekaisin tuntein mahdollisen uuden sodan syttymistä Irakissa lähipäivinä. Tätä kirjoitettaessa on asetarkastajien raportin jättöpäivä. Tulokset eivät ole vielä tiedossani, mutta luulen, että lehden julkaisuvaiheessa kriisin ratkaisuun on valittu lopulliset keinot.

Kaikista maailman ikävistä asioista huolimatta toivotan kaikille lukijoillemme oikein aurinkoisia kevätpäiviä!

Päätoimittaja
Everstilutnantti Jouni Mattila

Myös Teidän tukenanne

KARJALAISEN KULTTUURIN
EDISTÄMISSÄÄTIÖ

puh. 122 155

Kalevala Koru

ROHKEA
PERINTEINEN
AITO

Prisman Kultra

Kauppakeskus Prisma, Joensuu, Puh. 127 820

Palvelemme
ma-pe 10-19, la 10-16

MEILTÄ SAAT
BONUSIA

Aluksi esitän prikaatin johdon puolesta parhaimmat kiitokseni prikaatin palkatulle henkilöstölle ja varusmiehille sekä kaikille toimintamme tukijoille ja maanpuolustuksen asian edistäjille päättyneen vuoden 2002 hyvistä saavutuksista. Prikaatin toiminnassaan ja tehtävissään saavuttamat tulokset ovat olleet niin alueellisesti kuin valtakunnallisestikin mitattuina korkeatasoisia. Maanpuolustustyötä arvostetaan itäisessä Suomessa yleisesti ja sitä myös tehdään hyvin monilla eri tahoilla menestyksekkäästi.

Kiitokset edeltäjälleni, eversti Asko Kohvakalle siitä, että olen päässyt näinkin "valmiiseen pöytäan". Eversti Kohvakan lähes kolmen vuoden mittaisen komentajakauden työn tulokset ovat hyvin nähtävissä prikaatissa ja varuskunnassa. Tästä on hyvä jatkaa. Omasta puolestani myös kiitokset sille hyvin lukuisalle joukolle, joka on ottanut uudenkin komentajan todella lämpimästi vastaan. Työhön on ollut helppo käydä käsiksi, kun on vahva tuki takana alusta alkaen. Haluan lisäksi kiittää erityisesti kenttärövästi Heikki Holkeria, varuskunnan ja prikaatin pitkäaikaista ja pidettyä sotilasappia, sekä muitakin vuoden aikana muihin tehtäviin tai reserviin siirtyneitä prikaatin työntekijöitä.

Tätä kirjoitettaessa toimintavuosi 2003 on juuri käynnistynyt. Prikaatin perustamisesta tulee 1. heinäkuuta kuluneeksi jo 13 vuotta. Prikaatin päätehtävä on kuitenkin ennallaan: pitää yllä ja kehittää koulutus- ja perustamisvastuulla olevien joukkojen kykyä suoriutua ensimmäisistä tehtävistään valmiutta kohotettaessa ja kriisin, äärimmäisessä tapauksessa sodan, aikana. Tästä johtuen prikaatin toiminnan painopistealueina ovatkin laadukas varusmieskoulutus ja kertausharjoitusten täysimääräinen toteuttaminen. Kolmanneksi painopistealueeksi on tälle vuodelle valittu yhteistoiminnan vakiinnuttaminen Senaattikiinteistöjen ja Metsähallituksen kanssa. Tämä siksi, että vuoden alusta puolustusvoimien kiinteistöomaisuus - kasarmit ja lähiharjoitusalueet - luovutettiin näiden ulkopuolisten tahojen hallintaan, näin myös Kontiolahden varuskunnassa.

Prikaatin varusmiesvahvuus kasvaa siten, että saapumiserän aloitusvahvuus nousee 550:stä 670:een 13.1.2003 palvelukseen astuvasta saapumiserästä alkaen. Tämä ja samanaikaisesti lisääntyvät koulutustehtävät ovat aiheuttaneet

joitakin tarkistuksia koulutusjärjestelmäämme. Varusmiesvahvuuden kasvu on haaste prikaatille, sillä prikaatin palkatun henkilöstön määrä pysyy tästä huolimatta ennallaan.

Prikaatissa tulee olemaan alkaneena vuonna runsaasti niin arkisia kuin juhlavampiakin tapahtumia. Molempia tarvitaan, sillä välillä on myös ansaitusti syytä levätä arkisesta työstä ja juhlia. Arkisista tapahtumista voin mainita joukkokoulutuskauden huipentavat Itäisen Maanpuolustusalueen yhtymäharjoitukset, jotka järjestetään 9. - 19. kesäkuuta ja 1. - 19. joulukuuta. Jälkimmäisen harjoituksen ampumaleirivaiheen johtaminen tulee olemaan prikaatin vastuulla. Alkaneena vuonna tullaan järjestämään myös muutamia perusyksikötason kertausharjoituksia.

Prikaatin valatilaisuudet järjestetään tänä vuonna 22. helmikuuta Pyhäselässä ja 22. elokuuta Leppävirralla. Valatilaisuuksiin liittyvät kummallakin paikkakunnalla kaksi päivää aiemmin järjestettävät maanpuolustusjuhlatilaisuudet. Valtakunnallinen paraati järjestetään 4.6. Itäisellä Maanpuolustusalueella Haminassa, jossa prikaati ja maanpuolustusjärjestöt tulevat "näyttämään lippuaan". Prikaati tulee olemaan mukana myös Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan samana päivänä johtamassa paraatissa Enossa. Varuskunnalliset juhlatilaisuudet järjestetään lisäksi Karjalan Jääkäripataljoonan perinnettä liittäen 24. - 25.2. yhdessä Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan kanssa, prikaatin vuosipäivänä 20. marraskuuta ja itsenäisyyspäivänä.

Kuva: Toimitus

Pidemmällä tähtäimellä otan esille yhden keskeisen asian, jonka suunnittelulle vuosi 2003 prikaatissa kaiken muun ohella varataan. Tarkoituksena on laatia varuskuntasuunnitelma, jossa esitetään Pohjois-Karjalan Prikaatin tavoitella vuonna 2010. Kyseessä on siis pidemmän aikavälin suunnitelman laatiminen siitä, millaisella organisaatiolla, henkilöstöllä, välineistöllä, kiinteistökanalla, harjoituspaikoilla ja -alueilla prikaatin optimitapauksessa tulisi tuolloin toimia. Suunnitelman laatimisen yhtenä perusteena tulee luonnollisesti käyttää arviota todennäköisistä käytössä olevista voimavaroista seuraavien vuosien aikana.

Alkaneena vuonna tapahtuu myös muualla kuin prikaatissa. Hyvin runsaslukuinen ja arvokasta työtä tekevä maanpuolustusjärjestökenttä järjestää ympäristössämme suuren määrän erilaisia maanpuolustukseen liittyviä tapahtumia. Tapahtumia on sen verran runsaasti, että kaikkien lueteleminen ei ole tässä mahdollista. Muutamasta näistä kerrotaan kuitenkin enemmän tämän lehden muilla sivuilla. Pohjois-Karjalan Prikaati tulee tänäkin vuonna tukemaan tilaisuuksien järjestelyjä mahdollisuuksiensa mukaan - yhteisen asian puolesta.

Maanpuolustustahdon ylläpitäminen saavutetulla korkealla tasolla edellyttää aktiivisia toimenpiteitä niin puolustusvoimilta kuin maanpuolustusjärjestöiltäkin. Vaikka asiat ovat tänä päivänä hyvin - näillä kulmakunnilla voi hyvällä syyllä sanoa erittäin hyvin - ei tilanne voi pysyä samana sukupolvien vaihtuessa ilman, että "jotakin tehdään". Prikaatin kohdalla tämä edellyttää erityisesti varusmiehiin suunnattua oikeanlaista asennekasvatusta positiivisessa hengessä - ei propagandanomaisesti. Tässä työssä maanpuolustusjärjestöjen tuki on tarpeen, keinoja on varmasti olemassa tai ainakin löydettävissä. Järjestökentässäkään tämä ongelma on havaittu ja toimenpiteet ovat uskoakseni käynnissä.

Toivotan parhainta menestystä prikaatin palkatulle henkilöstölle ja varusmiehille, yhteistyökumppaneille, maanpuolustusjärjestöille sekä kaikille prikaatin tukijoille. Olkoon alkanut vuosi 2003 kaikille antoisa.

Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja
Eversti Keijo Simola

Hyvä työilmapiiri ja yhteishenki eivät synny itsestään

Ilmapiiri -sana on itse asiassa metafora eli kielikuva. Se on aina seurausta jostain, usein meidän käyttäytymisestämme. Tai se on kokemusta jostain, yleensä toisten ihmisten, työtovereiden tai esimiesten käyttäytymisestä. Kokemukseen työilmapiiristä siis vaikuttaa se, mikä nousee minun sisimmästäni tai se mikä tulee minun ympäriltäni. Työelämässä aktivoituu kaksi ihmissuhteiden ulottuvuutta: auktoriteettikysymys ja kyky liittyä toiseen ihmiseen. En voi muuttaa ilmapiiriä, mutta voin osaltani vaikuttaa niihin tekijöihin, jotka puolestaan vaikuttavat työilmapiiriin kokemiseen.

Aloita itsestäsi – älä muista

Vapautunut työilmapiiri ja hyvä yhteishenki eivät synny itsestään, vaan ne on aina rakennettava. Siihen tarvitaan sekä omaa että toisen ihmisen panosta. Jos olen tilanteeseen tyytymätön, tehokkainta olisi aloittaa muutostyö omasta itsestäni, sillä omaan käyttäytymiseeni voin vaikuttaa, en niinkään muiden. Muihin ihmisiin voin vaikuttaa yleensä vain välillisesti eli oman käyttäytymiseni kautta. Yritys muuttaa toista ihmistä voi osoittautua usein liian ylivoimaiseksi tavoitteeksi. Ja voi kysyä, onko se yleensä mahdollistakaan. Tässä suhteessa työyhteisön johtaja tekee poikkeuksen; hänellä voidaan katsoa olevan oikeus puuttua suoraan muiden käyttäytymiseen. Silti oma esimerkki on kuitenkin hyvän johtajankin tehokkain vaikuttamiskeino. Tämä selittyy sillä, että johtaminen on ennen kaikkea rooli, ei niinkään asema, vaikka eräänlainen asemavaltuus korostuukin juuri puolustusvoimien johtamisjärjestelmässä.

Ilmapiiri heijastaa työyhteisön arvoja

Prikaatissamme määritellyt arvot ovat myös hyvän ilmapiirin ja yhteishengen perustekijöitä. Näihin vaikuttavat oleellisesti sekä asenne että käyttäytyminen samoin kuin valmius itsensä jatkuvaan kehittämiseen. Eräänlainen elämän paradoksi näyttää olevan, että yksinkertaisimmat perusasiat näyttävät kuitenkin olevan

vaikeimpia oppia ja omaksua. Näihin kuuluvat suvaitsevaisuus, erilaisten lahjojen ja taipumusten tiedostaminen ja tästä nouseva erilaisuuden hyväksyminen. Jo raamatunkin lehdistä nousee ajaton neuvo: ”toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne”. Sen sijaan me äidymme niin helposti kilpailemaan kateudessa ja pahansuopuudessa.

Viides käsky ei kiellä ainoastaan toisen fyysistä vahingoittamista. Se kattaa myös henkisen ulottuvuuden, työtoverin nolaamisen tai nöyryyttämisen. Toisessa ihmisessä on lukemattomia kohtia, joihin halutessamme voimme ilkeämielisesti iskeä. Voimme tappaa luovuutta, oma-aloitteisuutta, vapautta itsenäiseen työskentelyyn, yksilöiden välistä tasa-arvoisuutta ihmisinä, luottamusta, avoimuutta ja jopa hyväksyttävän riskinoton sallimista. Käytöksemme siis heijastaa sekä omia että yhteisömme arvoja.

Työyhteisön perustehtävän tiedostaminen

Nykyaikaiset työyhteisön kehittämisstrategiat lähtevät liikkeelle työyhteisön perustehtävän kartoittamisesta. Työyhteisö on aina perustettu tiettyä tehtävää varten. Meitä ei ole palkattu olemaan, viihtymään, puuhastelemaan itseämme miellyttäviä askareita tai loukkaamaan työtovereitamme, vaan toteuttamaan sitä tehtävää, jota varten organisaatio on perustettu. Tämä pätee yhtäläillä kaikkiin organisaatioihin. Yleensä organisaation tehtävänä on tuottaa joko aineellista tai henkistä hyvää ja hyvinvointia. Puolustusvoimat tuottaa turvallisuutta.

Nykyään aletaan oivaltaa myös julkisella sektorilla, että asiakas on ”kuningas”, sillä palkkoja ei maksa viime kädessä työnantaja, vaan tyytyväinen asiakas. Näin ollen jokaisen tulisi olla myönteisesti markkinahenkisenä, sillä jokaisen työ on joko tuotteen suoraa markkinointia tai sitä tukevaa työtä työyhteisön sisällä. Tässä tuulosvastuussa työtoveri on yhtä arvokas ja tärkeä kuin asiakas. Tyytyväinen työtoveri on hankin hyvän markkinahenkisyyden seurausta.

Olet rakentaja et repijä

Työilmapiiri ja yhteishenki ovat siis mitä suurimmassa määrin niin yhteisiä projekteja kuin prosesseja – toimintaketjuja. Näissä jokaisen panos on yhtä merkittävä ja tärkeä. Näissä ”talkoissa” tarvitaan siis jokaista. Valitettavasti jo yksikin työntekijä voi ajattelemattomuudellaan myrkyttää ilmapiiriä, aiheuttaa toiselle kokemuksen, ettei työpaikalla ole hyvä olla.

Työilmapiirin kehittämisessä tavoite on yhteisössä, mutta lähtökohta yksilössä. Kun rakennat itseäsi, rakennat samalla työyhteisöäsi. Hyvän rakentajan ajatellaan osaavan myös rakentajan perustaidot: hän välttää ”seitsemää kuolemansyntiä”, hän osaa pukeutua, hän osaa käyttäytyä, hän osaa kuunnella ja hän tietää, ettei hän koskaan ole täysin valmis. Hän rakentaa käyttäytymisellään uskottavuutta.

Työpaikan hyvän käytöksen aakkosiin kuuluu tervehtiminen, tervehdyksiin vastaaminen, kiittäminen, silmiin katsominen, hymy ja hyväntuulisuus, sovittujen kellonaikojen kunnioittaminen jne. Nämä lienevät asioita, joihin jo omat vanhempamme ja opettajamme ovat meitä lapsuudesta saakka opastaneet. Eräässä mielessä itsestäänselviä asioita, mutta jos ne unohtuvat, seuraukset myös pian näkyvät.

Prikaatissa ollaan yhteishengessä ja työilmapiirin suhteen korkealla tasolla – yhdessä asian eteen tehty erilainen työ on kantanut hyvää hedelmää. Siitä kiitos kuuluu Teille jokaiselle. Kehittäminen ei nimittäin aina ole ongelmatonta. Siihen sisältyy myös omat riskinsä. Muutostyö voi nimittäin nostaa esiin myös aivan ennakoimattomia vaikeita asioita. Asiantuntijat ovat todenneet, että parhaista yrityksistä huolimatta voidaan myös epäonnistua. Olemme onnekkaita – olemme onnistuneet.

Varuskuntasairaalaasta Lääkintähuoltokeskukseksi

Varuskuntasairaalan ydintehtäväksi on määriteltä varusmiesten palveluskelpoisuuden arviointi, ensiavun ja kenttälääkinnän koulutus ja kehittäminen sekä kriisivalmiuden suunnittelu ja ylläpito. Varuskuntasairaala tarjoaa myös palkatun henkilöstön, niin siviili- kuin sotilashenkilöstönkin, työterveyshuollon. Varusmiesten palveluskelpoisuuden arviointia tapahtuu päivittäin lääkärin ja hoitajan sairastapahtumilla, jolloin otetaan kantaa siihen, pystyykö varusmies osallistumaan päivittäiseen palvelukseen. Palvelukseen astumisen yhteydessä ns. alokaskarkuksessa varuskuntasairaalaassa teemme päätöksen alokkaan palveluskelpoisuusluokasta. Joitakin luokkamuutoksia luonnollisesti tulee myös palveluksen aikana.

Lääkäreitä on yksi eli päällikkölääkäri, jonka toimenkuvaan kuuluu normaaliin sairaus- ja työterveyshuollonvastaanottojen ja vuodeosaston hoidon lisäksi vastata sairaalan toiminnasta hallinnollisesti, osallistua kenttälääkinnän opettamiseen ja kehittämiseen sekä vastata ostopalvelujen toimivuudesta. Osastonhoitajilla, joita tällä hetkellä on kaksi, on vastuu varuskuntasairaalan hoitotyön toteutumisesta ja kehittämisestä. He osallistuvat myös sairastapahtumien pitämiseen. Sairaanhoidtajia on tällä hetkellä kolme, joista yksi on psykiatrin erikoissairaanhoidtaja. Sairaanhoidtajat pitävät kukin vuorollaan päivittäistä hoitajan vastaanottoa, jossa hoidetaan lievemmät sairaudet, kuten flunssat, lievät rasisusvaivat, hiertymät, haavat tai rakkulat. Lisäksi hoitotuntien kautta on mahdollisuus hakea säännöllisessä käytössä olevat lääkkeet tai suorittaa erilaisia haavan hoitoja. Sairaanhoidtajien osalta on luotu ns. yksikköhoitaja -järjestelmä, jossa tavoitteena on ollut, että yksikön omahoitaja vastaa pitkälti oman yksikkönsä vastaanotosta. Tämä tosin ei aina onnistu. Lisäksi yksikköhoitajat käyvät omissa yksiköissään pitämässä oppitunteja sairauksien ennaltaehkäisystä ja pienten vaivojen hoidosta. Lisäksi on työterveyshoitaja, joka työterveyshuollon toteuttamisen lisäksi osallistuu ajoittain myös varusmiesten hoitamiseen. Varuskuntasairaalaassa on myös hammaslääkäri, jolla on apulaisenaan hammashoitaja. Varuskuntasairaalan yleisestä siisteydestä ja viihtyvyydestä huolehtii kolme sairaala-apulaista. Hoitovälineistön puh-

taudesta ja kunnosta vastaa välinehoitaja, joka osallistuu myös sairaala-apulaisten tehtäviin. Lisäksi henkilöstöön kuuluvat toimistosihteri ja nyt keväällä aloittanut toimistoupseeri. Vuoden 2001 alussa henkilöstö lisääntyi kahdella kenttäsairaanhoidtajalla, joiden päätehtäväksi määriteltiin ensiavun ja kenttälääkinnän kouluttaminen sekä leirien varohenkilöinä toimiminen. Näiden tulokkaiden myötä ennen henkilöstöön kuuluneet lääkärintähuoltoupseerit poistuivat. Toinen heistä siirtyi eläkkeelle ja toinen yksikköön opetusupseeriin tehtäviin.

Vaikka henkilöstössä onkin tapahtunut muutoksia, niin fyysinen työympäristö on pysynyt samana. Varuskuntasairaala on rakennettu vuonna 1956 ja sen jälkeen on tehty pieniä korjauksia vuosien varrella, viimeisin 1998. Toiminnallisesti nykyinen sairaala on erittäin epäkäytännöllinen ja ikä on tuonut mukanaan paljon korjaustarpeita. Varuskuntasairaalan peruskorjaus ja saneeraus on ollut jo monta vuotta prikaatin ensimmäisiä rakennuskohteita. Se on myös ollut Itäisen Maanpuolustusalueen listalla kärkipäässä, mutta aina on löytynyt jotakin vielä tärkeämpää, johon rahaa on tarvittu. Vieläkään ei ole varmaa tietoa, milloin saneeraus alkaa, ja nyt omistussuhteiden muuttumisen myötä se on vielä epävarmempaa. Varusmiesmäärien kasvu lisää oletettavasti myös meidän palvelujemme käyttöä ja tällöin tilojen epäkäytännöllisyys tulee korostumaan.

Viimeisen tilaston mukaan varusmies käy vuoden aikana keskimäärin kymmenen kertaa sekä lääkärin että hoitajan vastaanotolla. Jos keskivahvuudeksi määritellään 700 varusmiestä, niin saamme 14 000 käyntiä vuodessa eli noin 38 käyntiä vuoden jokaiselle päivälle. Tosiasiaan käynnit eivät tasaisesti jakaudu, vaan varsinkin epidemia-aikoina käyntejä on reilusti yli 100 päivittäin ja sitten taas toisinaan, varsinkin viikonloppuisin, on hiljaisempaa. Lääkärin vastaanotot ovat tähän mennessä olleet päivittäin ja ns. hoitotunnit kolmesti päivässä arkisin. Viikonloppuisin on ollut mahdollista käydä hoitajan vastaanotolla. Nyt vuoden vaihtuessa vastaanottokäytäntöä on tarkoitus muuttaa siten, että jatkossa kaikki vastaanotolle tulevat ilmoittautuvat yhdelle vastaanottokirjalle ja käyvät ensin sairaanhoidajan vastaanotolla, josta heidät tarvittaessa ohjataan lääkärin vastaanotolle. Käytännön muuttamisen taustalla on valtakunnallinen suuntaus hoitajapainotteiseen vastaanottokäytäntöön, mutta toisaalta myös

vallitseva lääkäri- ja hoitaja -työvoiman välinen epäsuhte, kun lääkäreitä on vain yksi. Jatkossakaan ei voi toiveita varusmieslääkärityövoimalle asettaa, sen verran vähän nykyään astuu valmiita lääkäreitä varusmiespalvelukseen.

Palatakseen otsikkoon, heinäkuussa 2002 tullessa uudistetussa Yleisessä palvelusohjesäännössä on varuskuntasairaalan nimeksi muutettu lääkärintähuoltokeskus. Nimenmuutoksen taustalla on pyrkimys päästä eroon sairaala -nimikkeestä ja korostaa toimenkuvaamme polikliinisenä hoitopaikkana sekä monimuotoisia lääkärintähuolto- palveluja antavana paikkana. Nimenmuutos vain ei käy kädenkäänteessä. Edelleenkin varuskuntasairaala sopii suuhun ja muuhunkin kielenkäyttöön luontevammin kuin lääkärintähuoltokeskus. Käynnissä olevassa koko puolustusvoimien terveydenhuoltoon koskevassa selvityksessä on pyritty kartoittamaan terveyspalvelujen järkevä tuottamistapa, eli mikä on järkevää tuottaa itse ja mikä puolestaan ostaa ulkopuoliselta kumppanilta. Selvityksestä tulneiden alustavien tietojen mukaan jatkossakin yleislääkäritasoinen polikliininen hoito on järkevää ja taloudellista tuottaa omana palveluna, mutta useissa tapauksissa erikoissairaanhoidon ostettaisiin siviilisairaaloilta. Keskussotilassairaalan asema on vielä hieman avoinna. Meidän osaltamme varusmiesten erikoissairaanhoidon ei -kiireelliset -palvelut ostetaan Kajaanin keskussairaalaasta ja sotilashenkilöiden osalta Keskussotilassairaalaasta. Siviilihenkilöstön osalta tukeudumme paikalliseen keskussairaalaan. Niin varusmiesten kuin koko palkatun henkilöstönkin kiireelliset, ensiapua vaativat tapaukset lähetetään Pohjois-Karjalan Keskussairaalaan Joensuuhun.

Vaikka rakenteellinen työympäristö onkin vanha ja epäkäytännöllinen, niin käytössämme on kuitenkin nykyaikainen ja toimiva hoito- ja tutkimusvälineistö sekä atk-pohjainen potilastietojärjestelmä. Näiden avulla pystymme tuottamaan hyvää yleislääkäritasoisista perusterveydenhuoltoon ja sairaanhoidon. Henkilökuntamme on erittäin ammattitaitoista ja suurimmalla osalla on jo pitkä työkokemus. Viimeisimpien työilmapiirityselyiden perusteella henkilökuntamme on myös erittäin motivoitunutta. Näillä eväillä uskomme pystyvämme tarjoamaan laadukkaita terveydenhuollon palveluja kaikille niistä tarvitseville jatkossakin.

Lääkäintäylikuuntantti Antti Niemi
Päällikkölääkäri

OLEMME TUKENEET POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN TOIMINTAA

Joensuun kaupunki

Kontiolahden kunta

Enon kunta

Kesälahden kunta

Liperin kunta

Kuopion kaupunki

Kaavin kunta

Varkauden kaupunki

Leppävirran kunta

Vehmersalmen kunta

Varpaisjärven kunta

Koulutustarkastus

Lettiin yhtä 70-luvun lopun kesistä. Kakaralammen varuskuntaan saapui veret seisauttava ilmoitus: Pääesikunnan koulutusosasto tulee suorittamaan koulutustarkastusta syyskuun aikana korkeasti kunnioitetun ja samalla pelätyn koulutuspäällikön kenraaliluutnantti Rainer Vitelikon johdolla. Komentajan luettua ilmoituksen ja ymmärrettyä, mitä kaikkea se merkitsi, alkoi hänestä levitä varuskuntaan se henkinen ja fyysinen valmistautuminen, mitä koulutustarkastukset siihen aikaan jo etukäteen edellyttivät. Kakaralammen prikaatissa alkoi arkirutiineista poikkeava sykyily ja hikoilu. Komentajat ja esikunta kiinnostuivat pitkästä aikaa taas koulutuksesta. Hiottiin askelmerkkejä ja harjoiteltiin ilmoitusten karjahtelua. Sotilassomistettiin ja värkättiin muuta silmän lumetta. Koska oli kysymys koulutustarkastuksesta, tärkein ja ratkaisevin valmistelutyö tehtiin komppanioissa. Monissa tarkastuksissa karaistunut ja kunnostautunut Sissikomppanian päällikkö kapteeni Mikkolainen valmensi alaisiaan keinoja kaihtamatta/niistä välittämättä rehelleiseen ja rehtiin toimintaan tulevassa tarkastuksessa. Hän antoi ohjeita kouluttajilleen ja varusmiehille mm. siitä, miten käyttäytyään oppitunnilla, jottei tulisi sanomista. "Kun oppitunnin pitää kysyä jotakin, niin kaikki ne, jotka tietävät vastauksen, viittaavat oikealla kädellä ja kaikki ne, jotka eivät tiedä vasemmalla kädellä. Tietoa pitää ainakin näyttää olevan." Kaikki oleellinen pyrittiin ottamaan valmisteluissa huomioon. Ilmoitustauluilla olevat paperit laitettiin ojennukseen, leikattiin samanlevyisiksi ja -korkuisiksi. Kasarmin ympäristöt lakaistiin suurpiirteisesti tarkkuudella, että määnynneulasen v-kirjaimen haaroista toinen osoitti pääpiirteittäin luoteeseen, toinen koilliseen ja tyvipää etelään. Tarpeelliset ja tärkeät valmistelut huipentuivat vielä loppuhetkillä tiettyjen sopivien/tarpeettomien/välttämättömien henkilöiden siirtämiseen ns. "harjakomeroon" eli paikkoihin tai tehtäviin, joissa he eivät käytöksensä, ulkonäkönsä tai muun taitamattomuutensa takia häpäisisi joukkoaan esimiehistä puhumattakaan. Tällaisia paikkoja ja tehtäviä olivat mm. tärkeäksi katsottu siivous varuskunnan ulkopuhdistusalueen kaukaisimmassa kolkassa ja ulkovessojen tyhjennys ampumaleirialueella.

Tarkastajat tulivat aikanaan ja patsastelivat tärkeännäköisinä eri puolilla kasarmi- ja lähiharjoitusalueita seuranaan hikoilevaa prikaatin johtoa ja koulutushenkilöstöä. Tarkastus kohdistui erityisesti seuraaviin koulutuksellisiin tieteenhaaroihin kuten käyttäytymiskoulutus,

taistelukoulutus, kouluammunnat ja oppitunnit. Palvelukseenastumispäivästä alkaen prikaatissa oli opetettu sotilaallista käyttäytymistä - korostaen samalla esiintymisen luontevuutta ja luonnollisuutta. Niinpä sotamiehet näyttivätkin parasta osaamistaan tervehtimisrastilla kävellessä luontevasti ja luonnollisesti vartalo jäykkänä, ruma ilme naamallaan, milloin tempaisten käden lippaan, milloin kantamus sylissänsä päättään salamana tervehdittävään päin kääntäen. Tarkastajat nyökyttelivät tyytyväisinä.

Taistelukoulutuksessa ihmeteltiin muun muassa ilma-ammuntaa. Kouluttaja kuvasi kovaäänisesti puiden latvojen tasalla, ääntä nopeammin etenevän suihkukoneen lentoa. Ryhmänjohtaja antoi ilma-ammuntakomennot ryhmälleen, miehet toistivat ne ja ehdivät vielä ampumaan tuota villisti etenevää ilma-alusta. Olisiko osunut, sitä ei sen aikaisilla simulaattoreilla - perstuntumilla - voitu toteen näyttää, mutta eppäillä soppii. Kouluammunnoissa oli kysymys tarkastuksen lisäksi myös joukko-osastojen välisestä kilpailusta. Se toteutettiin siten, että yksikkö kerrallaan meni traktoreilla ampumaradoille. Siellä joukkoa vastassa oli ammuntaa valvova naapurijoukko-osaston edustaja, jonka eteen komppania ryhmittyi kolmiriviin. Valvoja nimesi tämän jälkeen ampujiksi puolet edessään olevasta joukosta miehen kerrallaan sormella osoittaen. Valitut siirtyivät ampumapaikalle ja ne, joita arpa oli suosinut, pääsivät kasarmille.

Aikanaan tuli myös Sissikomppanian vuoro ampua. Yksikkö saapui ampumapaikalle kolmella traktorilla osaston johtajan ilmoittaessa neljännen traktorin hyytyneen matkalle ja kestävän ainakin tunnin ennen kuin siinä ollut osasto saadaan radalle. "Ei meillä ole aikaa odotella, ampujat valitaan paikalla olevista", totesi valvoja, ja niin valittiinkin. Vuosia myöhemmin ilmeni, että ko. särkyneessä kuljetusvälineessä olivat olleet kaikki yksikön häntäpäähän ampujat. Jääkärikomppania ilmaantui aikanaan radalle täysvahvana ja hyvissä ajoin. Saattoipa joku, tai useampikin, varusmies vähintään ajatella mielessään jo käytössä kulunutta sloukua "Sotaväellä on kiire odottamaan". Komppania meni odottelemaan edellisen yksikön ammunnan loppumista ampumatoksen takana olevaan metsikköön. Kun sitten yksikön vuoro tuli mennä valvojan eteen ampujien valintaa varten, jättivät miehet reppunsa ja aseensa puitten juurelle. Ampujien

tultua nimetyiksi, kysyi osaston johtaja valvojalta luvan noutaa varusteet metsiköstä. Lupa saatiin. Sivullinen olisi ehkä huomannut, että ampujiksi valituista vain osa tuli ampumaan, muut ampujat näyttivät ikäänkuin vaihtuneen. Molemmat yksiköt menestyivät kilpailussa hyvin ja komentaja muisteli niiden loistokkaita suorituksia loppuvuoden juhlapuheissaan.

Vaikka temppuja ja vastauksia hankaliinkin kysymyksiin oli etukäteen harjoiteltu, virheitä sattui. Tarkastajan edessä kantapäät yhdessä soperteleva kouluttaja tai varusmies toisteli yleensä samoja ajatuksia: "Noku, eiku, minä kun luulin, kun minä ajattelin". Kenraaliluutnantti Vitelikon esittäessä kommenttejaan komentaja taas toisteli kantapäät yhdessä: "Herra kenraali, olin juuri tulemaisillani samaan, veitte sanat suustani herra kenraali, miten me olemmekin samaa mieltä, näinhän minä olen sen juuri käskenytt opettaa." Kaikki hauskuus loppuu aikanaan eli vanhan kansan viisauksia lainaten, "onhan sitä aikasa vaikka aijan vitaksena". Niinpä koulutustarkastuskin komentajan helpotukseksi aikanaan loppui, oli risujen ja ruusujen eli tarkastuksen loppupalautteen aika. Tarkastajat kehuivat oppitunneilla esiintynyttä korkeaa osaamista - Sissikomppania sai erityismaininnan. Tämän lisäksi selkeät virkaäänät toivat julki, laskettelivat lukuja, toistivat tavoitteita, totesivat toteumat, kertasivat periaatteita, panivat kiinnostuneina merkille, mainitsivat tässä yhteydessä, ilmaisivat tyytyväisyyttä, korostivat lyhyesti ja katsoivat, pitivät kuitenkin aiheellisena huomauttaa loppuksi.

Tarkastuskertomus tuli aikanaan kuukausia myöhemmin ja tuomiot olivat joskus ns. hovissa muuttuneet. Komentajan lukiessa 25 sivun mitaista palautetta, hän keksi jokaiselta sivulta uusia henkilöitä, jotka ottaisi omaan henkilökohtaiseen palautetilaisuuteensa nurkkahuoneeseen. Naaman asteittain syvenevästä punaväristä päätellen se palaute ei olisi pelkästään kiitosta. Komentajan päästyä näön sumentuessa sivu sivulta kertomuksen viimeiseen virkkeeseen häneltä pääsi älytön, tosin helpottunut, nauru. Siinä luki perinteisesti: "Kaikista edellä mainituista puutteista ja virheistä huolimatta minulle jäi Kakaralammen Prikaatin koulutustasosta positiivinen ja myönteinen kuva." Komentaja hyökkäsi välittömästi kerholle, syytti ropsin paksuisen sikarin ja tilasi konjakkia niin, että sitä oli läikytellä asti.

Majuri Ahti Korhonen

Suomalaisten rauhanturvaosaamiselle löytyi käyttöä myös Afganistanin ISAF-operaatioissa

Suomen osallistuminen Afganistanin kriisinhallintaoperaation CIMIC-toimintaan on ollut varsin onnistunutta, ja suomalaisten rauhanturvaajien valmiudet toimia yllätyksellisissä olosuhteissa ovat jälleen kerran osoittautuneet ainutlaatuisiksi. International Security Assistance Force (ISAF) aloitti toimintansa Afganistanissa YK:n turvallisuusneuvoston päätöksen 1386, Bonnin sopimuksen sekä siihen liittyvän sotilasteknisen sopimuksen, Military Technical Agreement Between ISAF and the Interim Administration of Afghanistan, perusteella joulukuun lopussa 2001. Joukon tehtävänä oli pelkistetysti esitettyä taata Afganistania johtamaan valitulle väliaikaishallinnolle turvallinen toimintaympäristö maan pääkaupungissa Kabulissa. Operaatioissa oli edustettuna joukkoja yhteensä 18:sta eri kansallisuudesta, vahvuuden vaihdellussa 3 500 ja 4 500 sotilaan välillä. ISAF-joukot toimivat alkuvaiheessa brittiläisen kenraalimajuri J C McColl'n johdossa. ISAF:n esikunnan toiminnasta käytetään yleisesti käsitettä divisioona-taso. ISAF:n komentajan operatiivisina yksikköinä olivat monikansallinen prikaati (KMNB, Kabul Multinational Brigade) sekä monikansallinen pioneerielementti.

Suomi mukaan lyhyellä varoitusaajalla

Suomen Osasto Afganistanissa (SOAF) toiminta käynnistyi osaltani puhelinsoitosta Pääesikunnan kansainväliseltä osastolta 21. joulukuuta 2001, jolloin minulta tiedusteltiin halukkuuttani lähteä lyhyellä varoitusaajalla Suomen tarjoaman osaston johtajaksi. Tehtäväni kansainvälistä valmiusjoukkokoulutusta varusmiehille antavan Satakunnan Jääkäripataljoonan komentajana jätti minulle vain yhden vastausvaihtoehdon - kyllä. Operaation käynnistyminen suomalaisten osalta tapahtui erittäin nopealla aikataululla, eikä joukon tehtävästä ja kokoonpanosta ollut alkuvaiheessa selkeää määrittystä. Kaksi päävaihtoehtoa olivat joko yhteysupseeri- tai siviilisotilasyhteistyösaston (Civil Military Cooperation - CIMIC) asettaminen operaatiojohdon tai sen alaisuudessa toimineen monikansallisen prikaatin alaisuuteen. Rakkaan kilpakumppanimme, Ruotsin, tarjous yhteysupseeriosastosta ratkaisi asian ja joukkomme tehtäväksi muodostui CIMIC-toiminnan järjestäminen koko ISAF-joukon vastuualueella.

Hyvähenkinen ja ammattitaitoinen joukko

Alustava SOAF:n henkilöstökokoonpano määritettiin joukkotarjouksen sekä tiedustelumatkan perusteella. Kokoonpanoa jouduttiin tarkentamaan välittömästi alueelle saapumisen jälkeen, kun tehtävien laajuus ja toimintakentän sekaavuus lopullisesti paljastuivat. CIMIC-toiminnan kannalta kokoonpanossa korostui siviiliammattin perusteella tapahtunut valinta aiempaa rauhanturvakokemusta omaavista reservinupseereista. Eri alojen ammattilaiset mahdollistivat luontevan yhteistoiminnan eri viranomaistahojen ja järjestöjen suuntaan sekä ammattiosaamisen erilaisissa toteutetuissa CIMIC-projekteissa. Kuusi upseeria määrättiin tehtäviin suoraan Bosniasta, jossa he olivat ennättäneet jo jonkin aikaa toimia vastaavissa tehtävissä. Todennäköisesti en enää koskaan tapaa yhtä hyvähenkistä ja ammattitaitoista joukkoa, mikä Afganistanissa johdossani oli.

Omavaraisuus osoittautui oikeaksi valinnaksi

Alustavien suunnitelmien mukaisesti SOAF'in tuli tukeutua täysin brittiläiseen huoltoon niin ajoneuvojen, polttoaineen, muonituksen kuin terveydenhuollonkin osalta. Tiedustelumatkan aikana käytyjen neuvottelujen perusteella kuitenkin heräsi epäily brittien kyvystä hoitaa huolto moitteettomasti vain lentokuljetuksiin perustuen, joka oli ainoa kuljetusmuoto alueelle usean kuukauden ajan. Puolustusvoimien Kansainvälisen Keskuksen päätös varustaa joukko omilla ajoneuvoilla sekä taistelumuonalla osoittautui ainoaksi oikeaksi ratkaisuksi myöhemmän toiminnan kannalta. Erittäin vaativiin olosuhteisiin lähetettävän joukon tulee olla mahdollisimman pitkälti omavarainen. Tiedustelumatkan perusteella tarkennettu materiaalikokoonpano hyväksyttiin sellaisenaan, mikä mahdollisti pääosien toiminnan tehokkaan käynnistämisen välittömästi alueelle saapumisen jälkeen.

Mitä CIMIC-toiminta oikeastaan on?

CIMIC-toiminta mielletään usein erikoisena tieteenalana ja kummajaisena erillään kriisinhallintaoperaatioiden operatiivisesta toiminnasta. Todellisuudessa se on kuitenkin operatiivisen

johdon yksi tehokas työkalu annetun tehtävän toteuttamiseksi ja operatiivisen toiminnan tukemiseksi. Oikein organisoituna se muodostaa toimivan ja tehokasta tietoa monensuuntaisesti välittävän linkin sotilasjoukon ja siviiliyhteiskunnan sekä alueella toimivien muiden järjestöjen välille. Tätä ei operaatiojohto ollut täysin sisäistänyt toimintaa käynnistettäessä. Syynä lienee NATO-konseptissa eri lailla määritetty siviili-sotilasyhteistyö, jolla pyritään vaikuttamaan toimintoihin erityisesti taistelualueiden välittömässä läheisyydessä. ISAF:n CIMIC-toiminnan ehkä suurimpana heikkoutena olikin se, että organisaation sisällä ei ole aina ymmärretty tai huomioitu, minkälaista toimintaa operaation tässä vaiheessa tulisi suunnitella ja toteuttaa. Alkuvaiheen toiminnan tulisi olla lähinnä hätäensiapuun verrattavissa olevaa toimintaa, jolla luodaan edellytykset myöhemmin toteutettavalle laajemmalle toiminnalle. Toiminnalta puuttui tarvittava perustieto sekä selkeä organisaatio. Useat eri tahot ISAF-joukon sisällä toteuttivat CIMIC-toiminnaksi kutsumiaan projekteja ilman koordinaatiota ja riittäviä resursseja. Väärien toimintatapojen oikaisu ja toiminnan ohjeistaminen aiheuttivat viiveitä kokonaispäämäärän saavuttamiseksi.

Tiedonhankinta suomalaisten ykköstehtävä

Suomen CIMIC-osaston päätehtävänä oli hankkia ISAF-joukolle sen tehtävän toteuttamiseen tarvittavaa tietoa toiminta-alueesta ja olosuhteista, kansainvälisestä siviiliyhteisöstä, paikallisista viranomaisista ja alueen väestöstä sekä turvallisuustilanteesta. CIMIC-osasto vastasi omalta osaltaan ISAF-joukkojen antaman tuen järjestämisestä siviilitoimijoiden tavoitteiden saavuttamiseksi osana operaation kokonaistavoitteita sekä toimi muiden toimijoiden suuntaan tiedonvälittäjänä ISAF-joukosta, sen tehtävästä ja kokoonpanosta, toiminnan valtuutuksesta sekä pyrkimyksistä tukea yhteiskunnan jälleenrakentamista. Tämän toiminnan ohella toteutettiin erilaisia jälleenrakennukseen liittyviä nopeavaikutteisia projekteja. Projektit eivät kuitenkaan ole toiminnan itsetarkoitus, vaan muun toiminnan tuloksena syntyvä lopputuote.

ISAF:n CIMIC-toiminnan kehittämisen kulmakiviä ovatkin olleet

- riittävän laajan ja tarkoituksenmukaisen perustiedon kokoaminen, mikä luo edellytykset toiminnan suunnittelulle
- ISAF:n sisäisten toimintojen ja voimavarojen koordinointi ja oikeanlainen suuntaaminen
- tarvittavien yhteistoimintaedellytysten luominen niin paikallisen hallinnon kuin eri järjestöjenkin suuntaan
- eri rahoitusvaihtoehtojen kartoittaminen siten, että ISAF:lla olisi käytössään kulloiseenkin tilanteeseen sopiva rahoitusmekanismi.

ISAF:n CIMIC-toimiala on rakennettu kolmitasoiseksi. Ylimmästä tasosta vastaavat ISAF:n esikuntaan sijoitetut CIMIC-henkilöt. He määrittävät ISAF:ssa toteutettavan CIMIC-toiminnan painopistealueet komentajan antamien käskyjen ja ohjeiden mukaisesti. Samalla esikunta vastaa korkean tason yhteistoiminnasta, kuten esimerkiksi ISAF:n ja eri ministeriöiden välisestä tiedonkulusta. Toiminnan alkuvaiheessa esikunnan henkilöstö toteutti myös joitain CIMIC-projekteja, mutta toiminnan kehittyessä ovat esikunnan toteuttamat projektit vähentyneet.

Onnistunut CIMIC-toiminta vaatii koordinoitua

ISAF:n sisällä tapahtuvaan CIMIC-toimintojen koordinointiin luotiin erillinen koordinoitielin, CIMIC Coordination Center (CCC). Koordinoitielin suunnitteli käytännön kenttätöitä toteuttavien CIMIC-ryhmien toiminnan, valmisteli projektien toteuttamisen sekä niiden rahoitusjärjestelyt sekä vastasi aluetason yhteistoiminnasta eri viranomaisiin ja järjestöihin. Koordinoitielimeen koottiin kaikkien kansallisuuksien CIMIC-toimintaan osallistuvat sotilaat. Kenttätasolla CIMIC-toiminnasta vastasivat pääasiallisesti SOAF:n CIMIC-ryhmät, joiden tärkein tehtävä oli yhteydenpito paikallisiin viranomaisiin ja alueen väestöön. Ryhmät toteuttivat myös CIMIC-projekteja. Hyvin läheisesti CIMIC-ryhmien kanssa työskenteli myös muutamia muita ISAF:n osastoja. Näistä osastoista voidaan mainita monikansallinen pioneerosasto sekä tsekkiläisen kenttäsaaralan henkilöstö. Keskeisiä toteutettuja projekteja olivat mm. koulutukseen, terveydenhuoltoon sekä pelastustoimintaan liittyvät toimet. Näistä esimerkkinä voidaan mainita koulujen kunnostus, terveydenhuoltohenkilöstön koulutus sekä Kabuln palotoiminnan järjestäminen. Kaikessa toiminnassa johtavana ajatuksena oli paikallisten viranomaisten tukeminen, maan

oman väestön aktivoiminen sekä taloudellisen ja muun hyödyn jättäminen paikalliselle tasolle.

EU:n komissio mukana rahoituksessa

CIMIC-toiminta on erinomainen keino joukon omasuojan parantamiseen luomalla positiivista julkisuuskuvaa sekä hankkimalla paikallisen väestön tuki tehtävien toteuttamiselle. Kaikenasteinen CIMIC-toiminta vaatii onnistuakseen myös rahoituksen. Alkuvaiheessa tehtyjen projektien rahoitukseen oli käytössä pääsääntöisesti vain Ison-Britannian Ulkoministeriön rahoitus sekä Suomen Ulkoministeriön SOAF:lle käyttöön antama määräraha. Saatujen kokemusten perusteella kansainväliseen kriisinhallintatehtävään lähetettävän joukon komentajalla tulisi olla suora rahoitus CIMIC-projektien toteuttamiseen. Afganistanin operaatioissa ei näin ollut, vaan CIMIC-henkilöstö joutui itsenäisesti hankkimaan toiminnalleen rahoituksen, edellämäinnittuja rahoituslähteitä lukuunottamatta. Eräs uusi yhteistoiminnan muoto rahoituksen osalta luotiin Euroopan Unionin komission suuntaan. Ensimmäistä kertaa kriisinhallintaoperaatioiden historiassa komissiolta saatiin suora rahoitus jälleenrakennusprojektien toteuttamiseen. Varat kanavoitiin Suomen Ulkoministeriön kautta. Tällä saattaa olla kauaskantoisia seurauksia, mikäli Euroopan Unionin kriisinhallinnassa siirrytään tulevaisuudessa konkreettisiin toimenpiteisiin. Tämän toimintamalli saatiin käyttöön SOAF:n toimenpiteillä.

Lessons learned eli mitä tästä opittiin

Valmisteltaessa päätöksiä suomalaisen osaston lähettämiseksi kriisinhallintaoperaatioon, tulee varmistaa joukon keskittäminen operaatioalueelle heti toiminnan käynnistyessä. Vain näin kyetään takaamaan riittävä vaikutusmahdollisuus alusta alkaen. Suomen osastoa muodostettaessa ei ollut selvää kuvaa sen kokoonpanosta tai sotavarustuksesta. Suomen eri kriisinhallinnan joukkoluetteloihin ilmoittamien joukkojen valmiuden saavuttaessa riittävän tason, kyetään kyseisten joukkojen henkilöstö- ja materiaalikokoonpanojen perusteella muodostamaan kulloiseenkin tehtävään parhaiten sopiva kokonaisuus oikealla materiaalilla. Tämä helpottaa ja nopeuttaa joukon muodostamista. CIMIC-toiminnan merkitys aikajanelä tarkasteltuna painottuu kriisinjälkeeseen vakauttamisvaiheeseen. Myöhemmin, kun yhteiskunta pääsee jaloilleen, tulisi CIMIC-akti-

teetteja siirtää enenevässä määrin yhteiskunnan itsensä toteutettavaksi sekä kansainvälisille järjestöille. Sotilasjoukon tehtävänä ei ole toimia humanitäärisenä avustusjärjestönä tai korvata hallintoviranomaisia heidän tehtävässään. Omasta näkökulmastani tarkasteltuna suomalaisen sotilaskoulutus sekä ammattiosaaminen ovat jälleen osoittaneet tehokkuutensa ammattiarmeijoihin nähden. Sopiva sekoitus ammattisotilaita ja siviiliammattin tai aiemman rauhanturvakokemuksen perusteella valittuja reserviläisiä muodostaa kilpailukykyisen kokonaisuuden. Lisäksi useihin maihin verrattuna kaikkien rasitteiden ja enakoasenteiden puuttuminen niin valtio kuin yksilötasollakin on helpottanut sopeutumista uusiin olosuhteisiin, uskontoihin ja kulttuureihin sekä töiden toteuttamista ja yhteistoimintaa paikallisen väestön sekä hallintoviranomaisten kanssa. Afganistaniin lähettäessä tehtiin myös huolellista työtä joukon perehdyttämiseksi olosuhteisiin aiemmin alueella työskennelleiden ihmisten avulla sekä perehtymällä saatavissa olevaan materiaaliin ja toteuttamalla alueelle ennalta maastontiedustelu. Kaikki nämä ovat suositeltavia ratkaisuja tilanteen salliessa myös muihin uusiin operaatioihin. Virheitäkin toki tehtiin. Ne on kirjattu oppeina tulevien operaatioiden varalle. Suurena vaarana kokonaisuuden kannalta pidän rauhanturvajoukon keskittämistä vain yhden kaupungin alueelle. Siellä kyetään luomaan turvalliset olosuhteet niin paikalliselle väestölle kuin erilaisille kansainvälisille ja kansallisille organisaatioillekin. Se saattaa johtaa kuitenkin ajatukselliseen harhaan, joka tuo alueelle runsaasti väärin toivein saapuvia pakolaisia ja takaisinmuuttajia sekä järjestöjen päämajoja. Tämän myötä suurimmat rahavirrat saattavat luonnollista tietä keskittyä kyseiselle alueelle ja muu maa jää huonompaan asemaan. Tulevaisuus näyttää, käykö Afganistanin osalta näin.

Kirjoittaja, everstiluutnantti Mauri Koskela palvelee Porin Prikaatiin kuuluvan Satakunnan Jääkäripataljoonan komentajana. Toimi ISAF'in CIMIC-päällikkönä sekä SOAF'in ensimmäisenä johtajana tammikuun alusta kesäkuun loppuun 2002.

Särkynyt ruoko - ajatuksia kriisityöstä

Henkinen kriisityö on tullut jäädäkseen yhteiskuntaamme. Puolustusvoimatkin on huomannut, että ihmistä täytyy hoitaa paitsi ruumiillisesti myös henkisesti. Lähtökohdana nykyiselle tilanteelle on ollut amerikkalaisen psykologin Jeffrey Mitchellin kehittämä psykologinen debriefing -järjestelmä. Mitchell oli itse nuorena miehenä palomies, kuten isoveljensäkin. Eräässä hälytyksessä tapahtui asia, joka muutti Mitchellin elämän kokonaan. Palomiehet olivat sammuttamassa korkean kerrostalon tulipaloo. Tikasautojen tikkaat eivät ylettäneet kyllin korkealle ja niinpä miehet käyttivät palopurjetta, johon ihmiset hyppäsivät. Eräs pikkutyttö kuitenkin joutui paniikkiin ja hyppäsi juuri silloin, kun palomiehet eivät olleet avanneet palopurjetta. Tyttö kuoli siihen heidän eteensä. Tapaus järkytti useita palomiehiä. Useat heistä jäivät sairaalomalta syystä, jota nimitetään englanniksi "Post Traumatic Stress Disorder". Suomeksi siitä on monta käännöstä, joista yleisin lienee "jälkitraumaattinen stressihäiriö". Mitchellkin jäi sairaalomalta ja myöhemmin erosi palokunnasta. Reagointi oli kuitenkin ollut niin voimakasta, että hän halusi tutkia sitä tarkemmin. Hän kirjoittautui Marylandin yliopistoon opiskelemaan psykologiaa. Tuloksena opinnoista oli siis tämä psykologinen debriefing, josta käytetään suomenkielistä nimeä jälkipuinti.

Usein kuulee sanottavan, että eipä paljon hetkauta. Tällä tarkoitetaan, että jokin toista ihmistä järkyttävä tapahtuma ei vaikuta toiseen lainkaan. Näinhän asia onkin. Kysymys on meidän yksilöllisyydestämme. Toinen on herkempi toista. On kuitenkin olemassa neljä yleismaailmallista tekijää, jotka vaikuttavat meihin henkisesti. Näitä ovat oma hengenvaara, uhka omalle ruumiilliselle koskemattomuudelle, rakkaaseen ja läheiseen ihmiseen kohdistuva uhka ja uhka omaa uskomusjärjestelmää kohtaan. Reagointi on siis kuitenkin hyvin yksilöllistä.

Traumaattisessa tilanteessa oleva henkinen rasitus on usein samankaltainen kuin suru, vaikka siinä onkin eroja. Suruun voi liittyä traumaattisia tekijöitä ja päinvastoin. Tämä näkyy esimerkiksi

siinä, että surutyössä ihminen hakee lohduttavia muistoja, kun taas traumatyössä yritetään välttää muistoja. Traumatyössä jälkivaikutuksia ovat mm. surullisuus, ahdistuneisuus, univaikeudet, nukahtamisvaikeudet, keskittymiskyvyn huononeminen tai katoaminen, jännittyneisyys, henkisen sietokyvyn aleneminen, aggressiivisuus sekä erilaiset fyysiset oireet. Nämähän ovat aivan normaaleja reaktioita epänormaalissa tilanteessa. Pelästymme sitä, ettemme ole tottuneet tämänkaltaiseen reagointiin. Kovaan henkiseen tunnerasitukseen ja sen aiheuttaman reagointiin yhdistyvät lisäksi vielä pelot ja ahdistukset omasta jaksamisesta ja siitä, että olenko epänormaali, kun tunnen näin. Tällä tavoin ahdistus ikään kuin kaksinkertaistuu. Ulkoinen rasitus ei ole ainoa, vaan lisäksi tulee sisäinen riittämättömyyden ja huonouden tunne omasta kestokyvystä. Henkiseen tunnerasitukseen voi valmistautua mm. siten, että tutustuu itseensä, omiin ajatuksiinsa ja tunteisiinsa. Kun löytää voimavaran ja heikkoutensa sekä tietää etukäteen, miltä sisäisesti tuntuu, on henkisesti vahvempi. Uskaltaa antaa tunteidensa viedä ja kuitenkin pystyy hallitsemaan tilannetta. Jokainen reagoi jollain tavalla, mutta vain itseään kehittämällä pystyy pitämään asiat hallinnassa.

Ammattimainen apu on kuitenkin esimerkiksi onnettomuustilanteessa paikallaan. Mitchellin kehittämä jälkipuinti on tällä hetkellä paras työkalu asioiden käsittelyyn. Kyseessä on suunniteltu ja ryhmitelty ryhmäkokous, joka järjestetään 24 - 72 tuntia tapahtuman jälkeen. Tarkoituksena on ehkäistä tarpeettomia psyykkisiä reaktioita, antaa asioille ja tunteille oikeat nimet, tuulettaa tunteita ja antaa tiedollinen ote reaktioille. Täytyy muistaa, että menetelmä on alunperin kehitetty pelastusmiehistöjen käyttöön, toisin sanoen sellaisille ryhmille, joissa kaikki tuntevat toisensa ja ovat paljon toistensa kanssa tekemisissä. Tämä antaa siten muille ryhmille aikataulullista väljyyttä pitää istuntonsa vaikka myöhemminkin. Paras jälkipuintiryhmän koko on 7 - 15 henkilöä. Sitä suuremmissa tai pienemmissä ryhmässä ryhmädynamiikka ei toimi halutulla tavalla. Vetäjä istunnossa on kolme, yksi päävetäjä ja kaksi apulaista. Päävetäjän tehtävänä on aluksi motivoida ihmiset puhumaan, kertoa yhteiset pelisäännöt luottamuksellisuudesta ja järjestyksestä sekä istunnon tarkoituksesta. Hän johtaa koko ajan keskustelua ja pitää sen "oikeilla raiteillaan". Kenenkään ei tarvitse puhua, jos siltä tuntuu, mutta yksi ryhmän vetäjän tehtävistä on saada kaikki pu-

humaan. Istunto ei ole tutkintatilaisuus vaan siinä jokainen puhuu vain omista ajatuksistaan, tunteistaan ja reaktioistaan. Tarkoituksena ei ole millään tavoin arvioida toisten puheita, tunteita tai reaktioita. Puhumalla omista asioistaan niille saadaan sellainen hahmo, että myöhemmin asiaa on helpompi käsitellä itsekseen.

Istunto alkaa johdannolla. Siinä vetäjä kertoo istunnon tarkoituksen, toimintatavat ja pelisäännöt. Seuraavaksi on faktavaihe, jossa puhutaan varsinaisesta tapahtumasta siten, että missä itse oli ja miten asiat itselle tapahtuivat. Kolmanneksi puhutaan ajatuksista. Siinä kohtaa kerrotaan niistä ajatuksista, mitä oli tapahtumahetkellä, myöhemmin ja juuri nyt. Samanlaisella loogikalla kerrotaan myös tunteista ja reaktioista. Kun näistä on keskusteltu, on yhteenvedon aika. Sen jälkeen on vielä seitsemäs vaihe eli mahdollisesta uusintaistunnosta sopiminen ja istunnon päätös. Aikaa varataan yleensä 2 - 4 tuntia. Istunnon paikan pitää olla sellainen, ettei siellä ole ulkopuolisia häiriöitä.

Lyhyempi muoto jälkipuinnista on purkuistunto eli defusing. Se voidaan pitää 2 - 8 tuntia tapahtuman jälkeen. Tarkoituksena on purkaa nopeasti esimerkiksi onnettomuuden jälkeen ajatuksia, tunteita ja reaktioita sekä kertoa tulevista reaktioista. Se on ikään kuin henkinen ensiapu. Purku saattaa joskus olla hyvä korvaamaan jälkipuinti-istunnon, mutta tilanne täytyy arvioida oikein.

Aloitin maininnalla, että henkinen kriisiapu on tullut jäädäkseen. Se ei ole täysin ongelmatonta. Toisaalta on hyvä ja ehdottoman tarpeellista, että puututaan ihmisten henkiseen pahaan oloon. Samalla on kuitenkin vaarana, että henkisestä tunnerasituksesta tehdään sellainen asia, joka täytyy nopeasti hoitaa pois päiväjärjestyksestä. Asia ikään kuin kliinistetään sairauden tasolle ja samalla sellaiseksi, johon oma apu ei auta. Asioihin täytyy puuttua, mutta jokaisella yksilöllä on kuitenkin oma traumansa tai surunsa elettävänä. Ihmisen oikeus on vähän kärsiä ja sitä kautta kasvaa vahvemmaksi yksilöksi. Ihmisestä pitää välittää, mutta ei ylihoivata. Toivon ja uskonkin, että jonain päivänä henkinen kriisiapu on puolustusvoimien toiminnassa yksi osa toimivaa kokonaisuutta siten, että meidät on koulutettu kohtaamaan rauhan ajan kriisejä. Emme näe niitä joinakin pelottavina peikkoina häiritsemässä normaalielämää, vaan käsiteltävissä olevina ja ihmiselle kuuluvina elämän huonompina asioina. Siten olemme vahvempia kohtaamaan myös sodan ajan kriisejä ja henkistä

tunnersitusta. Purku ja jälkipuinti ovat vain yksinkertaisia välineitä, joiden avulla ihminen pystyy käsittelemään itseensä kohdistunutta rasitusta.

Työhuoneeni seinällä on Kirsi Immosen runo nimeltä "Valo, läheisyys" :

Jos haluat kuljettaa heidät
syvyyden yli
sillan on oltava tuttua,
lämmintä puuta.

Vain sitä pitkin he lähtevät,
yksinkertaista puusiltaa pitkin,
yksinkertaisia sanoja pitkin.

Siinä on henkisen kriisityön tehtäväksiänto, yksi monista.

Ilmavoimien pappi
Sotilaspastori Sauli Keskinen

Henkilökuntaan hyväksytyt

Sotilassoittaja
Pirkemari Dobosiewicz
1.9.2002

Kapteeni
Juha Kosunen
1.9.2002

Eversti
Keijo Simola
1.11.2002

Kapteeni
Markku Hämäläinen
1.9.2002

Reserviin

Majuri Matti Urjanheimo 1.9.2002
Luutnantti Mikko Turtiainen 1.9.2002
Yliluutnantti Risto Kontkanen 1.1.2003
Luutnantti Tor Kosonen 1.1.2003
Luutnantti Esa Ruotsalainen 1.1.2003

Siviiliin

Varastotyöntekijä Martti Kuismanen 1.9.2002
Asentaja Timo Jaakkonen 1.12.2002
Osastonhoitaja Sirkka Rantasalo 1.1.2003
Ravitsemispäällikkö Liisa Kempainen 1.2.2003

Ylennykset

Tasavallan Presidentti on ylentänyt seuraavat Pohjois-Karjalan Prikaatissa palvelevat:

Yliluutnantiksi 1.9.2002

Luutnantti
Mika Kukkonen

Luutnantti
Jari Lappalainen

Luutnantti
Harri Kankainen

Luutnantti
Jari Parviainen

Luutnantiksi 1.9.2002

Vänrikki
Jarno Kirjavainen

Vänrikki
Jani Pajari

Vänrikki
Jani Särkiranta

Sotilasmestari
Seppo Hyttinen

Sotilasmestari
Seppo Mustonen

Sotilasmestari
Martti Riecki

Kapteeniksi 6.12.2002

Yliluutnantti
Jaako Kontkanen

Yliluutnantti
Markus Nojonen

Yliluutnantiksi 6.12.2002

Luutnantti
Petri Tiainen

Luutnantiksi 6.12.2002

Vänrikki
Pekka Kämäräinen

Vänrikki
Mikko Maaninen

Vänrikki
Santeri Hasunen

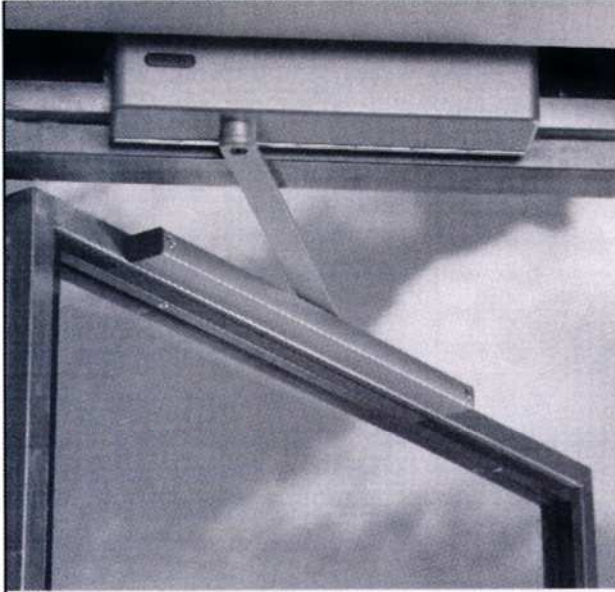
Sotilasmestari
Jarno Asikainen

Sotilasmestari
Timo Hattunen

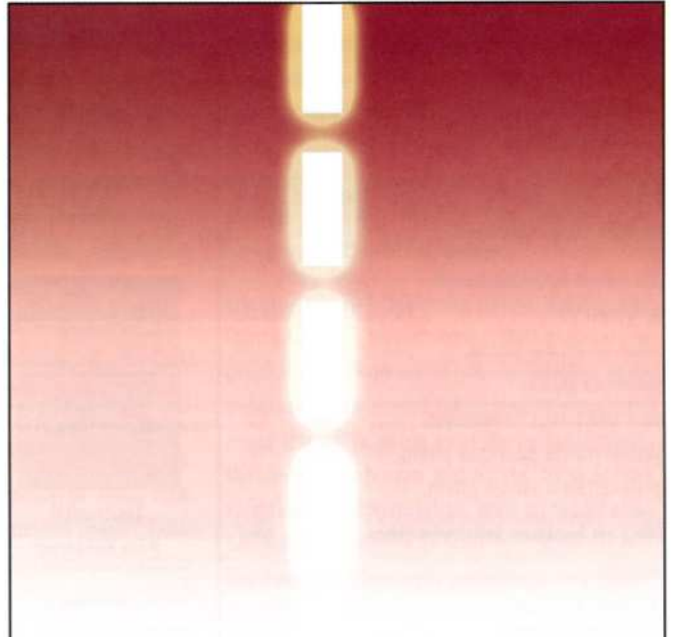
Sotilasmestari
Markku Leinonen

Siirrot

- * Yliluutnantti Jani Harju 1.9.2002
Jääkäriprikaatiin
- * Eversti Asko Kohvakka 1.11.2002
Reseriupeeerikouluun
- * Sotilassoittaja Raine Kasper 1.12.2002
Kaartin Soittokuntaan
- * Yliluutnantti Ari Eskelinen 1.1.2003
Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikuntaan
- * Kenttäröovasti Heikki Holkeri 1.1.2003
Läntisen Maanpuolustusalueen Esikuntaan

ABLOY®-OVENSULKIMET -
*Lisämukavuutta
kaikkiin oviin*

LEHTOSEN LIIKENNE OY

TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493

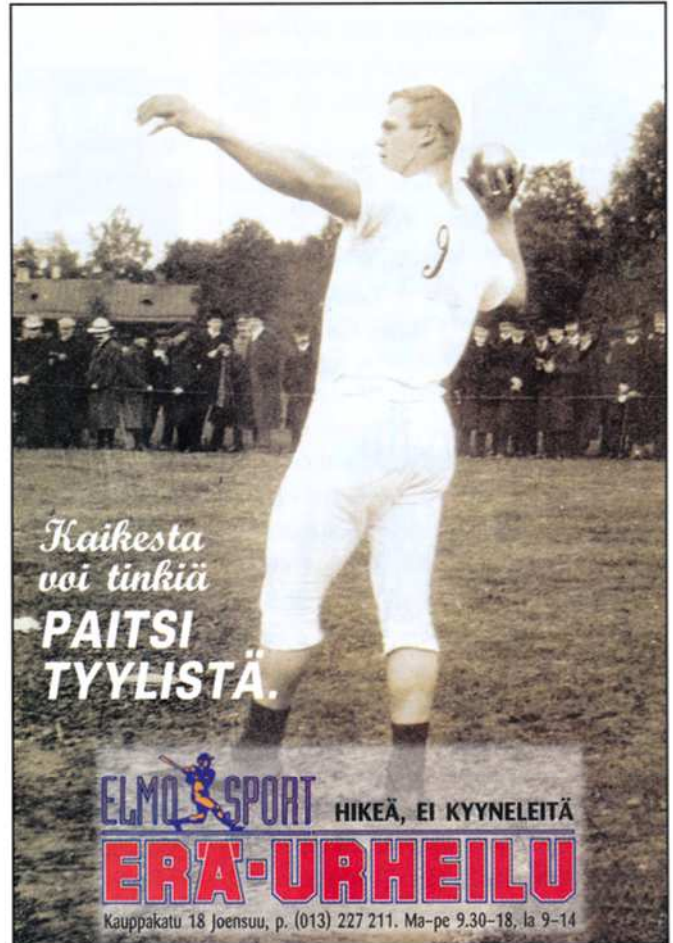
*Hyvä päätös - ryhdy
rahastosäästäjäksi.*

Soita ja kysy lisää:

p. 010 512 4296

www.sampo.fi

*Kaikesta
voi tinkiä*

**PAITSI
TYYLISTÄ.**

ELMO SPORT

HIKEÄ, EI KYYNELEITÄ

ERA-URHEILU

Kauppakatu 18 Joensuu, p. (013) 227 211. Ma-pe 9.30-18. la 9-14

Huumetestaus alkaa prikaatissa

Pohjois-Karjalan Prikaatissa luotiin vuonna 2002 valmiudet ja muut edellytykset käynnistää puolustusvoimien huumestrategian mukainen testaustoiminta. Syksyllä muun muassa koulutettiin terveydenhuollon henkilöstöä ja laadittiin toimintaan liittyvä ohjeistus. Vuoden 2003 ensimmäisessä koulutuskausipuhuttelussa informoitiin koko henkilöstöä keskeisistä testaukseen liittyvistä periaatteista.

Prikaati sitoutuu omalta osaltaan täysin terveystä ja turvallisuutta edistävän päihteettömän elämäntavan tukemiseen ja siihen kannustamiseen. Huumaussainien havaitusta käytöstä tai hallussapidosta tehdään aina rikosilmoitus poliisille, jolle huumaussainrikoksen tutkinta kaikissa tapauksissa kuuluu. Prikaatin nykyiseltä henkilöstöltä ja eri tehtäviin palkattavilta uusilta työntekijöiltä edellytetään sitoutumista puolustusvoimien huumestrategiaan. Päihteettömän työyhteisön tavoitteen edistämiseksi edellytetään kaikkien puolustusvoimien ulkopuolelta palvelukseen otettujen henkilöiden pääsääntöisesti osallistuvan huumetestiin palvelukseen ottamista seuraavan koeajan aikana.

Palkatun henkilöstön testaus

Huumaussainetestausmenettelyn käynnistäminen on perusteltua muun muassa silloin, kun tehtävässä voidaan vaarantaa yleistä tai toisten henkilöiden turvallisuutta tai siinä voidaan aiheuttaa merkittäviä taloudellisia menetyksiä. Testaustoiminnan aloitusvaiheessa, vuoden 2006 alkuun mennessä, palveluksessa olevan henkilöstön satunnaiset testit kohdennetaan pääsääntöisesti edellä mainitun kaltaista työtä tekeviin. Testi voidaan myös suorittaa aina, kun työntekijän epäillään olevan töissä huumaussainien vaikutuksen alaisena tai kun selvitetään työtapaturmaa tai onnettomuutta.

Tavoitteena Pohjois-Karjalan Prikaatissa on testata vuosittain satunnaisesti noin 5 % palveluksessa olevasta henkilöstöstä, mikä tarkoittaa vuosittain 10-12 henkilöä. Testaukset kohdennetaan aina tasapuolisesti kaikkiin henkilöstöryhmiin ja testattavat valitaan arpomalla. Arpominen tapahtuu esikuntapäällikön johdolla henkilöstöryhmien luottamusmiesten läsnäol-

lessa eikä testausajankohtia ilmoiteta ennakolta.

Testiin valitulle henkilölle annetaan komentajan allekirjoittama määräys, josta ilmenee millä perusteella heidät kutsutaan testiin ja miten valinta on tehty. Ilmoituksen yhteydessä asianomaiselle henkilölle annetaan lomake, jonka allekirjoittamalla henkilö suostuu testiin. Henkilöstötoimisto vastaa testattaville ilmoittamisesta ja saattaa heidät välittömästi testiin. Testauksen suorittaa erikseen koulutettu lääkintähuoltohenkilöstö varuskuntasairaalassa. Näytteet tutkii puolustusvoimien ulkopuolinen laboratorio.

Mikäli testin tulos on positiivinen, käynnistää prikaatin komentaja jatkotoimenpiteet, joihin kuuluu muun muassa avoin keskustelu testatun kanssa. Testatun henkilön osoittautuessa huumeiden käyttäjäksi, käynnistetään hoito-ohjausmenettely. Huumeiden käytöstä johtuvan positiivisen tuloksen antaneet henkilöt siirretään pois vastuullisista tehtävistä. He eivät voi toimia esimerkiksi komppanian päälliköinä, harjoitusten tai ammuntojen johtajina eikä kouluttajina. Onnistuneen hoidon jälkeen heille annetaan mahdollisuus palata entisiin tehtäviinsä. Mikäli hoito on tuloksetonta tai henkilö osoittautuu ns. kovien huumeiden ongelmakäyttäjäksi, käynnistetään irtisanomistoimenpiteet. Edellä mainituissa tapauksissa toimitaan virkamieslain ja työsopimuslain säännösten edellyttämällä tavalla.

Varusmiesten testaus

Pohjois-Karjalan Prikaatissa suoritetaan huume-testi kaikille varusmiespalvelusta suorittaville sotilaskuljettajille, jotka saavat henkilö- sekä raskaan ajoneuvokaluston kuljetusoikeudet. Huumestrategian mukaan saapumiserittäin

testataan noin 5-10% johtajakoulutukseen sekä sotilaspoliisin, lääkintäalan ja kuljettajan tehtäviin valituista. Huumeetestit suoritetaan osana valintaprosessia.

Mikäli varusmiehen huumeetestin tulos on positiivinen, aloittaa komppanian päällikkö päällikölääkärin läsnäollessa varusmiehen kanssa keskustelun huumeiden käytöstä ja muista mahdollisista testin tulokseen vaikuttavista tekijöistä. Komppanian päällikkö sopii jatkotoimenpiteistä prikaatin komentajan kanssa.

Pohjois-Karjalan Prikaatissa palvelevan varusmiehen tai prikaatin järjestämässä kertausharjoituksessa palvelevan reserviläisen huumaussainien käyttö johtaa palveluskelpoisuuden uudelleearviointiin. Huumaussainien käyttö ei kuitenkaan ole välttämättä palveluksesta vapauttamisen peruste, vaan käytön vaikutus palveluskelpoisuuteen arvioidaan aina tapauskohtaisesti. Perinteiseksi muodostuneita valvontatarkastuksia suoritetaan edelleen varusmiehille palvelukseenastumisvaiheessa, palveluksen aikana ja reserviläisille kertausharjoitusten aikana.

Lähdemme siis liikkeelle hitaasti kiiruhtaen. Saatujen kokemusten ja tarpeen mukaan testausten määrää voidaan lisätä viimeistään vuoden 2006 alusta alkaen. Työturvallisuus on meille ensiarvoisen tärkeää, siksi olemme kaikki valmiita tukemaan testaustoimintaa ja siten minimoimaan työyhteisöstämme turvallisuutta vaarantavat tekijät. Korpisoturi seuraa tilannetta ja palaamme myöhemmissä numeroissa järjestelmästä saatuihin kokemuksiin.

Esikuntapäällikkö
Everstiluutnantti Jouni Mattila

STORAENSO

Pohjois-Karjalassa

Stora Enso Packaging Boards

Enocellin tehtaat

Pankakosken tehtaat

Stora Enso Metsä

Karjalan alue

Stora Enso Timber Oy Ltd

Kiteen saha

Uimaharjun saha

Vierailut

Kenttäpiispa Hannu Niskanen vieraili prikaatissa 12.12.2002 ja osallistui samalla Kontiolahden kirkossa vietettyyn Kauneimmat Joululaulut -tapahtumaan.

Päeesikunnan tiedotuspäällikkö Ossi Kervinen ja ylikapellimestari Harri Saksa osallistuivat Karjalan Sotilassoittokunnan 80-vuotisjuhliin 28.11.2002. Perinnehuoneessa heidän seuranaan musiikkikapteeni Juha Tiensuu.

Nordean henkilöstö tutustui 16.1.2003 prikaatissa käydessään muun muassa rynnäkkökivääriammuntaan.

Työ- ja opinto-ohjaajat syvensivät tietoaan prikaatista työnantajana 9.10. viettämällä iltapäivän prikaatin vieraana.

Joensuun Ammatti-instituutin turvakurssi tutustui prikaatiin 30.9. Vierailun isäntänä oli everstituutnantti Jouni Mattila.

Tekstit ja kuvat: Toimitus

Vala 2/02

Heinäkuussa 2002 palveluksensa aloittanut 2/02 -saapumiserä vannoi sotilasvalansa sekä antoi sotilasvakuutuksensa kirkaassa auringonpaisteessa Kaavilla 17.8.2002. Valapäivän ohjelma alkoi perinteiseen tapaan aamulla sankarihautausmaalla seppeleenlaskulla, jonka jälkeen osa alokkaista antoi yläasteen juhlasalissa sotilasvakuutuksensa. Valatilaisuus ja paraatikatselmus järjestettiin urheilukentällä.

Ohimarssin vastaanottivat prikaatin komentaja eversti Asko Kohvakka, Kaavin kunnanvaltuuston puheenjohtaja Jorma Räsänen ja kenraaliluutnantti Ilkka Halonen. Yleisöä ohimarssi kiinnosti ja sitä kerääntyikin runsaslukuisesti reitin varrelle.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Ohimarssin jälkeen oli lounaan vuoro koulukeskuksen piha-alueella. Samalla oli mahdollisuus tutustua prikaatin kalustonäyttelyyn sekä nauttia virvokkeita Kontiolahden Sotilaskotivhdistyksen myyntiautoista.

Jalkaväkisäätiön mitalilla palkitut 3.1.2003.

Vänrikkien ylentäminen 3.1.2003

Ohi on

180, 270, 362

Lokakuun alussa kotiutettiin 270 vuorokautta palvelleet, tammikuussa 2002 palvelukseen astuneet erikoiskoulutetut.

Jalkaväkisäätiön mitali
Korpraali Hartikainen Mika Antero

PKarPr:n killan stipendi
Korpraali Pasanen Marko Juhani

Hyvän jääkäriin palkinto
Korpraali Kuusela Petri Juhani
Korpraali Keinänen Lauri Tuomas Samuel
Jääkäri Pitkänen Kari Tapani
Korpraali Turunen Timo Antero

Tammikuun kotiuttamisjuhlassa Sotainvalidien Veljesliiton Pohjois-Karjalan piiri palkitsi 26 sotainvalidien syyskeräyksessä ansioitunutta kerääjää Suomen puolesta -pienoisplaketeilla, jotka luovutti piirin varapuheenjohtaja Niilo Haantio. Kuva: Risto Savolainen

Tammikuun alussa kotiutettiin 362 vuorokautta palvelleet johtajat sekä heidän sodan ajan joukkoonsa kuuluvat 180 vuorokautta palvelleet jääkärit.

Jalkaväkisäätiön mitali
Vänrikki Korhonen Teemu
Kersantti Suvinen Antti Risto Kalevi
Korpraali Soininen Janne Juha Tapani

Reserviupseeripiirin palkinto
Vänrikki Echner Pasi Björn Mikael

Reserviläispiirin palkinto
Kersantti Sarkkinen Petri Samuel

Kyllikki Tepon rahaston stipendi
Alikersantti Kotilainen Seita Katariina
Korpraali Halonen Pauli Aarre Johannes

PKarPr:n Killan Stipendi
Vänrikki Turunen Janne Santeri
Kersantti Tirkkonen Tomi Petteri
Korpraali Korhonen Aku Aaro Johannes

Kummikuntien esinepalkinnot
Kersantti Nieminen Jari Pekka
Korpraali Vallius Panu Tapio
Korpraali Tanskanen Pertti Tapani
Alikersantti Antikainen Lari-Heikki Mikael
Kersantti Happonen Petri Juhani
Vänrikki Reiman Kai Tuomo Tapani
Korpraali Pesonen Miikka Petteri
Vänrikki Valtola Jaakko Juhana
Jääkäri Hyvärinen Toni Petteri
Korpraali Suikka Timo Juhani
Korpraali Alitupa Ville-Veikko
Korpraali Pitkonen Tuomo Olavi
Jääkäri Heikkinen Toni Keijo Antero
Alikersantti Hämäläinen Antti Oskari
Jääkäri Pirinen Jarno Harri
Jääkäri Parviainen Markus Tapani

Viestikillan palkinto
Kersantti Naumanen Jari Vesa Petteri
Korpraali Savolainen Hanna Marjaana

Hyvän jääkäriin palkinto
Korpraali Ryyänen Mikko Petteri

PKarPr:n puukko
Kersantti Laasonen Juha-Matti

Teksti ja kuvat: Toimitus

Jalkaväkisäätiön matkalla Saksassa Jalkaväkipäivät Hammelburgissa

Perinteiden mukaisesti pieni ryhmä suomalaisia upseereita osallistui Saksan Jalkaväkipäiville 13.-14.6.2002 Hammelburgissa. Matkalle osallistuivat JP 27:n perinneyhdistyksen puheenjohtajan prikaatinkenraali Asko Kilpisen johdolla sotilasasiamiehenä Saksassa toimiva eversti Jukka Pennanen ja Jalkaväkisäätiön edustajana everstiluutnantti Jouni Mattila Pohjois-Karjalan Prikaatista. Virallista delegaatiota täydensivät rouvat Oili Kilpinen ja Sirkka Pennanen sekä Saksassa opiskeleva komentajakapteeni Arvi Tavaila.

Jalkaväen neuvottelupäiville osallistui edustajia kaikista Saksan jalkaväen joukko-osastoista sekä jalkaväkisäätiöstä. Päivillä oli osallistujia noin 500. Yksi mieleenpainuvimmista tilanteista oli ulkomaalaisten vieraiden esittely juhlayleisölle avajaisissa. Suomen delegaatio esiteltiin ensimmäisenä ja saimme yleisöltä raikuvat aplodit. Muut delegaatiot eivät vastaavaa huomiota saaneet, vaikka joukossa oli vieraita niin Yhdysvalloista, Hollannista, Iso-Britanniasta kuin Ranskastakin.

Neuvottelupäivien ensimmäisenä päivänä tutustuimme jalkaväkimuseoon sekä kuuntelimme jalkaväen tarkastajan, Jalkaväkikoulun johtajan prikaatinkenraali Johann Bergerin esitelmän maavoimien tilanteesta ja sen kehittamisestä. Avajaisien puheenvuoroissa korostui se, että 1990-luku oli ollut Saksan jalkaväen osalta "repivää" aikaa sisältäen muun muassa viisi organisaatiomuutosta. Parempaan tulevaisuuteen kuitenkin uskottiin. Saksan maavoimille oli asetettu tavoitteeksi kyetä tulevaisuuden taistelukentällä perinteisen sodankäynnin lisäksi torjumaan sissi- ja terroristitoimintaa, laajoihin evakuointioperaatioihin, rauhanturvaoperaatioihin kaikissa

sen eri muodoissa sekä niin sanottuihin syviin operaatioihin (selustaiskuihin).

Kaikki edellä mainitut asiat vaativat asevoimien kykyä "voiman" joustavaan kasvattamiseen, joukkojen "räätälöintiin" sekä joukkojen toimintakyvyn säilyttämiseen pitkänä toiminta-aikoina. Nopeisiin operaatioihin käytetään pääsääntöisesti erikoisjoukkoja. Ilmakuljetteisia joukkoja käytetään muun muassa reagoimaan nopeisiin tilannemuutoksiin. Omien joukkojen toimintakyky turvataan pääsääntöisesti panssarijoukkojen käytöllä. Taisteluväestön kehittämisen osalta mainittiin muun muassa Taistelija 2004 -"digitaalitaistelija" varusteiden kehittäminen (sisältää pimeätoiminta-, etäisyydenmittaus-, maalinosoitus- ja tietokoneavusteiset välineet). Tavoitteena on saada tällainen varustus vuonna 2004 käyttöön noin 350 maavoimien taistelijalle. Jalkaväen osalta tavoitteena on, että vuonna 2008 kolme kahdeksasta jalkaväkipataljoonasta on varustettu täysin nykyaikaisilla taisteluvälineillä ja ajoneuvoilla. Asevoimien johdolla oli suuri huoli henkilöstön sotilasuralle rekrytoinnin vaikeuksista. Kaikille yleisestä asevelvollisuudesta luopuneille NATO-maille on asiasta muodostunut melkoinen ongelma. Sotilasuralle ei ole saatu kyseisissä maissa riittävän hyvää ainesta. Käykö näin Saksallekin, jos sen nykyistä asevelvollisuusjärjestelmää muutetaan?

Iltapäivällä ohjelmaan kuului tutustuminen laskuvarjo- ja jääkäripataljoonien toimintanäytökseen Bonnländ-kylässä. Erikoisuutena todettakoon, että kylä tyhjeni asukkaista toisen maailmansodan aikana ja se on siitä alkaen ollut täysin maavoimien asutuskeskus- ja taisteluharjoitusalueena. Toimintanäytöksen teemana olivat evakuointioperaatio ja toiminta YK:n

tarkastusasemalla. Näytöksen jälkeen saimme tutustua kylän keskustaan sijoitettuun laajaan kalustonäyttelyyn.

Päivä huipentui iltajuhlaan herkullisine aterioineen ja runsaine tarjoiluineen telttakylässä Jalkaväkikoulun alueella. Isännät luovuttivat juhlan alussa ulkomaisten delegaatioiden vanhimille perinteiset muistoesineet. Iltaa juhlisti NATO:n Euroopan joukkojen apulaiskomentajan kenraali Stöckmannin luento, jossa hän käsitteli hyvin laajasti NATO:n suorituskykyä ja toimintaa keskisessä Euroopassa ja hieman myös muualla maailmassa.

Toinen päivä alkoi seppeleenlaskutilaisuudella jalkaväkimuistomerkillä. Aamun kenttähartaus oli erittäin mieleenpainuva tilaisuus musiikkiesityksineen. Päivän kohokohtana oli paraatikatselmus ja ohimarssi, johon osallistuivat kaikki Saksan jalkaväkijoukko-osastot sekä osastot alueella olevista NATO-maista. Siitä voitiin todeta, että osaavat ne muutkin paraatiasiat kuin me suomalaiset. Erityisen näyttävä oli brittisotilaiden ja erityisesti heidän lippu-upseereidensa ryhdikäs esiintyminen.

Luovutin lyhyessä kahvitilaisuudessa Jalkaväkikoulun johtajalle prikaatinkenraali Bergerille Kollaan Vasaman pienoismallin kiitoksena vieraanvaraisuudesta ja saamastani mahdollisuudesta osallistua perinteiseen tapahtumaan.

Iltapäivän alussa oli aika hyvästellä isäntämme ja yhteysupseerimme eversti Kruger ja Suomeen sotilasasiamieheksi tuleva majuri Aretz sekä suomalaiset ystävämme eversti ja rouva Pennanen sekä komentajakapteeni Tavaila ja suunnata matka kohti pohjoista, Hampurin kautta Hohenlockstedtiin. Todettakoon, että majuri Arenzin sukujuuret ovat Pieksämäeltä, missä hänen äitinsä on syntynyt.

Viikonloppu Hohenlockstedtissa

Hampurin lentokentältä noudimme everstiluutnantti (evp) Juha Myrskyläisen. Hän vastasi Hohenlockstedtiin perustettuun kotiseutu- ja jääkärimuseoon liittyvistä valmisteluista meidän suomalaisten osalta. Jatkoimme siis kohti Hohenlockstedtia, jossa meitä jo odotti yksi isännistämme. Pitkän ajomatkan ja herkullisen

Eversti Jukka Pennanen, prikaatinkenraali Asko Kilpinen ja everstiluutnantti Jouni Mattila Bonnländ-kylässä.

PRIKAATISSA TAPAHTUU

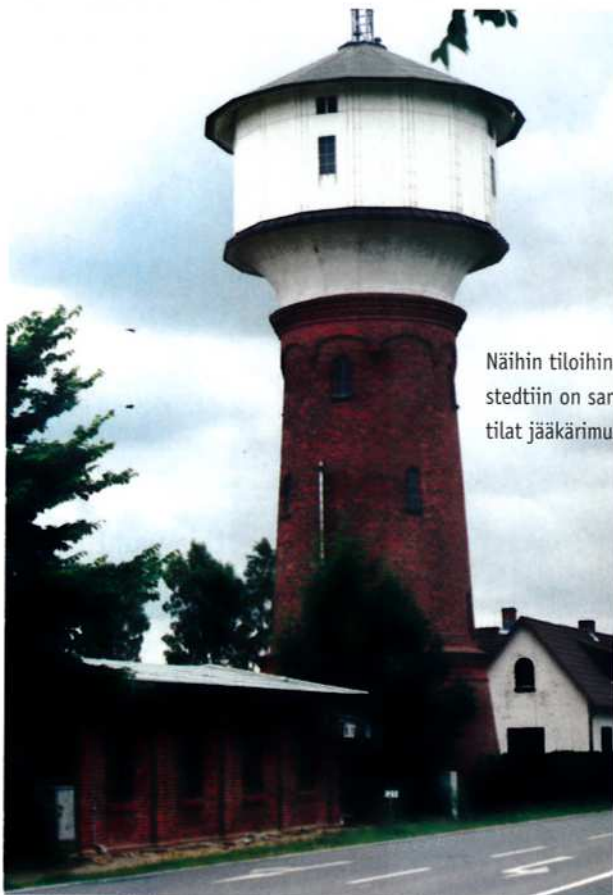
päivällisen jälkeen uni "maistui". Seuraavana aamuna automme keula kääntyi kohti Tanskan rajan tuntumassa sijaitsevaa Flensburgia, josta noudimme musketöörin työpuvun edellä mainitulle museolle. Avajaiset olivat myöhemmin syksyllä, mutta valitettavasti niihin ei ollut mahdollisuutta osallistua, vaikka kutsu tulikin.

Hohenlockstedtin pormestarin kotona vierailtamme tutustuimme jääkärimuseon sen hetkiseen työvaiheeseen. Siellä tapasimme Hohenlockstedtin kummikunnan Lapuan edustajat hallintojohtajansa johdolla. Heidän kanssaan vietimme iltaa eräillä yksityiskutsuilla, joihin saimme myös kunnian osallistua. Ennen iltaa ehdimme tutustua vielä Taidegalleria Boskampin tiloihin ja näyttelyihin.

Sunnuntaina Juha Myyryläinen hoiti museoon liittyviä asioita ja minulla oli silloin mahdollisuus käydä hiljentymässä Jääkärien muistomerkin äärellä. Iltapäivän alussa aloitimme paluumatkamme kohti Suomea ja Helsinkiin saavuimme noin klo 21.00. Minun matkani jatkui keskiyön jatkolenolla Joensuuhun.

Matka ja sen järjestelyt onnistuivat erinomaisesti, mistä kiitos kuuluu prikaatikenraali Kilpiselle. Matka antoi minulle erittäin hyvän kuvan Saksan maavoimista ja sen kehitysnäkymistä. Kiitos myös Suomen Jääkärisäätiölle tuesta, joka mahdollisti osaltaan tämän tutustumismatkan.

Esikuntapäällikkö
Everstiluutnantti Jouni Mattila

Näihin tiloihin Hohenlockstedtiin on saneerattu hienot tilat jääkärimuseolle.

Toimintänäytöksen evakuointiopeaatio alkamassa.

Kuvat: Jouni Mattila

MATKAKOHTENA MAAILMA

SUOMEN MATKATOIMISTO

**Vakuutuksia
ja
varainhoitoa**

Pohjola, Joensuun toimisto, Siltakatu 20

www.pohjola.fi

 POHJOLA

Prikaatin komentaja vaihtui

Everstiluutnantti Jouni Mattila, eversti Keijo Simola ja eversti Asko Kohvakka tarkastivat joukot.

Prikaatin henkilöstöä ja kutsuvieraita seuraamassa komentajan vaihtotilaisuutta Kollaen Vasamalla.

Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja vaihtui loka-marraskuun vaihteessa. Juhlallinen vaihtotilaisuus, jossa eversti Asko Kohvakka luovutti tehtävänsä eversti Keijo Simolalle, järjestettiin 31.10.2002 varuskunnassa. Tilaisuutta saapui seuraamaan lukuisa joukko maanpuolustuksen ystäviä ja prikaatin tukijoita.

Henkilöstölle aamulla järjestetyn kahvitilaisuuden päätteeksi everstit käittelivät kaikki läsnäolijat.

Onnitteluvastaanotto oli iltapäivällä sotilaskodissa, jonka jälkeen oli kutsuvieraille kahvitilaisuus.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Aamulla Kollaan Vasamalla.

Vuospäivä 20.11.2002

Eversti Keijo Simola luovutti vuoden sotilas -palkinnon kapteeni Mika Kuutsalle ja vuoden siviili -palkinnon ravitsemistyönjohtaja Pirrko Kärkkäiselle.

Päiväjuhla sotilaskodissa.

Cocktail-tilaisuus illalla Muonituskeskuksessa.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Itsenäisyyspäivä Kontiolahdella

Itsenäisyyden juhlinta aloitettiin aamulla 6.12.2002 Kontiolahden kirkossa jumalanpalveluksella ja seppeleenlaskulla sankarihautausmaalla. Paraatikatselemus pidettiin urheilukentällä.

Ohimarssi Keskuskadulla.

Kontiolahden kunta järjesti itsenäisyyspäivänä buffet-tilaisuuden, jossa mieskuoro Kontioiset viihdytti kutsuvieraita.

Tekstit ja kuvat: Toimitus

80 vuotta karjalaista sotilasmusiikkia

Solistina Timo Turunen.

Yhteiskuvassa Kontiolahdella ja Lieksassa pidettyjen juhlakonserttien "työryhmä".

Karjalan Sotilassoittokunta perustettiin 80 vuotta sitten Raivolassa Karjalan Kannaksella helmikuun ensimmäisenä päivänä vuonna 1922. Soittokunta oli yksi niistä seitsemästä uudesta soittokunnasta, jotka kyseisen vuoden alussa perustettiin ja joiden kokoonpanoksi vuonna 1926 vahvistettiin kapellimestari ja kymmenen soittajaa. Soitinkokoonpano oli luonnollisesti seitsikkopohjainen vaskikokoonpano. Perustamisajankohtana soittokunnan isäntäjoukkona oli Polkupyöräpataljoona 2

(PPP2). Soittokunnan Raivolassa alkaneet vankat karjalaiset perinteet ovat nyt jatkuneet Kontiolahdessa yhtäjaksoisesti lähes 60 vuotta.

Nykyiselle sijoituspaikalleen Kontiorantaan soittokunta siirtyi Riihimäen, Immolan ja Nurmeksen kautta vuoden 1945 alussa. Aluksi se toimi Jalaväkirykmentti 3:n soittokuntana ja sittemmin Kontiolahden Varuskuntasotilassoittokuntana ennen nimenmuutostaan Karjalan Sotilassoittokunnaksi vuonna 1990.

Matkalla...

Edvard Gregson: Missa Brevis Pacem. Harjoitus Niinivaaran musiikkiluokkien kuoron kanssa keväällä.

Kauneimmat Joululaulut Kontiolahden kirkossa.

Soittokunta potkuhuusuissa!

Vala Kaavilla 17.8.2002.

Teksti: Karjalan Sotilassoittokunta
Kuvat: Jääkäri Kontkanen ja toimitus

Kontiolahden kunnan vuoden 2002 kulttuuripalkinto Karjalan Sotilassoittokunnalle

Kontiolahden vapaa-aikalautakunta jatkoi torstaina 19.12.2002 Kontiolahden Kunnantalolla järjestetyssä tilaisuudessa kontiolahtelaisille menestyneille urheilijoille ja seuroille stipendit. Samalla julkistettiin vuoden nuoriso- ja kulttuuripalkintojen saajat.

Vuoden kulttuuripalkinto annettiin Karjalan Sotilassoittokunnalle. Perustelut olivat seuraavat:

”Tänä vuonna 80-vuotisjuhliaan viettänyt Karjalan Sotilassoittokunta, kotipaikkanaan Pohjois-Karjalan Prikaati Kontiorannassa, on merkittävä

osa kontiolahtelaista ammatillista kulttuurielämää. Paljon konsertteja vuosittain esittävä soittokunta on kontiolahtelainen vuosien saatossa

kasvanut maakunnan helmi. Soittokunnalla on erinomainen ammattitaito ja se on toiminnallaan tuonut myös kunnalle hyvää julkisuutta”.

Sotainvalidien Veljesliiton Pohjois-Karjalan piiri palkitsi yhteistyökumppaninsa Karjalan Sotilassoittokunnan soittajia kultaisin ja hopeisin ansiomerkein sekä Suomen puolesta -plaketein, jotka jakoivat piirin puheenjohtajat Jouko Hälvä ja Niilo Haantio. Kuva: Risto Savolainen

Puumurroste vaikeutti joukkojen siirtoa, suunnitelman mukaisesti.

AAVA-02 -kertausharjoitus - yksi vuoden kohokohdista

Pohjois-Karjalan Prikaati toimeenpani jääkäripataljoonan ja pioneeripataljoonan kertausharjoituksen Juuka - Nurmes - Sotinpuro -alueella 9.-19.9.2002. Harjoituksen johti Pohjois-Karjalan Prikaatin esikuntapäällikkö everstiluutnantti Jouni Mattila. Harjoituksen johtajan apulaisena toimi kapteeni Mika Kuutsa. Jääkäripataljoonan kertausharjoituksen johtaja oli everstiluutnantti Simo Antikainen (Pohjois-Karjalan Prikaati) ja pioneeripataljoonan harjoituksen johti everstiluutnantti Osmo Toivanen (Karjalan Prikaati).

Kertausharjoituksen teemana oli Itäisellä Maanpuolustusalueella järjestettävä uskottava puolustuskykyä osoittava yhteistoimintaharjoitus kaksipuolisena harjoituksena. Taisteluharjoituksen koulutusteemana oli "Reservinä toimivan jääkäriprikaatin vastahyökkäys murtoon päässeeseen vihollisen lyömiseksi ja yhteistoiminta rintamavastuussa olevan joukon kanssa". Painopiste oli jalkaväen ja pioneerijoukkojen välisessä yhteistoiminnassa.

Pääharjoitusta edelsi kuljettajien kertausharjoitukset (á 3 vuorokautta), jotka pidettiin pääosin toukokuun aikana. Muita valmistavia harjoituksia olivat moottoripyöräkuljettajien ja

työkoneryhmän henkilöstön kertausharjoitukset, upseereiden kahden vuorokauden mittainen vapaaehtoinen harjoitus (osallistui noin 43,1% kutsutuista) sekä kranaatinheitinkomppanian laskinhenkilöstön kahden vuorokauden kertausharjoitus.

Jääkäripataljoonan harjoitukseen oli käsketty 912 reserviläistä. Lykkäyksen oli saanut 223 henkilöä (24,5%). Lisäksi sairauden perusteella kotiutettiin perustamispäivänä 18 reserviläistä. Harjoituksen aikana kotiutettiin kymmenen reserviläistä. Joukot olivat pääsääntöisesti olleet varusmiespalveluksessa noin seitsemän vuotta sitten.

Taisteluharjoitusvaiheeseen Juuka - Sotinpuro -alueella 14. - 16.9.2002 osallistivat molemmat reserviläispataljoonat, Pohjois-Karjalan Prikaatin Aliupseerikoulun varusmiehistä muodostettu keltainen pataljoona sekä viestiosat Kainuun Prikaatista. Taisteluharjoituksen ilmoitointaan osallistui henkilöstöä ja kalustoa Karjalan Lennotosta. Lisäksi taisteluharjoitukseen osallistui lähihäirintäryhmä Viestirykmentistä Riihimäeltä sekä tiedustelujoukkue Hämeen Rykmentistä Lahdesta. Maasotakoulun Jatkokurssi 2 (20 luutnanttia) osallistui harjoituksen kouluttaja- ja toimihenkilötehtäviin. Taisteluharjoitusvaiheeseen osallistui yhteensä noin 1400 varusmiestä, reserviläistä ja henkilökuntaan kuuluvaa. Ajoneuvoja harjoituksessa oli noin 300.

Taisteluharjoitukseen 14. - 16.9. joukoille (sininen ja keltainen) jaettiin 433 taistelijan simulaattoria sekä 15 panssaritorjunta- ja kaksi panssaritorjuntaohjusovitteista simulaattoria. Maaliprismoja oli sijoitettu kymmeneen panssarivaunuun ja telakuorma-autoon. Simulaattorien käyttö oli reserviläisille uutta, mutta toiminta niiden kanssa opittiin nopeasti. Taisteluharjoitusvaihe osoittautui reserviläisille erittäin raskaaksi. Sää oli vuodenaikaan nähden ajoittain erittäin kylmä.

Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys hoiti kiitettävästi harjoituksen sotilaskotitoiminnan harjoitellen samalla omia kriisivalmiuksiaan. Taisteluharjoituksen ajan heillä oli käytössään neljä sotilaskotiautoa ja leirisotilaskoti Yöttäjässä. Sotilaskotipäällikkönä toimi Anna-Liisa Ala-Poikela.

Ampumaleirillä 16. - 18.9. jääkäripataljoonan joukot ampuivat vahvennetun joukkueen puolustus- ja hyökkäysammunnat sekä jokainen koulutushaara omat ase- tai ryhmäkohtaiset ammuntaansa. Ampumaleirivaiheen yhtenä erikoisuutena oli, että panssarintorjuntaohjusammunnat toteutettiin Kainuun Prikaatin ampuma-alueella Vuosangassa 17.9.2002.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Jääkärikomppania asetti kaikki varusmiestoimitsijat eri amuntoihin, yhteensä 55 henkilöä. Lisäksi Jääkärikomppania asetti varusmiehistä taisteluharjoituksen tulenkuvaryhmän sekä pioneeripataljoonan purkuvaiheen apuhenkilöstön. He hoitivat tehtävänsä kiitettävästi.

Harjoituksen purkuvaiheen johti majuri Risto Vairinen varuskunnassa. Purkaminen ja kotiuttaminen sujuivat hyvin. Kompanioille pidettiin loppupuhuttelu ja palkitsemistilaisuus yksiköittäin.

Puolustusvoimien Koulutuksen Kehittämiskeskuksen käyttäytymistieteiden osasto suoritti reserviläistutkimuksen sekä pioneeripataljoonalle että jääkäripataljoonalle 14. - 16.9. välisenä aikana. Ryhmään kuuluivat Olli Harisen johdolla psykologi Antero Johansson, kapteeni Olli Vainio sekä kahdeksan reserviläistä. Vastaukset analysoitiin välittömästi ensin pääkouluttajien ja harjoituksen johdon kanssa. Toisessa vaiheessa analysointiin osallistuvien pataljoonan komentajat. Kolmannessa vaiheessa kyselystä annettiin kenttäpalaute yksiköittäin. Tutkimus osoitti, että joukkojen kiinteytys ja yhteishenki olivat hyviä. Usko omiin, ryhmän ja joukkueen kykyihin selviytyä taistelusta sekä luottamus omiin johtajiin oli erittäin korkea. Johtopäätöksenä voidaan todeta, että korkeiden tulosten yhtenä nimittäjänä voidaan pitää joukotuotantoa.

Harjoituksen tiedotusupseerin yliluutnantti Taneli Mäkisen ylläpitämiin internet -sivuihin tutustui 6009 kävijää. Sivunvaihtoja oli yhteensä

266 286 kappaletta. Sivujen kautta saatiin terveisiiä ja palautetta sekä omaisilta harjoituksen aikana että harjoituksen jälkeen siihen osallistuneilta reserviläisiltä. Kyseisten sivujen ylläpitoa pidettiin lukijoiden mielestä erittäin hyvänä ja tarpeellisena.

Oikeudenhoitoon liittyviä tapauksia ja ongelmia harjoituksessa ei ilmennyt, joten näiltä osin harjoitus onnistui hyvin, kiitos tästä kuuluu kaikille harjoitukseen osallistuneille. Perustamisessa poliisi- ja tulliviranomaisten kanssa yhteistyössä suoritettu SKL 27 §:n mukainen tarkastus huumausaineita koskevien määräysten rikkomisten selville saamiseksi onnistui hyvin. Vaikka huumausaineita ei löytynyt, on tarkastuksella kauaskantoiset vaikutukset.

Ajoneuvokolareita ei harjoituksessa paria ojaan-ajoa lukuunottamatta tapahtunut. Myöskään vakavia tapaturmia tai ympäristövahinkoja ei

sattunut. Tievauriot korjattiin pääsääntöisesti heti harjoitustilanteen mahdollistaessa. Alueet tarkastettiin maanomistajien kanssa heti taisteluharjoituksen päätyttyä. Taisteluharjoitusalueen maanomistajat ansaitsevat kiitokset hyvästä yhteistoiminnasta ja siitä, että harjoitus kyettiin toteuttamaan suunnitellulla tavalla.

Itäisen maanpuolustusalueen komentaja kenraaliluutnantti Vesa Kämäri tarkasti harjoituksen 16. - 17.9.2002. Hän oli tyytyväinen harjoituksen järjestelyihin ja reserviläisten toimintaan.

Erytiskiitos harjoituksen onnistumisesta kuuluu Maasotakoululle, jonka antama kouluttajatuki mahdollisti hyvien koulutustulosten saavuttamisen. Kiitokset myös Karjalan Lennostolle, jonka ilmatoiminta oli erittäin hyvää ja elävöitti harjoitusta merkittävästi. Yhteistoiminta Karjalan

Prikaatin ja erityisesti Kymen Pioneeripataljoonan kanssa sujui kitkattomasti kaikissa eri vaiheissa. Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys hoiti jälleen kerran kiitettävästi harjoituksen sotilaskotitoiminnan, siitä heille lämpimät kiitokset.

Harjoitus onnistui kokonaisuudessaan hyvin. Valmistelut suoritettiin tiukalla aikataululla, sillä lupa harjoituksen toteuttamiseen saatiin vasta marraskuussa 2001. Harjoituspaikka vaihtui vielä Kymenlaaksosta Ylä-Karjalaan, mikä teki valmisteluista haasteellisia. Olihan se ensimmäinen kerta, kun Itäisen Maanpuolustusalueen yhtymäharjoitus järjestettiin tällä alueella.

Sijoitettu henkilökunta ja reserviläiset osaavat hyvin koulutushaaransa mukaiset toiminnot. Vaikka reserviläisten fyysinen kestävyys olikin taisteluharjoituksessa koetuksella, maanpuolustushenki säilyi loppuun asti hyvänä. Harjoitukselle asetetut opetustarkoitukset saavutettiin hyvin.

Oma johto- ja kouluttajajhenkilöstömme toimi harjoituksen kaikissa vaiheissa mallikelpoisesti. Harjoituksen toteutus osoitti, että henkilöstömme hallitsee suuren kertausharjoituksen valmistelut ja toteuttamisen. Seuraava, joskin pienempi, haaste odottaa meitä kesäkuussa 2003. Silloin vastaamme yhden jääkärikomppanian kertausharjoituksesta yhtymäharjoituksen osana.

Harjoituksen johtaja
Everstiluutnantti Jouni Mattila

Kuvassa aseiden huolto taisteluvalmiiksi käynnissä.

Kuvat: Toimitus

Itäisen Maanpuolustusalueen yhtymäharjoitus 9. - 20.12.2002, "VIRMA-02"

Heinäkuussa palvelukseen astuneen saapumiserän koulutuksen huipentuma oli joulukuun yhtymäharjoitus. Tiedustelijat ja sissit ampuivat kovapanosammunnat 9. - 13.12. Sotinpurolla, muiden joukkojen ampumaleirivaihe oli Pahkajärvellä 10. - 15.12. Kaikkien maanpuolustusalueen varusmiesjoukkojen yhteinen taisteluharjoitusvaihe toteutettiin 16. - 19.12. Luumäen-Savitaipaleen alueilla. Harjoituksen jälkeiset huoltotoimenpiteet prikaatimme joukot tekivät perjantaina 20.12. Kontiorannassa. Tässä kirjoituksessa ei käsitellä Sotinpurolla pidettyä tiedustelijoiden ja sissien ampumaleiriä, vaan ainoastaan Pahkajärvellä ja Luumäen-Savitaipaleen alueilla pidettyä harjoituskokonaisuutta.

Karjalan Prikaatin johtamaan yhtymäharjoitukseen, nimeltään VIRMA-02, osallistuivat prikaatimme kaikki perusyksiköt. Kontiorannassa perustetut jääkärikomppania sekä kranaatinheitinkomppanian osat olivat mukana koko harjoituksen ajan. Pohjois-Karjalan Prikaatista muodostettiin joukkueen hyökkäysammunnan työryhmä, jota johti yliluutnantti Eero Lempinen. Aliupseerikoulun ja Esikunta- ja Huoltokomppanian varusmiehistä perustettiin hyökkäysammuntaan toimitsijaosasto.

Taisteluharjoitusvaiheessa 16. - 20.12. sissikomppania perusti siniselle puolelle tiedustelukomppanian tiedusteluosaston. Esikunta- ja Huoltokomppania asetti sinisen puolueen käyttöön kaksi ryhmää käsittävän sotilaspoliisijoukkueen. Lisäksi Esikunta- ja Huoltokomppania asetti harjoitusjoukoillemme kuljettajia sekä tuki harjoituksen esikunta- ja huolto-osia upseerikokelailla ja ryhmänjohtajilla. Aliupseerikoulu perusti keltaiselle puolelle moottoroidun jalkaväkikomppanian ja moottorilinjan tuki keltaisen kuljetusvälinehuoltoa. Harjoitukseen osallistui henkilöstöä myös prikaatimme esikunnasta ja huolto-organisaation toimipisteistä.

Jääkärikomppania ja kranaatinheitinkomppanian prikaatissa perustetut osat aloittivat harjoituksen 9.12. illalla junakuljetuksella siirtyen tiistain vastaisen yön aikana Kontiolahdelta Vuohijär-

velle. Junamarssi onnistui muuten hyvin, mutta Vuohijärvellä junan todettiin olevan väärinpäin, jolloin ajoneuvot tulivat perä edellä laituriiin. Ajoneuvojen ajaminen junasta laidan kautta onnistui kuitenkin hyvin ja moottorimarssi Pahkajärvellä onnistui tiistaiamupäivän aikana huolimatta pienestä viiveestä.

Jääkärikomppaniamme jääkärijoukkueet ampuivat Pahkajärvellä joukkueen puolustus- ja hyökkäysammunnat. Puolustusammunta ammuttiin sekä valoisalla että pimeällä. Puolustusammunta pimeällä kesti lähes kaksi tuntia ja oli erittäin motivoiva ammunta, jossa tulenjohtajat saivat johtaa sekä kenttätykistön että kranaatinheitinmestön tulta joukkueenjohtajan vaatimusten mukaisesti. Komento- ja huoltajoukkueet ampuivat ryhmän puolustusammunnan valoisalla ja pimeällä.

Yliluutnantti Eero Lempisen johdolla erittäin hyvin suunniteltu ja valmisteltu joukkueen hyökkäysammunta sai kiitosta sekä harjoituksen johdolta että ampuneilta joukoilta. Jääkärikomppanian kolme joukkuetta toimivat hyvin ja sijoituivat viiden parhaan joukkoon. Erityisesti kunnostautuivat panssarintorjuntapartiot, joiden osumaprosentti oli lähes 90.

Kranaatinheitinjoukkueemme tukivat leirin jääkärijoukkueiden ammuntoa kranaatinheitinkomppanian osana puolustusammunnassa ja kevytheitinjoukkueena hyökkäysammunnassa. Pimeäämmunnassa puolustavaa joukkoa tuettiin ampumalla sirpalekranaattien lisäksi myös valaisumuksia.

Ampumaleirivaiheen aikana komppanioilla oli 1,5 vuorokautta kestänyt yksikköharjoitus. Pohjois-Karjalan Prikaatin jääkärikomppanialla se oli 10. - 11.12. eli heti alueelle saavuttua. Harjoituksen tarkoituksena oli hioa komppanian toimintoja hyökkäystaistelussa sekä kohottaa johtajien käskynanto- ja johtamisvalmiutta 16.12. alkanutta taisteluharjoitusvaihetta varten. Yksikköharjoitus toteutettiin niin, että jääkärikomppania hyökkäsi Kotkan Rannikkoalueen muodostamaa keltaista osastoa vastaan. Molemmilla osapuolilla oli käytössään taistelijan simulaattorit kuten taisteluharjoitusvaiheessakin. Harjoitus osoittautui joukollemme tarpeelliseksi, koska vaikea, peitteinen ja samansuuntaisia teitä sekä linjoja käsittävä maasto aiheutti suunnistus- ja paikantamisvaikeuksia.

Kranaatinheitinkomppania tuki omassa yksikköharjoituksessaan 14. - 15.12. Savon Prikaatin perustamaa jääkärikomppaniaa.

Taisteluharjoitusvaiheeseen siirryttiin 16.12. aikana. Jääkäri- ja kranaatinheitinkomppanian marssit uusille ryhmitysalueille onnistuivat erittäin hyvin ajoneuvojen rikkoontumatta. Eriyksiösitys siitä kuuluu luutnantti Seppo Hyttisen johtamille moottorialiupseereille ja ajoneuvojen kuljettajille sekä heidän tekemälleen ennakoivalle huollolle. Lisäksi noudattamalla maltillista marssi-nopeutta välttyttiin telavaurioilta.

KORVEN KÄTKÖISTÄ

Taisteluharjoitusvaiheen hyökkäystaistelut alkoivat tiistaina 17.12. Pitkähköt hyökkäysmatkat ja hyökkäysvaiheiden väliset siirtymiset olivat joukkojen johtajille haastavia. Tilanteenmukainen, hyvin suunniteltu muonitus sekä säänmukainen pukeutuminen korostuivat taistelukunnan ylläpitäjinä levon ohella.

Jääkärikomppanioiden voi sanoa kilpailleen kranaatinheitinkomppanian tuesta, sillä hieman vaisun alun jälkeen komentopaikalla oli tukipyyntöjä "jonossa". Epäsuoran tulen tukemana jääkärimme saavuttivat käsketyt tavoitteet 19.12. kello 11.00 mennessä.

Omat erityispiirteensä harjoitukseen toivat prikaatimme joukkojen osalta jo aiemmin mainittu junakuljetus sekä luminen, mutta pimeä vuodenaika. Pimeätoimintaa tosin helpotti kuun valo ja kirkas tähtitaivas. Osa joukoista pääsi kokeilemaan hiihtohinausta, vaikka muutoin sukset eivät vielä helpottaneet liikkumista!

Prikaatin komentaja, eversti Keijo Simola, kävi seuraamassa joukkojensa toimintaa niin ampumaleiri- kuin taisteluharjoitusvaiheessakin. Harjoituksen parasta antia olivat prikaatimme varusmiesten yrityshalu ja tahto osallistua omaan "loppusotaansa".

Pohjois-Karjalan Prikaatin osaston johtaja, everstiluutnantti Simo Antikainen

Kuvat: Everstiluutnantti Simo Antikainen

18.5 x 70 mm DAEWOO USAS-12 HAULIKKO

Itselataavien haulikoiden sotilaallinen käyttö on ollut varsin vähäistä viime vuosisadalla. Pumpputoimisen haulikon käyttöä, kuten esimerkiksi Puolustusvoimien käytössä olevan Remington 870P (12 HAUL Rem), on perusteltu toimintavarmuudella ja rakenteellisella yksinkertaisuudella. Tässä artikkelissa valotetaan kuitenkin yhden mielenkiintoisen itselataavan rakenteen kehityskaarta, jonka kehittäminen ja tuotanto on kiertänyt Yhdysvalloista Koreaan ja takaisin.

Tulitukihaulikon ilmeinen kehityskaari

Emme voi sivuuttaa asesuunnittelija Maxwell G. Atchissonia ja hänen kehityspanostaan, kun käsittelemme USAS-12 -haulikkoa, vaikkakaan tämän nimenomaisen aseennäytteen yhdysvaltalainen patentti ei ole hänen nimissään. Vuonna 1972 Atchisson sai valmiiksi haulikkoprototyypin, joka ei ollut muunnos mistään olemassa olevasta haulikosta. Tässä haulikossa oli erityispiirteitä tanko- ja rumpulipassyöttö. Se oli kerta- ja sarjatulta ampuva ja amerikkalaisen M16 -rynnäkkökiväärin pituinen. Aseen putkimainen sivuprofiili muistutti hieman tätä amerikkalaista rynnäkkökivääriä ja prototyypeissä käytettiin sen kädensuojusta sekä olkatuen osia. Haulikko oli rakenteeltaan massasulkuinen 1,4 kilon painoisella lukolla, jonka liikerata oli varsin pitkä rekyyliliikkeen tasaamiseksi ja sarjatulinopeuden hidastamiseksi. Massasulkuisen lukon paino pystyi olemaan näin pieni erityisestä ratkaisusta johtuen. Laukaisukoneisto toimi lukon liikkeen ollessa vielä ampumasuuntaan. Ruutikaasun painehiipun aikana lukko oli kuitenkin saavuttanut etummaisensa asentonsa, mutta samalla oli merkittävä osa lukkoa taaksepäin työntävää voimaa kulunut lukon ampumasuuntaista liike-energiaa vastaan. Ilman tätä ratkaisua lukon painon olisi pitänyt olla merkittävästi suurempi. Kevyestä lukosta huolimatta koko aseennäytteen paino taistelulukun toisena, täytetyllä 20 patruunan rumpulippaalla, oli 7,3 kilogrammaa. Prototyypin mekaaninen toiminta oli varsin luotettavaa ja sarjatulellakin

kohtalaisen hallittavissa kohtuullisesta rekyyli-impulssista johtuen. Atchisson jatkoi kuitenkin kehittelyään, koska hän oli muissa kokeiluissaan kehittänyt uudentyyppisen kiväärin runkorakenteen. Samalla hän tutki mahdollisuutta tehdä haulikko kaasutoimisella lukkiutuvalla sulkulaitteella. Hyväksi koettujen erityispiirteiden ja ergonomian tuli kuitenkin aseessa säilyä. Lähes vuosikymmenen kehittelytyön jälkeen valmistui 80-luvun alussa Yhdysvalloissa uusi haulikkomalli M81, jonka patentinhaku oli käynnissä. Aseen teknisiä yksityiskohtia paranneltiin kuitenkin edelleen. Uusi malli saatiin esituohtoon 1984 ja markkinointi käynnistettiin (Atchisson M84). Keksijä haki tälle uudelle aseelle patenttia, korvaten aikaisemman hakemuksensa. Patentti myönnettiin vuoden 1985 lopussa (U.S. patent n:o 4,553,469).

Merkittävimmät tekniset ominaisuudet tässä itselataavassa haulikossa olivat kaasutoiminen mekanismi lukkiutuvalla sulkulaitteella ja neliprofiilinen ohjainkara, jonka varassa koko luisti kaasumäntineen ja sulkulaitteineen liikkui. Lisäksi siinä oli pitkä sulkukoneiston peräytymisliike, joka mahdollisti pehmeän rekyylin ja pienen sarjatulinopeuden. Haulikosta oli kaksi versiota; toinen harrastemarkkinoille ja toinen viranomaismyyntiä varten. Yksi versio oli siis pelkästään kertatulta ampuva ja toinen vaihtamalla varustettu kerta- ja sarjatuliase. Tämän jälkimmäisen aseennäytteen lukkolaite jäi taka-asentoon asetta viritettäessä siirtyen eteen vasta liipasimesta painamalla. Laukaus tapahtui kuitenkin vasta, kun lukko oli jääkkyhteydessä piipun jatkeeseen. Aseen ulkoinen runko muodostui kahdesta lujitemuovisesta puolikkaasta muodostaen kädensuojuksen, kahvan ja olkatuen. Piipun suussa, ulkopinnassa oli koneistetut tiivistysurat kiväärinkranaattien ampumista varten ja aseeseen oli mahdollista kiinnittää pistin piipun yläpuolelle. Aseen kokonaispaino taistelulukun toisena 20-patruunan ladatulla lippaalla oli 7,8 kilogrammaa. Haulikon esituohtanto päätettiin siirtää ulkomaille, monistakin syistä, joista vähäisimpinä eivät liene taloudelliset ja teolliset tekijät. Mutta

tämä näytti muodostuvan sudenkuopaksi, asetta olikin yllättäen vaikeampi tuoda takaisin harrastemarkkinoille Yhdysvaltoihin.

Korea ja USA

Etelä-Korean kaakkoisrannikon tuntumassa sijaitsee iso teollisuuskaupunki nimeltään Pusan. Kaupungissa sijaitsi Pusanin Asevarikko, jossa yhdysvaltalaisen teollisuuden tukemana ryhdyttiin valmistamaan M16A1 -rynnäkkökivääriä Colt Mfg:n lisensillä. Sitten, vuoden 1983 alussa Daewoo Precision Industries Co. Ltd:lle siirtynyt käsiaseita valmistava dynaaminen tehdas kuului siihen koulukuntaan, joka ei ulkoistanut alihankintamenetelmällä osien valmistusta, vaan kaikki osat käsiaseisiin valmistettiin tehtaan toimesta. Se vaikutti myönteisesti järjestelmien kehittämismahdollisuuksiin suurella moniosaimisen tasolla. Se johti myös siihen, että tehdas ryhtyi itse kehittämään omia käsiaseita ja näin syntyivät K-sarjan jalkaväkiaseet, joihin nykyisin kuuluu rynnäkkökiväärin K1A ja K2, konekivääri K3 ja kranaattikonekivääri K4. Yritys oli erinomainen valmistaja Atchissonin haulikolle, asetta nimittäin kehitettiin edelleen niin paljon, että rakenne oli mahdollista patentoida eri asejärjestelmänä. Patenttihakemus jätettiin vuodenvaihteessa 1988 - 89. Kehittämissään mahdollistivat Yhdysvalloissa käytävät aseennäytteen M84 ja sitten USAS-12 -haulikon maahan-tuontilupaan liittyvät oikeudenkäynnit.

Aseiden maahantuontiyritys Gilbert Equipment Company Inc. haki vuoden 1986 lopussa maahantuontilupaa itselataavalle, ampumaurheilu-käyttöön tarkoitetulle USAS-12/M84 -haulikolle. Yritys oli aikaisemmin toimittanut viranomaiselle (ATF) yhden sarja-automaattiversion kyseisestä M84 -haulikosta, johon tätä myöhemmin toimitettua kerta-automaattista haulikkoa (sarjanro. JHH0000002SA)* viranomaisen toimesta verrattiin ja evättiin sen maahantuonti Yhdysvaltoihin (sarjanumerosta voi ehkä päätellä jotain M84 -esisarjan valmistuslaajuudesta). Helmikuussa 1988 yritys haki uudestaan maahantuontilupaa 500 kappaleelle ilmeisesti vuonna -87 Koreassa

valmistettuja uudemmallisia USAS-12 -haulikoita. Lupa evättiin sillä perusteella, että kyseinen ase ei täyttänyt ampumaurheiluaseen kriteereitä. Asia, josta käytiin oikeutta. Oikeuden päätös maaliskuulta 1989 ei muuttanut viranomaispäätöstä maahantuonnin suhteen. Kesällä vuonna 1990 sai USAS-12 -haulikko patentin (U.S. patent n:o 4,930,399) ja keksijäksi oli merkitty John Trevor Jr. Tähän patenttiin liittyi myös tuotannon aloittaminen Yhdysvalloissa. Siitä ei ole tietoa, missä laajuudessa tuotanto koostui Koreassa esivalmistettujen osien kokoamisesta. Valmistajiksi on joidenkin tietolähteiden perusteella merkitty Ramo Mfg. (1990-91), International Ordnance Corporation (1992-95), ja Ramo Defense Systems Inc. (2000-01), joka kesällä 2002 asetettiin selvitystilaan.

Gilbert Equipment Company Inc. välitti haulikkoja ja markkinoi sitä näyttävillä mainoksilla aivan 90-luvun alussa. ATF:n tilastoihin perustuen vuosina 1990 - 92 Gilbert Co. valmistutti 3962 kpl haulikkoja. Tuotanto ei voi sisältää maahantuontia, koska se kiellettiin jo aikaisemmin. USAS-12 -välittäjäksi on myös merkitty viranomaismateriaalin tukkuliike Kiesler's Wholesale Inc. aina vuoteen 1994 asti.

USAS-12 pähkinänkuoressa

Tarkasteltavana oleva Koreassa valmistettu ase on kerta-automaattinen ja piipun pituus on viranomaisaseen piippua pidempi, urheiluaselaissäädäntöjen mukaisesti. Aseen olemus ja väriyys muistuttavat ulkoisesti M16 -rynnäkkökivääriä. Aseessa on kantokahva ylärungossa ja ulosheittoaukolla saranoitu suojakansi. Alarungon pistoolikahva, varmistin, liipasin ja lippaansalpa ovat kuin esikuvansa. Osat ovat korkealaatuisesti valmistettu ja kokoonpano on erinomainen. Eri-tyinen piirre rakenteessa on, että ase voidaan sovitaa niin vasen- kuin oikeakätiselle ampujalle käyttäjän toimenpitein. Eli viritimen sijaintia

ja hylsyn ulosheiton suuntaa voidaan vaihtaa ilman lisävarusteiden hankintaa. Toimenpide vaatii kuitenkin aseensa laajempaa huoltopurkamista.

Ammunta

Ampumista varten on valittavana kolme erilaista lipaskokoa; suora seitsemän patruunan tankolipas, kaareva kym-

menen patruunan tankolipas tai 20 patruunan rumpulipas. Tankolippaat ovat helppo täyttää. Kuitenkin tulee varmistua siitä, että patruunat asettuvat siten, että ylempien patruunan laippakanta on alemman etupuolella. Rumpulipas täytetään myös lippaan suuaukosta. Patruunat kiertyvät myötäkeloon lipasta täytettäessä ja samalla virittyy lippaan käyttöjousi. Täyttövastus on kohtuullinen ja täyttäminen vaivatonta. Kaikkien lippaiden rakenne on lujitemuovinen. Varmistetaan aseensa kaksipuoleisen varmistimen olevan käännettynä siten, että "safe" -teksti on luettavissa. Tällöin ase on varmistettu. Lipas kiinnitetään aseeseen alakautta siten, että se lukittuu paikalleen. Täytetty rumpulipas lisää aseensa painoa yli kahdella kilogrammalla. Viritinkahva sijaitsee aseensa kädensuojuksen sivulla ja siitä taakse vetämällä ja vapauttamalla lataa sulkukoneisto ensimmäisen patruunan patruunapesään. Kääntämällä varmistin alakautta päinvas- taiseen "fire" -asentoon on ase ampumavalmis. Aseen rekyyliiliike laukaisun yhteydessä on varsin lievä ja kestoltaan pitkäomainen. Jonkun verran kuuluu ampujan korvaan jousien resonointia luistin paluuliikkeen päätteeksi. Hylsy poistuu ulosheittoaukosta luotettavasti suoraan sivulle. Liipasimen suojakaaren alaosa on käännettävissä "talviasentoon", joka mahdollistaa ammunnan paksummilla käsineillä. Alaosan levyn etupää on kiinnitetty jousikuormitteisella akselilla, jota sisään painamalla se voidaan vapauttaa. Takapään akseli toimii saranana ja levy kääntyy alas kahvan etureunaa pitkin. Liipasimen tila on nyt avarampi. Sama ominaisuus on M16 -rynnäkkökiväärissä. Tähtäinväli tässä alkusarjan aseessa on varsin lyhyt. Diopterilevy sijaitsee M16 -rynnäkkökiväärin oloisesti kantokahvan takapäässä, mutta etujyvä on yllättävästi samaisen kahvan etupäässä. Tämä on tosin riittävä haulilatauksia ajatellen. Etujyvä mahdollistaa pystysuuntaisen

tähtäimen säädön. Myöhemmissä malleissa jyvä on siirretty kaasukammion päälle, joka mahdollistaa tarkemman tähtäimisen esimerkiksi täyteisiä tai muita erikoisampumatarvikkeita ammuttaessa. Kantokahvaan on kiinnitettävissä M16-standardirakenteinen tähtäimen jalusta optista- tai optronista tähtäintä varten.

Ase painaa saman verran kuin tyypillinen kevyt konekivääri ja luontevin ampuma-asento olisi makuulta etutuen varalta. Aseen markkinoinnissa on esitetty samantyyppistä, pihtimäistä etutukea kuin M16 -lisävarusteeksi on mahdollista hankkia. Aseeseen kiinnittyy leveä kantohihna olkatuen takapäin yläpinnassa olevaan lenkkiin. Hihnan etupää kiinnittyy lenkkiin, joka sijaitsee runkoakselin lukitusmutterin päällä, kaasukammion etupäässä. Ase on hihnan avulla helppo kannatella esimerkiksi vyötärön tasalla ja paino jakaantuu ristikkäiselle olkapäälle. Ammunnan päätteeksi varmistetaan ase, irrotetaan lipas ja varmistetaan ettei patruunapesässä ole patruunaa. Sulkulaite voidaan lukita taka-asentoon vetämällä viritintanko taakse ja painamalla sitä aseeseen päin. Viritinkahva painuu sitä varten tehtyyn aukkoon etukahvan sivussa ja pysyy siinä. Nyt ase on selkeästi lataamaton ja sitä on helppo alustavasti puhdistaa. Laajempaa ylläpitävää huoltoa varten ase pitää kuitenkin osittain purkaa.

Huoltopurkaminen

Purkamisen huoltoa varten jakaantuu suppeamman purkamisen ja laajempaan, harvemmin tehtävään purkamiseen, jota ei opasteta tässä yhteydessä. Purkamisen tulee aina aloittaa varmistumalla, ettei aseessa ole lipasta ja ettei aseensa patruunapesässä ei ole patruunaa. Sulkukoneisto lasketaan etummaiseen asentoon.

Suppeampi purkaminen

Kierretään kaasukammion etupäässä sijaitseva runkoakselin lukitusmutteri irti. Avaamista vastustaa alussa, räikkämäisesti tahatonta kiertymistä estävä mutterissa oleva jousikuormiteinen lukituskuula, joka vastaa kaasukammion etupäässä oleviin leikkauksiin.

Tartutaan olkatukeen ja vedetään suoraan taakse, jolloin palautinjousen avustamana olkatuki ja siihen kiinnitetty aseensa mittainen runkoakseli irtoavat aseensa rungosta. Runkoakselin päälle pujotettuna on palautinjousi ja olkatuen sisällä puskujousi. Viritimestä varovasti taakse vetämällä saadaan sulkukoneiston jäykkyyhteys

irtoamaan, jolloin luisti peräytyy asean rungossa. Nyt irtoaa asean piippu kädensuojuksineen suoraan ampumasuuntaan vetämällä. Vastaavasti voidaan poistaa luisti lukkolaitteineen rungosta suoraan taakse vetämällä. Alustalla on nyt ammunnan jälkeistä huoltoa varten viisi pääosaa ja asean lipas. Tällä purkamisella voidaan suorittaa riittävän laaja huolto asean luotettavan toiminnan varmistamiseksi. Laajempi purkaminen on tarpeen kausihuoltoa tehdessä tai muuta kunnossapitoa varten, kuten asean osan vaihtamisen yhteydessä. Tankolipas puretaan huoltoon varten irrottamalla pohjalevy työntämällä ensin sisäänpäin esiintyöntyvä sisäpohjan lukitusnappi ja samalla työntämällä pohjalevy pois johtimiltaan. Sisäpohja vapautuu työntöjousen voimasta ja patruunanäntönnin seuraa viimeisenä. Nyt lipas on puhdistettavissa täydellisesti. Rumpulippaan sisäpintoja voidaan huoltaa ja tarkastaa irrottamalla läpinäkyvän takaseinän lukitusjousi ja nostamalla takaseinä pois lippaan rungosta. Tämän laajemmin ei rumpulipasta pureta puhdistamista varten.

Versiot ja tulevaisuuden näkymät

Viimeisin amerikkalainen USAS-12 -valmistaja Ramo Defence Systems teki muutoksen virittimen rakenteeseen, joka mahdollistaa pumpputoiminnan tarvittaessa. Se voi olla tarpeellinen ominaisuus, jos käytetään erikoisampumatarviketta, joka ei saa kaasutoimisesta itselataavaa mekanismia toimimaan luotettavasti. Suurimman markkina-alueen harrastemarkkinoille tätä järjestelmää ei kirjoittamishetkellä valmisteta. Viranomaisaseena tällä haulikolla voisi tulevaisuudessa olla merkitystä, mutta se edellyttäisi luotettavaa ja jatkuvaa teollista valmistamista ja pätevää markkinointia. Ehkäpä jonain päivänä korealainen Daewoo Precision Industries ottaa tämän tulitukihaulikon uudelleen tutkittavakseen

ja tekee tästäkin aseesta K-sarjan muunnoksen tai sitten löytyy jokin uusi amerikkalainen yritys, joka on hankkinut valmistusoikeudet ja työkalut valmistamisen jatkamiseksi sekä itseasiassa ostanut edellisen konkurssipesän kaiken materiaalin.

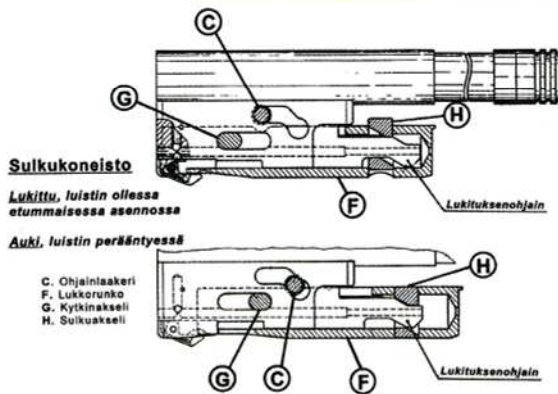
Teksti ja kuvat: Yliluutnantti Robie Kulokivi
Sähköposti: weretco@nettilinja.fi

Seitsemän patruunan tankolipas ja 20 patruunan rumpulipas.

Tekniset tiedot

Kaliiperi	18,5x70mm (12 gage/gauge - 2 3/4 in.)
Toiminta	Kaasutoiminen, lukittu salku
Patruunamäärä	7, 10 tai 20 patruunaa
Lipastyyppi	Tankolipas ja rumpulipas, painot tyhjinä 200 g ja 700 g
Hylsynpoisto	Oikealle ja vaihdettavissa vasemmalle
Asean paino ilman patr.	5 kg
Paino ladattuna 20 patr.	7,1 kg
Pituus	990 mm
Piippu	470 mm (sylinteriporaus)
Varmistin	Kertatuli - Varmistettu (Safe - Fire) kaksipuoleinen
Viritin	Kädensuojuksen etvasemmalla, viritintapin sijainti on vaihdettavissa oikealle puolelle. Viritintapilla voidaan lukita lukko laite auki -asentoon
Tähtäin	Mekaaninen diopteri, kiinnityspaikka optiselle tähtäimelle
Huomautukset	Valmistetaan myös sarjatuliversiona (tulinopeus 6 ls/s)
Alkuperäinen valmistaja	Daewoo Precision Industries, Korea (1987-90)
Muut valmistajat	Ramo Defence Systems Inc., USA (1990-91 ja 2000-01) International Ordnance Corp., USA (1992-95)

Haulikko asettuu varsin tasapainoisesti vyötärön tasalle. Asean paino täydellä rumpulippaalla on yli 7 kg.

MAAKUNNAN RAKENTAJA VUODESTA 1984

**Rakennustoimisto
EERO REIJONEN OY**
PL 1, 83100 LIPERI, puh. 013 651 905

**RAKENNUSTEOLLISUUDEN
KESKUSLIITON JÄSEN**

**RAKENNUSTOIMISTO
TERVO OY**
SILTAKATU 18, 80100 JOENSUU Puh. (013) 223 251

“Kyösti Kallio” palaa Kontiorantaan

Kyösti Kallio -palkinnon vastaanottajina eversti Simola ja kapteeni Nykänen.
Kuva: Tuomo Rainio/Ruotuväki-lehti

Taakse jäänyt vuosi 2002 oli jälleen kerran menestyksenkäs Pohjois-Karjalan Prikaatille liikunnan ja urheilun saralla. Presidentti Kyösti Kallion lahjoittaman kiertopalkinnon saavuttaminen on hyvä esimerkki siitä. Yksittäisistä suorituksista mieleenpainuvimpia lienee jalkapalloilijoiden Itäisen Maanpuolustusalueen mestaruus, ensimmäinen laatuaan prikaatilllemme.

Tätä kirjoitettaessa ovat kipakat pakkaset paukuneet jo reilun viikon ajan ja pitäneet useimmat meistä tiiviisti sisätiloissa, eivätkä säätiedotteet ole luvanneet yhtään helpotusta. Kun vielä joulukinkut ja muut herkut kiristävät vyötäisillä, alkaa itsekunkin tehdä mieli liikkumaan raikkaaseen ulkoilmaan. Nyt tätä lukiessasi, kun pakkasukkokin on hellittänyt otettaan, on viimeistään aika hakea porstuasta porkat, sipaista pohjiin vähän kynttilää ja tervaa ja lähteä sivakoimaan Kansanhihto -suorituksia.

Hiihto kuormittaa koko kehoa

Maastohiihto on laji, joka rasittaa tehokkaasti koko kehoa. Monipuolisena lajina hiihto on yksi suosituimmista kuntoliikuntamuodoista. Lajin tehokkuudesta puhutaan paljon, eivätkä puheet ole lainkaan tuulesta temmattuja.

Hiihdossa potku lähtee lantiosta ja voiman siihen antavat pakara- ja reisilihakset. Juuri pakaarat ja reidet kuormittavat hiihdossa alavartalon lihaksista eniten. Vapaalla hiihtotavalla mukaan tulee vielä sivuttaisliike, joka laittaa reiden sisäsyryn lähentäjät ja loitontajat töihin. Hiihtäjän tukikoneisto löytyy puolestaan ylävartalosta. Vatsa, selkä ja kylkilihakset tukevat koko vartaloa ja antavat suoritukselle perustan. Huonoista keskivartalon lihaksista hiihtäjä ei saa tukea ja se heijastuu alaselän vaivoina. Luisteluhiihto, eli vapaa hiihtotapa, on alaselälle perinteistä hiihtotapaa ystävällisempi. Ylävartalosta koville joutuvat yläselän ja hartia-alueen lihakset, käsivarren ojentajat sekä rintalihakset. Erityisesti tasatyöntö vahvistaa ylävartaloa. Hiihto on

loistavaa vastapainoa esimerkiksi hartioita rasittavalle ja yksitoikkoisille toimistotyölle.

Molemmat hiihtotavat sopivat kuntoilijalle mainiosti ja niitä voi harrastaa myös rinnakkain. Oma hiihtovauhti löytyy helposti, kun muistaa antaa keholle aikaa sopeutua sille asetettuihin vaatimuksiin. Rauhallisella hiihtovauhdilla kehityy peruskestävyys ja parin viikon totutteluvaiheen jälkeen löytyy oma hiihtovauhti. Maisemat vaihtuvat rauhalliseen tahtiin, happi kiertää lihaksissa, hengitysrytmi syvenee, mutta säilyy silti luontevana.

Aluksi voit kokeilla vaikka esimerkiksi seuraavaa ohjelmaa:

MA Kevyt jumppa + venyttely 30 min

TI Kevyttä hiihtoa 30 min + alku- ja loppuverryttely

KE Venyttely tai esim. palauttavaa uintia 30 min

TO Kevyttä hiihtoa 30 min + alku- ja loppuverryttely

PE Kevyt jumppa + venyttely

LA Venyttely tai esim. palauttavaa uintia 30 min

SU Rauhallista matkahiihtoa 45 min + alku- ja loppuverryttely

Lähde: Karjalan Lennoston joukko-osastojulkaisu Kajjaus (Savon Sanomat 27.11.2001)

Kilpailujen satoa

Tasavallan Presidentti Kyösti Kallion nimeä kantava kiertopalkinto on jaettu jo vuodesta 1947 alkaen joukko-osastolle, jonka järjestysijojen summa hiihtomestaruuskilpailujen partiokilpailussa, ampumamestaruuskilpailujen Parolan Kilpi-kilpailussa ja suunnistumestaruuskilpailujen partiokilpailussa on pienin. Vuonna 2002 Pohjois-Karjalan Prikaatin urheilijat saavuttivat tämän arvostetun palkinnon. Edellisen kerran palkinto oli Kontiorannassa vuonna 1988.

Kapteeni Mika Kuutsan ja vääpeli Jari Hiltusen luotsaama jalkapallojoukkue voitti ensimmäisen kerran Itäisen Maanpuolustusalueen mestaruuden varsin vakuuttavan esityksen jälkeen puhtaalla pelillä ja selviytyi lähes kymmenen vuoden tauon jälkeen SM-loputurnaukseen. Kovatasoisen lopputurnauksen tasaiset kamppailut eivät tuoneet toivottua menestystä joukkueen jäädessä alkulohkonsa neljänneksi. Turnauksen Fair Play-palkinto sen sijaan ojennettiin joukkueelle rehdistä pelaamisesta. Fair Play-palkinnon arvoa nostaa erityisesti se, että yleensä palkinnon saa turnauksen neljän parhaan joukkoon sijoittunut joukkue.

Kuva: Toimitus

Yleisurheilijat yllättivät

Kauden yllätyksestä vastasivat yleisurheilijat sijoittamalla yleismestaruuspisteissä upeasti toiseksi. Yleismestaruuskaan ei ollut kaukana, sillä viimeisessä lajissa jaettujen "tuupapisteiden" turvin Tykistörikaati ohitti prikaatimme ja vei mestaruuden. Henkilökohtaisissa lajeissa kapteeni Jouni Nykänen juoksi maastojuoksun M35 -sarjassa SM-pronssille ja kisojen ensiker-talainen yliluutnantti Mikko Pesonen hienosti seitsemänneksi. Varusmiesten maastojuoksussa alokas Väinö Klemola ja alokas Kari Varis olivat sijoilla seitsemän ja kahdeksan. Yleisen sarjan 800 metrin loppukirissä Klemola taisteli itsensä neljänneksi jääden kolmannelta sijasta 0,8 sekuntia. Näiden kahden edellä oli kaksi Urheilukoulun juoksijaa, mutta sääntöjen mukaan he eivät osallistu yleismestaruuspisteiden keräämiseen, joten Klemola toi toiseksi korkeimmat pisteet prikaatiimme. Alokas Mikko Auvinen pinkoi 3000 m estejuoksussa viidenneksi. Alikersantti Antti Suvinen pystyi kipeytyneen kätensä vuoksi heittämään keihäänheitossa vain yhden heiton, mutta sekin riitti neljänteen sijaan. Alikersantti Suvinen ansaitsi lajissaan toiseksi korkeimmat yleismestaruuspisteet. Käsikranaatin pituusheitossa Suvinen pisti vieläkin paremmaksi heittäen itsensä pronssikorokkeelle ja jättäen taakseen muun muassa keihäänheiton nuorten maailmanmestarin, Urheilukoulun Saku Kuusiston.

Itäisen Maanpuolustusalueen suunnistuskilpailujen tuomisina oli jälleen mukavasti menestystä. Joroisten metsissä edellisen vuoden mestari kapteeni Jouni Nykänen harppoi yleisen sarjan viidenneksi yliluutnantti Jani Harjun ja yliluutnantti Miika Huovisen sijoituttua myös viidentoista parhaan joukkoon. H35 -sarjassa majuri Risto Vairinen otti mestaruuden voit-tamalla seuraavaa kilpailijaa lähes seitsemällä minuutilla. Yliluutnantti Jukka Ryyänen kipusi kolmannelle palkintokorokkeelle ja yliluutnantti Pekka Peltoniemi täydensi sarjan menestystä viidennellä sijallaan. Ja vielä yliluutnantti Jukka Päivisen tuodessa H40 -sarjasta hopeaa, oli tulos vähintäänkin tyydyttävä. Varusmiessarjassa paras prikaatilainen oli viidenneksi sijoittunut alokas Kari Varis.

Partiosuunnistuksessa koettiin riemun hetkiä, sillä B-sarjassa prikaatin kaksoospartio (kapteeni Jouni Nykänen, yliluutnantti Jukka Päivinen, alokas Jani Nissinen, alokas Timo Varis) yllätti kaikki koko kilpailun nopeimmalla suorituksella. A-sarjan voittajakin hävisi peräti 14 minuuttia.

Hannele Tiira suunnisti Suomen mesta-riksi

Sotilas-SM-kilpailut suunnistettiin Pohjois-Karjalan Rajavartioston järjestäminä Onttolassa. Kuuluisan Tiiran urheilijasuvun jäsen, elokuussa prikaatiimme tullut hammaslääkäri Hannele Tiira näytti muille kaapin paikan ja rutisti naisten sarjan Suomenmestariksi. Muutoin prikaatimme menestys ei henkilökohtaisissa sarjoissa ollut kapteeni Jouni Nykäsen yleisen sarjan kuudetta sijaa lukuunottamatta kovinkaan mairitteleva. Mutta vastaavasti partiosuunnistuksen A-sarjassa partio kapteeni Nykänen, yliluutnantti Päivinen, alokas Nissinen ja alokas Kari Varis jatkoivat esityksiään sijoittumalla toiseksi ja saaden hopeiset SM-mitalit. Partio oli Maanpuolustuskorkeakoulun voittajapartiota nopeampi niin yö- ja päiväosuudella kuin pikataipaleellakin, mutta ampui yhden laukauksen (ä viisi sakkominuuttia) ja heitti neljä käsikranaattia (ä kaksi sakkominuuttia) enemmän ohi kuin Maanpuolustuskorkeakoulu ja näin eroa mestaruuteen jäi harmittavasti vain 1 min 51 s. Yleiskilpailun viides sija oli myös erinomainen saavutus.

Ampujat tutusti kärjen tuntumassa

Keväällä Sotinpurolla järjestetyissä maastoam-munnan sotilaiden SM-kilpailuissa ei kotikenttä tuonut prikaatiimme ampujille merkittävää etua. Henkilökunnan sarjoissa luutnantti Pasi Koivunen sijoittui ainoana mitaleille ja sai rynnäkkökiväärin SM-hopeaa sekä sijoittui pistoolissa kuudenneksi. Kapteeni Janne Myller oli rynnäkkökivääri-sarjan kymmenes. Varusmiesten rynnäkkökiväärisarjassa jääkäri Arsi Tanskanen sijoittui viidenneksi ja joukkue jääkäri Tanskanen (rynnäkkökivääri), jääkäri Jesse Kröger (rynnäkkökivääri), jääkäri Juha Rättyä (kivääri) ja jääkäri Tuomo Poutiainen (kivääri) oli niin ikään viides.

Itäisen Maanpuolustusalueen ampumamestaruus-kilpailujen yleismestaruus tuli jälleen prikaatiin ja tällä kertaa murskaavan ylivoimaisesti. Toiseksi sijoittunut Savon Prikaati hävisi peräti 26 pistettä (Pohjois-Karjalan Prikaati 208 - Savon Prikaati 182). Henkilökunnan sarjoissa luutnantti Antti Hämäläinen toisti edellisvuoden tempunsa voittaen rynnäkkökivääri 6+6+6 laukausta -kilpailun mestaruuden. Luutnantti Marko Karppinen sijoittui ehkä hieman yllättäen neljänneksi ja luutnantti Pasi Koivunen seitsemänneksi. Lajin joukkuekilpailun voitti niinikään prikaatimme I-joukkue (luutnantti Antti Hämäläinen, kapteeni Petri Myller) ja II-joukkue (kapteeni Lassi

Kellberg, luutnantti Pasi Koivunen) sijoittui sekin viidenneksi. Luutnantti Pasi Koivusesta oli tulla kisojen kaksoismestari. Hän ampui vapaapistoolin mestariksi ja isopistoolin hopeaa tasatulok-sella mestarin kanssa, mutta häviten viimeisen sarjan pistettä heikommalla tuloksella. Pistoolin pika-ammunnassa Pasi sijoittui yhdeksänneksi. Kapteeni Petri Myller oli sekä vakiokiväärin että pienoiskiväärin 3x20 laukausta -kisassa neljäs ja kiväärin pika-ammunnassa viides. Varusmiehet menestyivät edellisen vuoden tapaan erinomaisesti. Rynnäkkökiväärin 3x5 laukausta -kilpailun mestariksi ampui alikersantti Antti Hämäläinen ja kolmanneksi alikersantti Ville Mikkanen. Alikersantti Jarkko Kolehmainen oli 7. ja alikersantti Hannu Laitinen 11. Joukkue-kisan mestaruuden voitti luonnollisesti kolmikko Hämäläinen, Mikkanen, Laitinen. Eroa kisan kakkoseen tuli peräti 22 pistettä. Rynnäkkökiväärin 6+6+6 laukausta -ammunnan sijoitukset olivat 4. alikersantti Kolehmainen, 5. alikersantti Hämäläinen, 8. alikersantti Laitinen ja 13. aliker-santti Soini Kurki. Prikaatin kolmikko alikersantti Kolehmainen, alikersantti Hämäläinen ja aliker-santti Laitinen voitti hopeaa. Vakiokiväärissä alikersantit Kurki ja Hämäläinen sijoittuivat sijoille yhdeksän ja kymmenen ja saivat näin ollen lajin joukkuepronssia.

Ammunnan sotilas-SM-kilpailuissa menestystä tuli totutulla tavalla vaikka yliluutnantti Ari Eskelinen ja kapteeni Janne Myller olivatkin ainoita, jotka tähtäsivät Suomenmestaruuteen asti. Parivaljakko ampui rynnäkkökivääri -am-munnan (6+6+6 laukausta) joukkuekilpailun mes-tariksi vakuuttavalla tavalla. Henkilökohtaisessa kisassa nykyisin Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan riveissä tähtäävä "Eskis" sijoittui upeasti viidenneksi ja edellisen vuoden mestari luutnantti Antti Hämäläinen yhdeksänneksi. Luutnantti Pasi Koivunen ampui vielä kahden-toista joukkoon. Varusmiesten sarjoissa prikaatin ampujat saavuttivat roppakaupalla mitaleita ja pistesijoja. Rynnäkkökivääri 6+6+6 laukausta -kilpailussa nykyisin sopimussotilaana palveleva alikersantti Jarkko Kolehmainen jäi vain pisteen päähän Suomenmestaruudesta ja sai hopeaa. Sarjan joukkuekilpailussa alikersantti Kolehmai-nen, alikersantti Antti Hämäläinen ja alikersantti Hannu Laitinen sijoittuivat niin ikään hopealle jääden edelleenkin vain pisteen päähän mes-taruudesta. Rynnäkkökiväärin 3x5 laukausta -kisassa alikersantti Kolehmainen oli kuudes ja alikersantti Hämäläinen kahdeksas. Kaksikko täydennettynä jälleen alikersantti Laitisella sai

jälleen joukkuekisan hopeiset mitalit itselleen. Vakiokiväärillä alikersantti Soini Kurki oli kuudes ja alikersantti Antti Hämäläinen 11. Joukkueena kaksikko sijoittui neljänneksi. Parolan kilpi meni sekun nenän edestä Keski-Suomen Rykmenttiin, mutta kakkossija jätti uudelle päävalmentajalle sopivasti porkkanaa tulevalle kaudelle. Ammunnan yleismestaruuspisteissäkin prikaatimme sijoittui heti Porin Prikaatin jälkeen hienosti toiseksi.

Tässä välissä haluan välittää kiitokset luutnantti Jarno Asikaiselle prikaatin ampumaurheilun eteen tehdystä erinomaisen hyvästä työstä. Jarnon jättäessä valmennustehtävät, tosin vain muutamaksi vuodeksi, suuriin saappaisiin astuu itsekin loistava ampuja, Suomen mestari ja kaksinkertainen Itäisen Maanpuolustusalueen mestari luutnantti Antti Hämäläinen.

Muistutuksena vielä, että kaikki lajit, missä sotilas liikkuu, ovat sotilaslajeja. Ja kaikki liikunta on hyödyksi myös sotilaskoulutuksessa! Kokeile rohkeasti myös itsellesi outoja lajeja, ei kilpailumeilessä, vaan omaksi iloksesi ja oman hyvinvointisi vuoksi.

Kiitokset kuluneesta vuodesta kaikille liikunnan ja urheilun parissa puurtaneille. Menestyksellistä ja liikunnallista vuotta 2003!

Teksti: Liikuntakasvatusupseeri luutnantti Esa Kärki

Pohjois-Karjalan Prikaatin mestarit 2002

Maastojuoksu	
Yleinen	kapteeni Jouni Nykänen
35 v	yliluutnantti Jari Lappalainen
40 v	yliluutnantti Ari Eskelinen
45 v	luutnantti Martti Rieki
N	alokas Brita Nykänen
Vm	alokas Kari Varis
Yksikkömestaruus	SissiK
Yösuunnistus	
Yleinen	luutnantti Jarmo Kolu
H35	yliluutnantti Jukka Ryyänen
Vm	oppilas Paavo Pihavaara
Yksikkömestaruus	JK
Partiosuunnistus	
A-sarja	KrhK I (yliluutnantti Miika Huovinen, upseerikokelas Ruotsalainen, jääkäri Hartikainen, jääkäri Jaakkola)
Yksikkömestaruus	KrhK

Prikaatin menestyksessä partio kilpailutunneissa.

Timberjack
A John Deere Company

E. HARTIKAINEN OY
Maanrakennusta ja autokauppaa
Pamilonkatu 31 Joensuu
www.hartikainen.com

Meri-5-ottelu (naval pentathlon) - ei pelkäästään merimiesten laji -

Meri-5-ottelu on kansainvälinen urheilulaji. Nimensä mukaisesti kyseessä on moniottelulaji, joka vaatii urheilijalta sekä fyysistä suorituskykyä että taitoja vedessä ja maalla. Se ei ole tarkoitettu pelkäästään eri maitten merimiesten voimainkoitukseen, vaan kilpailuihin voivat osallistua myös maalla paremmin viihtyvät urheilijat. Tässä artikkelissa kerron millaisesta lajista on kysymys.

Taustaa

Meri-5-ottelu kehitettiin 1950-luvulla Italiassa. Se on kasvattanut viimeisen kymmenen vuoden aikana suosiotaan saamalla lisää harrastajia. Lajia harrastetaan tällä hetkellä 19 eri maassa. Meri-5-ottelu rantautui Suomeen 1983. Lajissa on kilpailtu PM-, EM- ja MM-kilpailuja sekä henkilökohtaisissa että joukkuesarjoissa. Suomi on menestynyt kansainvälisissä kisoissa vähintäänkin hyvin. Henkilökohtaisissa kilpailuissa Sami Sorri on voittanut kaksi Maailmanmestaruutta ja Jukka Nummila Euroopanmestaruuden. Lisäksi Suomeen on tullut joukkuekultaa PM-, EM- ja MM-kilpailuissa. Lajia ovat harrastaneet Suomessa perinteisesti vain miehet, mutta nyt myös naiset ovat armeijaan tulonsa myötä löytäneet meri-5-ottelun.

Osalajit

Meri-5-ottelu on miesten ja naisten sarjoissa kilpailtava yksilölaji, joka koostuu viidestä lajista, eli esteradasta, pelastusuinnista, esteuinnista, merimiestaidosta ja amfibioaastajuoksusta. Henkilökohtainen mestaruus ratkaistaan viiden lajin yhteistuloksella. Jokaisesta lajista kilpailija saa pisteitä saavutetun ajan mukaisesti, eli mitä nopeampi aika, sitä enemmän pisteitä. Joukkue-mestaruus ratkaistaan laskemalla kunkin maan kilpailijoiden henkilökohtaiset pisteet yhteen. PM-kilpailuissa joukkuekilpailuun lasketaan viiden ja MM-kilpailuissa neljän kilpailijan pisteet yhteistulokseen.

Esterata

Esteradan pituus on 305 metriä ja se sisältää kymmenen erilaista estettä. Esteradan esteet

ovat tarkoin määritelty kilpailusäännöissä, mutta maallikolle kerrottakoon, että rata sisältää muun muassa kaikille sotilaille tuttuja esteitä, kuten esimerkiksi ryömintä-, tasapaino- ja ylitysesteitä. Radan läpikoluaminen vaatii sekä kuntoa että oikeaa suoritustekniikkaa. Esimerkiksi Irlantilaisen pöydän korkeus on kaksi metriä ja se täytyy ylittää ilman, että käyttää pöydän tolppia apunaan. Radan haastavin ja samalla mielenkiintoisin este on kiipeilyverkko. Siinä kilpailija kiipeää ensin verkkoa pitkin viiden metrin korkeuteen, vetää itseään viisi metriä vaakatasossa olevaa teräsvaijeria pitkin, ottaa köyden ja flengaa itsensä

köyden avulla maahan. Mikäli kilpailija ei suorita esteitä oikein, niin hän saa esteestä riippuen 15 - 20 sekunnin aikasakon. Sami Sorrin maailmanennätys esteradalla on 1,46 minuuttia.

Pelastusuinti

Pelastusuinti suoritetaan uima-altaassa, jonka suositeltava pituus on 25 metriä. Kilpailumatka on 75 metriä (3x25m), jonka aikana suoritetaan erillisiä osasuorituksia. Uintivarustuksena on työpuku, uimahousut ja uimalasit. Lähtö tapahtuu uima-altaan päädyistä hyppäämällä, jonka jälkeen pitää sukeltaa 15 metriä. Tämän jälkeen kilpailija ui 50 metriin ja riisuu työpuvun vedessä. Seuraavana on sukellus uima-altaan pohjalle 3,5 metriin, mistä noudetaan "uhrina" toimiva pelastusnukke, jonka kanssa uidaan 75 metriin. Parhaat kilpailijat uivat pelastusuintiin noin 55 sekuntiin. Oman suolansa uintiin antaa märkä työpuku. Jos kilpailija epäonnistuu jossain tehtävässä, esimerkiksi nousee ennen 15 metriä pintaan pituussukelluksessa, niin hänelle määrätään 20 sekuntia aikasakkoa.

Esteuinti

Kokonaismatka esteuinnissa on 125 metriä ja uinti tapahtuu 25 metrin altaassa. Uintivarustuksena on uimahousut, -lasit ja räpylät. Kaikki uintityylit ovat sallittuja. Lähtö tapahtuu hyppäämällä altaaseen ja joko uimalla tai sukeltamalla mennään 25 metriin. Päädyssä uimari ottaa noin kolme kiloa painavan kiväärin ja kuljettaa sen 50 metriin, missä heittää sen altaasta pois. Tämän jälkeen sukellaan kolme metriä korkean verkon alitse ja uidaan 75 metriin, käännytään ja uidaan 100 metriin ja matkalla ylitetään vedenpinnan yläpuolella oleva pyörivä tynnyri. 100 metrissä sukellaan noin kahden metrin syvyyteen ja avataan letkuliitos, jonka jälkeen uidaan 125 metriin. Mikäli kilpailija epäonnistuu jossain esteessä, esimerkiksi ei pääse pyörivän tynnyrin ylitse, niin hänelle tulee 15 sekuntia sakkoo. Hallitsevan maailmanmestarin Sami Sorrin maailmanennätys on 58 sekuntia.

Sami Sorrin tyylinäyte esteradalta.

Sami Sorrin loppukiritaistelua.

Merimiestaito

Merimiestaito suoritetaan sekä maalla tolppa- ja laiturityöskentelynä että vedessä jollalla soutaen 270 metriä pitkällä radalla. Ensimmäisenä kilpailija kiipeää kuusi metriä korkeaan tolppaan viisi noin 20 senttimetrin pituista kapulaa mukanaan "Poosun tuolia" hyväksi käyttäen ja asettaa tolppan päässä oleiviin reikiin kantamansa kapulat. Seuraavana kilpailija juoksee laiturille, missä hän vetää vedestä kymmenen metriä pitkän kiinnitysköyden, ottaa kastliinan, heittää sen 22,5 metrin päähän laiturista ja tekee paalusolmun kastliinasta vedestä nostettuun kiinnitysköyteen. Seuraavana onkin 270 metriä pitkä jollasoutu. Siinä pujotellaan viisi poijua edes takaisin ja siirretään 4 - 5 metriä pitkä rautaketju poijusta toiseen ja tuodaan maaliin yhdestä poijusta noin kolme kiloa painava hävittäjä-luokan alusten kiinnittämiseen tarkoitettu sakkeli.

Amfibiomaastajuoksu

Amfibiomaastajuoksu on, hienosta nimestään huolimatta, käytännössä 2,5 kilometrin maastajuoksu, jossa juoksun aikana ammutaan, melotaan ja heitetään käsikranaatteja. Juoksu juostaan työpuvussa (sama kuin pelastusuinnissa) ase selässä. Ensimmäisenä tehtävänä on ammunta noin 700 - 800 metrin päässä lähdöstä. Ammunta tapahtuu makuuasennosta samoihin tauluihin kuin ampumahiihdossa (viisi maalia). Kilpailijalla on käytössä 5+1+1+1 patruunaa. Jokaisesta pudottamattomasta taulusta tulee 50 metrin sakkokierros. Ampumapaikalta 700 - 800 metrin päässä on melontapaikka. Siinä kilpailija meloo kumiveneellä ja yhdellä melalla 100 metrin radan ja jatkaa juoksua. Viimeisenä tehtävärastina on käsikranaatinheitto (700 - 800 metrin päässä melontapaikasta). Siinä kilpailijan täytyy heittää yksi osuma 25 metrin päässä kaksi metriä halkai-

sijaltaan olevaan teräslevyyn. Käytössä on kuusi kranaattia. Mikäli kilpailija ei osu yhdelläkään kranaatilla, juoksee hän 100 metrin sakkoringin. Tämän jälkeen kilpailija ottaa loppukirin ja juoksee 100 - 400 metriä kansan hurratessa maaliin (ja maalissa odottaa valmentajan hyvä tai huono palaute).

Vuoden 2003 MM- kilpailut järjestetään Espanjassa. Suomella on tuolloin puolustettavanaan sekä henkilökohtainen että joukkueiden MM-kulta. Saa nähdä, kuinka käy.

Teksti ja kuvat: Yliluutnantti Janne Vattulainen

Killan puheenjohtajan tervehdys

Viime vuoden loppuun osui monia kiltamme kannalta merkittäviä tapahtumia. Monet niistä kohdistuivat meille tärkeisiin yhteistyötahoihin. Myöskin kiltamme ja JR 9 Killan välillä solmittu liittymissopimus astui vuoden vaihtuessa voimaan.

Kiltamme kannalta tärkeimmän yhteistyökumppanimme, Pohjois-Karjalan Prikaatin, komentaja vaihtui. Eversti Asko Kohvakka siirtyi Reserviupseerikoulun johtajaksi Haminaan. Yhteistyö hänen kanssaan sujui kiitettävästi. Hänen suhtautumisensa kiltamme ja kiltatyöhömmä oli hyvin myönteistä ja kannustavaa, hänen tukensa meidän toiminnallemme oli ensiarvoisen tärkeää. Meidän kaltaisemme joukko-osastokillan tärkein tuki tulee omalta joukko-osastoltamme ja sen komentajalta. Kiltamme puolesta haluankin lausua hänelle parhaat kiitoksemme ja menestyksen toivotukset uuteen tehtäväänsä. Läksiäistilaisuudessa lokakuun 31. päivänä Asko Kohvakalle luovutettiin kiltamme korkein huomionosoitus, Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan ansioristi numero 21.

Prikaatin uuden komentajan eversti Keijo Simolan toivotamme tervetulleeksi Pohjois-Karjalaan. Yhteistyömme on lähtenyt hänen kanssaan hyvin käyntiin. Hänkin arvostaa ja pitää tärkeänä oman joukko-osastonsa kiltatoimintaa. Uskomme, että yhdessä pystymme toteuttamaan monia niistä suunnitelmista, jotka hyödyttävät niin Pohjois-Karjala Prikaatia kuin kiltammekin.

Karjalan Sotilassoittokunta on ollut tärkeä yhteistyökumppanimme järjestämässämme maanpuolustusjuhliissa. Soittokunnan viettäessä 80-vuotisjuhlaansa kiltamme kävi onnittelemassa ja toivottamassa jatkuvaa menestystä.

Tämän vuoden alussa siirtyi JR 9 Kilta perinneosastoksi kiltamme. Ainutlaatuisen tapahtuman koko maamme kiltojen historiassa on mahdollistanut monivuotinen hyvä yhteistyö kiltojemme välillä. Käytännön asioiden hoitoa varten valittu perinneosaston hallitus on kokoonpanoltaan paras mahdollinen ja sen työskentely on jo alkanut.

Kiltamme jäsenmäärä on JR 9 Killan perinneosaston liittymisen yhteydessä kasvanut noin 900 uudella jäsenellä. Jokainen kiltamme jäsen toivottaa varmasti nämä uudet kiltaveljemme lämpimästi tervetulleiksi joukkoomme. Heidän esimerkkinsä kiltaveljistä huolehtimisessa olkoon meille kaikille ohjeena kiltatyössämme.

Syyskokouksessa hallituksemme kokoonpanossa tapahtui muutoksia. Hallituksemme pitkäaikainen puheenjohtaja Jorma Mikkonen, toimittuaan vielä kaksi vuotta puheenjohtajakautensa jälkeen hallituksessa, siirtyi suunnitelman mukaisesti JR 9 perinneosaston puheenjohtajaksi. Lausunkin kiltaveli Jormalle kaikkien jäsenten puolesta kiitokset hänen työstään hallituksessamme. Tiedämme, että perinneosaston hallituksen puheenjohtajan työssä tarvitaan hänen tietämystään ja taitoaan.

Karjalan Sotilassoittokunnan 80-vuotispäivän juhlailaisuudessa Hannu Saharinen vastaanotti sotilasmusiikkiristin. Muut palkitut kuvassa ovat eversti Pekka Ripatti, Jussi Karttunen, yliluutnantti Ilkka Karppanen, yliluutnantti Ilkka Lindgren ja Jukka Myllys. Etualalla eversti Heino Pikkukangas.

Hallituksemme jäsen Satu-Marja Merentie-Östman pyysi eroa hallituksesta ja tietäessämme yhä lisääntyvän muun vapaaehtoisen maanpuolustustyön vievän hänen aikaansa, voimme tässä vaiheessa kiittää häntä aktiivisesta hallitustyöskentelystä. Toivotamme kiltasisarellemme Satu-Marjalle voimia ja menestystä vaativiin tehtäviinsä.

Helena Vaajamo ja Matti Urjanheimo uusina hallituksemme jäseninä ovat monille meille tuttuja ja tiedämme heidän pystyvän tuomaan työskentelyymme uusia ideoita. Toivotan heidät tervetulleiksi hallitukseemme.

Tämän vuoden toimintasuunnitelma on laadittu noudattaen pitkälti perinteistä käytäntöä, mutta uskoisin sen sisältävän tapahtumia, joihin voimme osallistua runsaslukuisesti ja siten toimia vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä.

Toivotan kaikille antoisaa kiltavuotta 2003!

Hannu Saharinen
Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan puheenjohtaja

Kuva: Toimitus

Toimintakalenteri 2003

Tammikuu

Hallituksen kokous
Kotiuttamisjuhla
Saapumisinfo 1/03
Varusmiesten valokuvaus
Valtuuskunnan kokoontuminen

Helmikuu

MPKL:n Turposeminaari 1.2.
Korpisoturi ilmestyy
1/03 saapumisjärven vala Pyhäselässä 22.2.
Karjalan Jääkäripataljoonan perinnepäivä
Hallituksen kokous

Maaliskuu

Hallituksen kokous
Esitelmätilaisuus
Killan toiminnan esittely Prikaatin henkilökunnalle
JR 9 40-vuotisjuhla 14.3.
Kotiuttamisinfo 2/02
Ammuntojen seuraaminen Sotinpuruolla viikolla 12

Huhtikuu

Kotiuttamisjuhla
Hallituksen kokous
Kevätkokous
Osallistuminen Kansallisen veteraanipäivän viettoon

Toukokuu

Hallituksen kokous
Osallistuminen Kaatuneitten muistopäivän viettoon
Kiltaretki Kuopioon / Rissalaan

Kesäkuu

Kotiuttamisinfo 2/02 ja 1/03
Osallistuminen Puolustusvoimain lippujuhlapäivän tilaisuuksiin

Heinäkuu

Kotiuttamisjuhla
Saapumisinfo 2/03
Varusmiesten valokuvaus

Elokuu

Kiltapyöräily Leppävirralle
2/03 saapumisjärven vala Leppävirralla 23.8.
KPK:n jotos
Korpisoturi ilmestyy

Syyskuu

Kiltaretki Kolille ja Juukaan
Hallituksen kokous
Maanpuolustusjuhla yhdessä JR 9 killan perinnesaston kanssa Lieksassa 19.9.
Allakointitilaisuus P-K:n Sotilasläänin Esikunnassa

Lokakuu

Kiltapäivä Kontiorannassa 11.10.
Kotiuttamisinfo 1/03
Kotiuttamisjuhla 1/03
Hallituksen kokous

Marraskuu

Hallituksen kokous
Osallistuminen Prikaatin vuosipäivän viettoon 20.11.
Syyskokous
Pikkujoulu 28.11.

Joulukuu

Hallituksen kokous
Osallistuminen mahdollisesti Kontiolahdella järjestettävään reserviläisten Joulutulet-tapahtumaan
Osallistuminen itsenäisyyspäivän tilaisuuksiin 6.12.
Retki seuraamaan sotaharjoitusta 8. - 12.12.
Osallistuminen jouluaaton kunniavartioon Joensuun sankarihaudoilla

KAHNA JA KOTOISUUTTA VUODESTA 1934

*Kontiolahden
Sotilaskotiyhdistys ry*

80790 Kontioranta, puh. 013-732 554

SALPALINJAN BUNKKERIMUSEO JOENSUUN MARJALA

AVOINNA:
1.6.-31.8. ti-su klo 12-18, ma suljettu.
Muina aikoina tilauksesta/Alpo Viitanen
puh. 0500-375 546

ESITTELY:
JOENSUUN SOTAVETERAANIT RY
POHJOIS-KARJALAN SOTILAS-
POIKIEN PERINNEKILTA RY

**VIIPURIN RYKMENTIN
HISTORIA**
Matti Turunen - Jukka Partanen
KARJALAN PUOLUSTAJA 1626-1940
On 300-sivuinen kuvateos, joka kertoo Viipurin Rykmentin vaiheet yli kolmen vuosisadan ajalta.

Suomalainen Kirjakauppa
80100 Joensuu
Kauppakatu 23B, puh. (013) 264 4329
Siitakatu 10, puh. (013) 264 4340

HINTA 25€ + toim. maksu
Kirjan tuotto menee Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan kautta varusmiesten hyväksi.

Killan hallitus 2003

Toimitusjohtaja Hannu Saharinen puheenjohtaja
Luokan opettaja Leena Sallinen varapuheenjohtaja

Filosofian maisteri Maarit Ikonen sihteeri
Talouspääällikkö Jari Nousiainen taloudenhoitaja
Huoltamopääällikkö Jari Jurvanen tiedotussihteeri
Everstiluutnantti Jouni Mattila lehden päätoimittaja

Sihteeri Leena Piiparinen
Majuri Matti Urjanheimo
Toimitusjohtaja Pekka Vuojärvi
Rehtori Helena Vaajamo
Yliluutnantti Pauli Reinikainen
Diplomi-insinööri Urpo Kupiainen

Killan valtuuskunta 2003

Pitäjäneuvos Eero Hintikka puheenjohtaja
Rahoituspääällikkö Jorma Partio varapuh.johtaja
Toimitusjohtaja Harri Broman
Sotilaskotisisar Anja Ekberg
Everstiluutnantti Osmo Eskola
Everstiluutnantti Niilo Haantio
Everstiluutnantti Reino Laakkonen
Everstiluutnantti Simo Antikainen
Toimitusjohtaja Eino Helander
Toimitusjohtaja Jarkko Miinin
Toimitusjohtaja Harri Hentunen
Johtaja Aimo Hoikkala
Insinööri Erkki Hartikainen
Jukka Turunen
Toimitusjohtaja Kyösti Kakkonen

Toimitusjohtaja Rauno Törrönen
Toimitusjohtaja Seppo Piirainen
Toimitusjohtaja Eero Reijonen
Eversti Pekka Ripatti
Eversti Keijo Simola
Liikenneneuvos Kyösti Lehtonen
Toiminnanjohtaja Satu Kokkonen
Toiminnanjohtaja Risto Savolainen
Kauppaneuvos Eino Tenhunen
Toimitusjohtaja Olli Naukkarinen
Everstiluutnantti Kari Jylhä
Filosofian tohtori Pasi Tuunainen
Maanviljelijä Aimo Myller
Aluepääällikkö Jorma Mikkonen

Kiltapiiripäivät Kontiorannassa

Maanpuolustuskiltojen Liiton vuosittain järjestämät kiltapiiripäivät järjestettiin 5. - 6.10.2002 Kontiorannassa, samaan aikaan 5.10. oli myös oman kiltamme kiltapäivä. Yhteisenä ohjelmana olivat tutustuminen Pohjois-Karjalan Rajavartiostoon Onttolassa ja Maanpuolustuskoulutuksen järjestämä pelastuspalvelukoulutus. Osanottajat saivat ensiapukoulutusta ja heillä oli mahdollisuus tutustua käytännössä GPS-paikantamislaitteisiin.

Kilta- ja kiltapiiripäivien osanottajia.

Teksti ja kuvat: Kilta

Maanpuolustus 2002 -messut Jyväskylässä 6.- 8.9.2002

Jyväskylän Paviljongissa järjestetyt messut olivat järjestyksessään kolmannet. Aikaisemmin pääkaupunkiseudulla järjestetty maanpuolustuksen ja turvallisuuden suurkatselmus oli menestys myös Keski-Suomeen siirrettynä. Kolmen päivän aikana messut keräsivät yli 15 000 kävijää. Tämän kertaisten messujen teemoina olivat ihmisten ja yritysten turvallisuus, kriisiajan selviytymistä tukevat varusteet, retkeily, aseet ja kodin turvatekniikka.

Ensimmäinen päivä oli varattu koululaisille ja sitä emännöi eduskunnan puhemies Riitta Uusukainen. Toinen päivä oli puolustusvoimien päivä ja sen itse oikeutettu isäntä oli Puolustusvoimain komentaja amiraali Juhani Kaskeala. Kolmannen päivän teemana olivat perheet ja isäntänä toimi Länsi-Suomen läänin maaherra Heikki Koski. Sunnuntain erikoisuutena oli kenttähartaus, jonka piti piispa Yrjö Sariola. Koko tapahtuman suojelijana toimi tasavallan presidentti Tarja Halonen

Messuille olivat järjestäytyneet monet puolustusvoimien eri joukko-osastot ja koulutushaarat, vapaaehtoisen maanpuolustuksen eri järjestöt ja turvallisuuteen liittyvät yritykset. Näytteileasettajia oli yli 80, joten nähtävää ja koettavaa riitti paljon. Yleisö pääsi ihmettelemään mm. NH-90 -kuljetushelikopteria, joka oli ensi

kertaa suomalaisten nähtävillä, Pasi-kuljetuksia, tulasemaan ajoja, Uisko-ajeluja Jyväsjärvellä ja Hornet-hävittäjien ylilentoja. Hävittäjiin oli suora radioyhteys ilmavoimien osastolla. Omia taitojaan pääsi käytännössä kokeilemaan useissa simulaattoreissa. Ilmatorjunta-, ammunta- ja lentosimulaattorit olivat messuvieraiden ahkerassa käytössä. Muonituksesta huolehtivat Sotilaskodin sisaret maukkaine hernekeittoineen ja makkaroineen.

Yleisöltä tulleen palautteen mukaan messut onnistuivat erinomaisesti. Olen samaa mieltä kaksi päivää Saharisen Hannun kanssa osin töissä ja osin "PR:ää" tehden tallustettuani isoa messuallueta ristiin rastiin. Ihmisten luontainen kiinnostus turvallisuuteen ja vapaaehtoisen maanpuolustukseen tuli selvästi esille ja messuille oli lähdetty yleensä koko perheenä tai muuten isommalla joukolla.

Taistelulentäjän eloonjäämisvarusteet, löytyvät myös Hornetista.

Seuraavan kerran maanpuolustus messut järjestetään neljän vuoden kuluttua. Paikasta ei ole vielä varmuutta mutta toivotaan, että osanottajamäärä ainakin omasta killasta olisi isompi. Mielenkiintoista nähtävää riittää varmasti jokaiselle.

Sanat ja salamat:
Jari Jurvanen

Laskeumia ja kemiallisen sodankäynnin vaaroja vastaan on tehty suojavarusteita myös perheen pienimmille.

Pyöräilyn osanottajia.

Polkupyörillä Kontiorannasta Kaaville

Perinteitään kunnioittaen ryhmä Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan jäseniä, mukana olivat myös valtuuskunnan puheenjohtaja Eero Hintikka ja hallituksen puheenjohtaja Hannu Saharinen, pyöräili Pohjois-Karjalan Prikaatin komentajan, eversti Asko Kohvakan johdolla 16.8.2002 Kontiorannan varuskunnasta Kaaville eli savolaisittain Kuaville. Kilometrejä kertyi kaikkiaan 105 eli yhtä monta kuin oli kunniamme päiviä talvisodassa. Pyörämarsi liittyi oleellisena osana Kaavilla seuraavana päivänä pidettyihin asevelvollisten heinäkuun saapumiserän valajuhlallisuuksiin. Näin tällä omaperäisellä tavallaan kiltalaiset halusivat osaltaan osoittaa kunnioitustaan niitä vastuuntuntoisia nuoria kohtaan, jotka olivat valinneet osakseen aseellisen maanpuolustuksen. Si pacem, para bellum! Näinhän totesivat jo aikoinaan roomalaiset. Eli, jos haluat elää rauhassa, sinun pitää olla valmiina myös sotaan.

Puolustusvoimat huolehti hyvin ryhmästämme. Tukevan aamupalan jälkeen vaihdoimme siviilivaatteet armeijan maastopukuihin ja kuittasimme itsellemme hyvin huolletut ja ilman vaihteitakin kepeästi kulkeneet polkupyörät. Ja sitten eikun menoksi! Ja mikäs meidän poikain oli ajellessa; komentaja kärjessä, riittävästi ruokaa ja juomaa sekä varalta karttaakin kuljettanut huoltoauto

tiukasti vanavedessä, auton luotsina näiden pyöräretkien huollon "grand old man" Nuutisen Martti, kestopäällystetyt tiet ja mitä parahin elokuun pilvipoutainen sekä sivumyötäinen pyöräilyssä. Viinijärven tienoilla itäinen taivas tosin hetkellisesti näytti kovin uhkaavalta. Jääkärin juhralta, rankkasateelta ja vastatuulelta, vältyimme tällä kertaa ja maastopuvut kostuivat ainoastaan aidosta hiestä sisältäpäin. Kommeluksista ja haavereittakin selvisimme lukuunottamatta Hintikan Eeron ylipitkien kengännauhojen juuttumista kesken ajon ketjujen ja keskiörattaan väliin. Uhkaavannäköisestä tilanteesta selvitettiin onneksi pelkällä säikähdyksellä eivätkä edes kengännauhat menneet korvattaviksi. Eero lupasi pyhästi parantaa tapansa ensi kesän pyörämarsiin mennessä!

Matkaa taitoimme armeijan käyneille tutun kaavion mukaisesti jonossa nästisti ja kutakuinkin avojonoetäisyyksin ajaen. Yhtäjaksoisesti poljimme aina 50 minuuttia ja sen jälkeen lepäsimme kymmenen minuuttia. Jossain Outokummun tietämällä nautimme Puolustusvoimien tarjoaman mainion kevyen kenttälounaan alkupaloineen ja jälkiruokineen. Lounastauolla Hintikan Eero ja Saharisen Hannu luovuttivat ytimekkään puheen myötä kiltamarssien huollon ansioituneelle ja uskolliselle veteraanille Martti Nuutiselle Killan

lautasen. Taun päätteeksi oli tarkoitus ottaa "ne pakolliset kevyet kenttätirsat" viheriäisellä tienpenkalla, mutta siitä tekivät harvinaisen äkäiset muurahaiset pikaisen lopun. Ne antoivat ymmärtää meidän olevan lupaa kysymättä heidän

Martti
Nuutinen
ja
killan
lautanen.

reviirillään. Muurahaisten "tuleen" ei sitkeinkään sissi olisi voinut jäädä makaamaan!

Itse pyörämarssi oli kaikin puolin mieleenpainuva. Välillä poljimme hiiren hiljaa kukin omiin sinisiin ajatuksiinsa vaipuneina, välillä puheporisi kuin rokkapata. Matkan varrella aukeni kotomaamme koko kuva kaikessa kauneudessaan; oli aikaa silmätä Savo-Karjalan kauniita vaaraisia ja vesien pirstomia kunnaita. Ilo oli myös yhteisesti havaita, kuinka suomalainen maaseutu myös tällä kolkalla on viime vuosina selvästi siistiytynyt. Ja uutta ryhtiä ja puhtia polkemiseen antoivat pihojen ihmiset ja vastaantulevat autoilijat, jotka poikkeuksetta tervehtivät meitä kuin parhaimpiakin ystäviään. Siinä tunsu perustellusti olevansa maanpuolustushenkisellä alueella. Huikeat mäet etenkin matkan loppuosuudella koettelivat niin kuntoa kuin sisuakin. Täytyy myöntää, että vannoutuneen vanhan Karjalan Jääkä-

Killan puheenjohtaja Hannu Saharinen tien päällä.

ripataljoonassa palvelleen polkupyöräjääkärikin oli pahimmissa paikoissa noustava satulasta. Joko mäet olivat varusmiesajoista kasvaneet tai sitten ikää karttunut liikaa - tiedä häntä!

Kahdeksan tuntia ja 15 minuuttia kirjattiin pyörämarssimme ajalliseksi pituudeksi. Kaikin puolin kohtuullinen suoritus, mikä ihanasti palkittiinkin määränpäässä, Kaavinjärven rannalla sijaitsevassa Kaavin seurakunnan leirikeskuksessa. Siellä hellätakamuksisia, hikensä maanpuolustushengelle uhranneita marssilaisia odotti hyvälyölyinen rantasauna, Kaavinjärven ilta-aurinkoiset aallot ja maittava iltapala. Eipä ihme, että näissä tunnelmissa olimme valmiita kuin partiopojat uusimaan koko pyörämarssin, ei tosin ihan välittömästi, mutta seuraavana kesänä kuitenkin, mikäli vain "Luoja suo ja isot herrat sallivat"!

Prikaatin komentaja Asko Kohvakan, Killan valtuuskunnan puheenjohtaja Eero Hintikan ja hallituksen puheenjohtaja Hannu Saharisen velvollisuuksiin kuului luonnollisesti jäädä seuraavan päivän valajuhallisuuksiin. Me muut kotiuduimme iltamyöhällä sujuvasti ja turvallisesti Puolustusvoimien autokyydityksellä raukean onnellisina kotioloihin hyvin ansaitulle levolle.

Matti Maukonen
mukana pyöräillyt

Kuvat: Kilta

Ryhmä kasassa.

Prikaatin killan valtuuskunnan puheenjohtaja Eero Hintikka ja hallituksen puheenjohtaja Hannu Saharinen (selin) muun ryhmän edessä.

Seppeläpartiossa Henna-Riikka Uuksulainen, Jorma Mikkonen ja Mika Flinkman.

Maanpuolustusjuhla Kiteellä

Kiteen kaupunki ja Arppen koulu olivat yhteistyökumppaneitamme järjestäessämme yhdessä JR 9 Killan kanssa perinteeksi muodostuneen maanpuolustusjuhlan. Koulun opettajat ja oppilaat olivat todella paneutuneet juhlan järjestelyihin.

Kiteen kaupungin tervehdyksen esitti kaupunginjohtaja Pekka Ikonen. Oppilaiden esittämä ohjelma "Minun maa" oli vaikuttava ja se sai kutsuvieraiden varauksettomat kiitokset.

Juhlapuhuja eversti Jouko Hälvä otti puheessaan voimakkaasti kantaa viimeisten vuosikymmenten aikana puolustusvoimissa tehtyihin yksiköiden lakkautuspäätöksiin. Hänen mielestään "jäljet pelottavat", kun tarkastellaan maakuntaamme kohdistuneita päätöksiä.

Nuorten puheenvuorossa alikersantti Laura Asikainen esitti nuorille kuulijoilleen omia tuntejaan palvelusaikansa kokemuksista. Hänen mielestään nuoret voivat osoittaa kiitollisuuttaan sotiemme veteraaneille huolehtimalla itsenäisestä Suomesta tekemällä vaikka vapaaehtoista maanpuolustustyötä.

Alikersantti Laura Asikainen.

Arppen koulun kuoro.

Eversti Jouko Hälvä.

Teksti: Hannu Saharinen
Kuvat: Arppen koulu

Itsenäisyysvastaanotto Arppen

koululla

4.12.2002

Tanssin pyörteissä.

Kiltamme järjesti 27.9.2002 maanpuolustusjuhlan Kiteellä Arppen koululla, missä ohjelma oli monipuolinen ja korkeatasoinen, varsinkin oppilaiden esittämä ohjelma oli mieliinpainuva.

Marraskuun lopulla sain Arppen koulun yhdeksäsluokkalaisilta hienon kutsun heidän koululaan järjestettävälle Itsenäisyysvastaanotolle 4.12.2002 klo 17.30 - 20.30. Kutsu oli laadittu kaikkien etikettisääntöjen mukaan.

En epäroinyt hetkeäkään, ettenkö osallistuisi heidän juhlaansa.

Saapuessani koululle havaitsin heti kutsuvieraiden ja vieraiden joukossa olevien yhdeksäsluokkalaisten pukeutuneen juhlapukuihin. Illan aluksi demokraattisesti valittu illan isäntäpari kätteli kaikki vieraat. Musiikkiesityksen jälkeen illan emäntänä toiminut Henna-Riikka Uuksulainen piti tervehdyspuheen ja kohotti tervetuliaismaljan. Tämän jälkeen vuorossa olivat yhteistanssit, joihin kutsuvieraat osallistuivat esitanssijoiden opastuksella. Tanssit olivat cicapo, kehruuvalssi ja Teksasin ruusu. Tanssien jälkeen ilta jatkui kahdeksäsluokkalaisten tarjoillessa, jolloin yhdeksäsluokkalaiset ja muut vieraat saivat kes-

kittyä seurusteluun ja tanssiin koulun orkesterin säestyksellä. Vieraiden kiitossanojen jälkeen klo 19.45 oli illan viimeisen valssin aika ja tilaisuus päättyi ohjelman mukaisesti klo 20.00.

Ajaessani kotiin Kiteeltä olin iloinen yhteistyökoulumme ja sen oppilaiden järjestämästä hienosta illasta. Se osoitti selvästi, miten hyvin käyttäytyviä ja itsenäisyyttämme arvostavia nuoret ovat ja miten heiltä löytyy halua oppia jo nuorina tämän päivän yhteiskunnassa välttämättömät hyvät käytöstavat.

Hannu Saharinen
tanssiopissa mukana ollut

Yhtye.

Henna-Riikka
Uuksulaisen
tervetulotoivotus.

Vieraita.

Kuvat: Arppen koulu, Kitee

VUOSIKOKOUSKUTSU

JR 9 Kilta ry:n sääntöjen 12 §:n mukainen vuosikokous pidetään Joensuun Kuntohovin juhlasalissa Nepenmäenkatu 2, perjantaina 14.3.2003 klo 14.30.

OHJELMA

klo 10.45 kokoontuminen Kuntohovilla tai Pielisensuun kirkolla
klo 11.00 jumalanpalvelus Pielisensuun kirkossa
klo 11.45 ruokailu Kuntohovin ruokalassa (omakustanteinen)
klo 12.30 juhla, Kuntohovin juhlasali
klo 14.00 kahvit, Kuntohovin ruokala
klo 14.30 vuosikokous, juhlasali

Tervetuloa puolisoineen/seuralaisineen kokoukseen ja tapaamaan aseveljiä.

Hallitus
Kunniamerkit

JR 9 KILTA RY 40-VUOTIS JA PÄÄTÖSJUHLAN OHJELMA 14.3.2003 KLO 12.30 JOENSUUN KUNTOHOVIN JUHLASALI

JR 9 marssi	Karjalan Sotilassoittokunta johtaa muskapt Juha Tiensuu
Tervehdyssanat	JR 9 Kilta ry:n puheenjohtaja Viljo Nyman
Kuorolaulua	Joensuun Sotaveteraanien kuoro joht. Armas Tuononen
Juhlapuhe	Eversti Pekka Ripatti
Lausuntaa ja musiikkia	Everstiluutnantti Hannu Koskinen ja Karjalan Sotilassoittokunta
Tervehdykset	
Sotilassoittoa	Karjalan Sotilassoittokunta
Lipun luovutus ja vastaanotto	
Sotilassoittoa	
Karjalaisten laulu	

Kunniamerkit

Osoitteenmuutokset

Osoitteenmuutokset pyydetään ilmoittamaan perinneosaston sihteerille osoitteella Erkki Lehtinen, Alapihantie 30, 81100 Kontiolahti. Puhelimitse numeroon (013) 731 880 tai (040) 742 8623. Samaan osoitteeseen pyydämme myös viimeiseen iltahuutoon joutuneiden veteraanien omaisia ilmoittamaan muutoksista.

Jorma Mikkonen
Perinneosaston puheenjohtaja

Killasta perinneosastoksi

Jalkaväkirykmentti 9 Killan ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan välillä käynnistettiin muutamia vuosia sitten yhdentymisneuvottelut. Jo pitkään jatkunut erinomainen yhteistyö kiltajen välillä on nyt saamassa konkreettisimmän tuloksensa. JR 9 Kilta lopettaa toimintansa ja jatkaa sitä Prikaatin Kiltaan liittyvänä perinneosastona.

On luonnollista, että jatkosotaamme ja Lapin sotaan osallistuneilla veteraaniveljillämme alkaa korkean fyysisen iänkin vuoksi olla vaikeuksia oman kiltatoiminnan itsenäiseen jatkamiseen. Kesäkuun 8. päivänä vuonna 200 allekirjoitettiin JR 9 Killan rantakalapäivillä Kuopiossa kiltajemme välinen yhdyntymissopimus. JR 9 Killan ansiokas toiminta päättyy ja työtä tulee jatkamaan perinneosasto yhdessä Prikaatin Killan kanssa.

Perinneosasto on aloittanut toimintansa tämän vuoden alusta. JR 9 Kilta kokoontuu vielä kerran kiltana. Se tapahtuu 14. päivänä maaliskuuta 2003, jolloin kiltat pitää vielä vuosikokouksensa. Samana päivänä on myös killan 40-vuotisjuhla, joka on samalla myös killan päätösjuhla.

Vaikka JR 9 Kilta lopettaakin toimintansa, muutama sen alaosaistoista haluaa jatkaa edelleen. Perinneosaston hallitukseen ovat molemmat kiltat nimenneet kolme edustajaa, puheenjohtajan tullessa Prikaatin Killasta. JR 9:n edustajat ovat

Viljo Nyman ja Kauko Eronen Joensuusta sekä Teuvo Eronen Tohmajärveltä. Pohjois-Karjalan Prikaatin Kiltaa edustavat Eero Hintikka Joensuusta sekä Reino Laakkonen ja Jorma Mikkonen Kontiolahdelta. Mikkonen toimii perinneosaston puheenjohtajana. Hallitus on kutsunut sihteeriseen Erkki Lehtisen, joka myös on Kontiolahdelta (hallituksen jäsenten yhteystiedot ovat tämän artikkelin lopussa).

Tätä kirjoitettaessa perinneosaston hallitus on kokoontunut yhden kerran. Keskustelun ja työn alle laitettuja asioita ovat olleet muiden muassa 40-vuotisjuhlat, perinneosaston toimintasuunnitelma alkaneelle vuodelle, tiedottaminen ja adressiasiat. Seuraavassa kokouksessa niin näitä edellä mainittuja kuin muitakin esille tulevia asioita tullaan pohtimaan tarkemmin.

JR 9:n kiltatiedote lakkaa ilmestymästä. Sen korvaa Pohjois-Karjalan Prikaatin ja sen killan lehti Korpisoturi. Siitä tulee jo tästä numerosta alkaen myös JR 9 Kiltaan kuuluneiden lehti, jonka he saavat entisen kiltatiedotteen tapaan veloitusetta. Lehdessä tulee olemaan tilaa perinneosaston asioille. Korpisoturi ilmestyy kahdesti vuodessa, helmikuussa ja elokuussa.

Taloudellisesti JR 9 Killan muuttuminen Prikaatin Killan perinneosastoksi ei aiheuta veteraaneillemme mitään lisäkustannuksia. Heiltä ei kan-

neta jäsenmaksuja. Prikaatin Kilta maksaa heidän jäsenmaksunsa Maanpuolustuskiltojen Liittoon.

Kiltamme ovat yhdentymisellään tehneet maassamme niin sanottua pioneerityötä. Lienemme ensimmäiset tai ainakin ensimmäisiä, jotka ovat näin läheisen yhteistyön solmineet. Yhdessä tulemme jatkamaan jo pitkälti toistakymmentä kertaa pidettyjen maanpuolustusjuhlien ja mahdollisesti erilaisten hengellisten tapahtumien järjestämistä. Muitakin yhteisesiintymisiä tultaneen järjestämään toiveitten ja resurssien mukaan.

Yhteistyöllämme tulee olemaan edessään paljon uusia haasteita. Prikaatin Kilta on toiminut tähän asti noin 350 jäsenensä hyväksi. Nyt tulee mukaan noin 800 veteraania. Työt tulevat lisääntymään ja toimintaamme saadaan mukaan uutta ja ennenkokematonta. Yksissä tuumin ja hyvässä isänmaallisessa veljeshengessä niistä varmasti tulemme selviytymään.

Toistan tässä lopuksi lupauksen, johon JR 9 Killan kiltatiedotteeseen kirjoittamani tervehdys päättyi: "JR 9 Killan työ päättyy kunniakkaasti. Työ Jalkaväkirykmentti 9:n veteraanien hyväksi sen sijaan jatkuu, viimeiseen iltahuutoon asti. Tunnuslauseenne on ollut veljeä ei jätetä. Jatkaisin siihen, että Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ei jätä veteraaniveljiään".

JR 9 Perinneosaston hallitus

Mikkonen Jorma	puheenjohtaja	Pönkäniementie 27 80910 Kulho (013) 891 441
Lehtinen Erkki	sihteerä	Alapihantie 30 81100 Kontiolahti (013) 731 880
Hintikka Eero	hallituksen jäsen	Kirkkokatu 32 B 23 80100 Joensuu (013) 821 496
Laakkonen Reino	hallituksen jäsen	Mäkitie 5 80710 Lehmo (013) 893 827
Nyman Viljo	hallituksen jäsen	Lehdokkitie 4 80130 Joensuu (013) 120 828
Eronen Kauko	hallituksen jäsen	Värtsilänkatu 17 80200 Joensuu (013) 136 638
Eronen Teuvo	hallituksen jäsen	Vepsäntie 241 82685 Littilä (013) 623 548

Telkkämäen kaskiperinnetila.

KAAVI

– erikoisuuksia ja mahdollisuuksia Koillis-Savossa

Kaavi on yrittävä Koillis-Savon kunta, joka työskentelee tarmokkaasti alueensa kehittämiseksi. Se on tuttu monista erikoisuuksistaan, joita on hyödynnetty niin maailmanlaajuisesti kuin kansallisestikin. Erikoisuudet on luotu hyödyntäen luonnon ominaisuuksia tai luovuutta matkailussa ja yritystoiminnassa.

Lomailijan Kaavi

– elämyksiä Itä-Suomessa

Matkailulle Kaavin luonto on antanut vetovoimatekijöitä. Vaikkojoki, Maarianvaara ja kaskimaisema-alue Telkkämäen kaskiperinnetila muodostavat hyvän matkailullisen kokonaisuuden. Kaavilla lasketellaan sekä kesällä että talvella, joten Kaavilla on ympärivuotiset mahdollisuudet matkailulle.

Kaavin erikoisuuksia on Anki-räsymatto. Se näkyy jokaisen Pohjolan hovin lattialla. Räsymattopeirinnettä on voitu jatkaa peräänantamattomien yrittäjien toimesta uusia tuotantomalleja käyttäen. Vastaavanlainen erikoisuus on myös Juutilan valimo, jonka vaskikellot ja muut -työt ovat erikoisinta perinnettä koko läänissä. Perinteen lisäksi Kaavilta löytyy nykyaikaista teollisuutta. Kaavilla valmistetaan kirjekuoria sekä metalli- ja kiviutuotteita nykyaikaisissa tiloissa.

Tätä kaikkea Kaavi on nyt. Mitä se voi olla tulevaisuudessa? – Timantteja, uutta teollisuutta, työtä jne. Löydä Kaavilta itsellesi timantti! Onko se työpaikka, tontti tai koru?

Kaskeamista.

Meillä Kaavilla uskotaan tulevaisuuteen. Meillä on mahdollisuuksia luoda Kaaville uusia erikoisuuksia hyödyntäen raaka-aineitamme ja luontoamme. Kaikkea on tuskin keksitty ja tehty, mutta jos Sinulla on idea, tule niin toteutetaan ideasi – Kaavilla tietenkin.

Kaaville on helppo tulla! Kaavi sijaitsee Koillis-Savossa Savon ja Karjalan rajamailla, matkaa Joensuuhun on 90 km ja Kuopioon, jossa on lähin henkilöliikenteen rautatieasema, 55 km. Lähimmälle lentoasemalle (Rissala) on matkaa vain 45 km. Kaaville pääset myös vesitse esimerkiksi syväväylää pitkin Saimaan kautta aina ulkomereltä asti. Vierassenelaiturit löydät kirkonkylästä ja Luikonlahdesta.

Kaavilaiset matkailuyritykset tarjoavat lomailijalle tasokasta mökki- ja huonemajoitusta sekä ohjelmalveluja kauniissa ja idyllisessä savolaisessa maalaismaisemassa. Kaavilla on myös laadukkaat ja monipuoliset kauppa- ja ravitsemuspalvelut (mm. Alko, muotivaatetusliike, kirjakauppa, hotelli, ravintoloita, valokuvausliike, optikkopalvelut, kampaamo- ja fysikaalisia palveluja).

Kaavi tunnetaan mainioista ja monipuolisista ympärivuotisista lomanvietto- ja harrastusmahdollisuuksistaan. Kaavilla lasketellaan kesällä ja talvella. Maarianvaaran rinnehihtokeskus tarjoaa talvella koko perheelle monipuoliset lomanviettomahdollisuudet aina vauhdikkaasta

KUMMIKUNTAPALSTA

laskettelusta (8 erilaista rinnettä) murtomaahiihtoon. Kesällä Vaikkojoen vesiretkeilyreitti tarjoaa mahdollisuudet vauhdikkaasta koskenlaskusta (joko opastetusti koskiveneillä tai itse meloen) kalastukseen sekä patikoimiseen ja samoilemiseen upeassa erämaaisemassa.

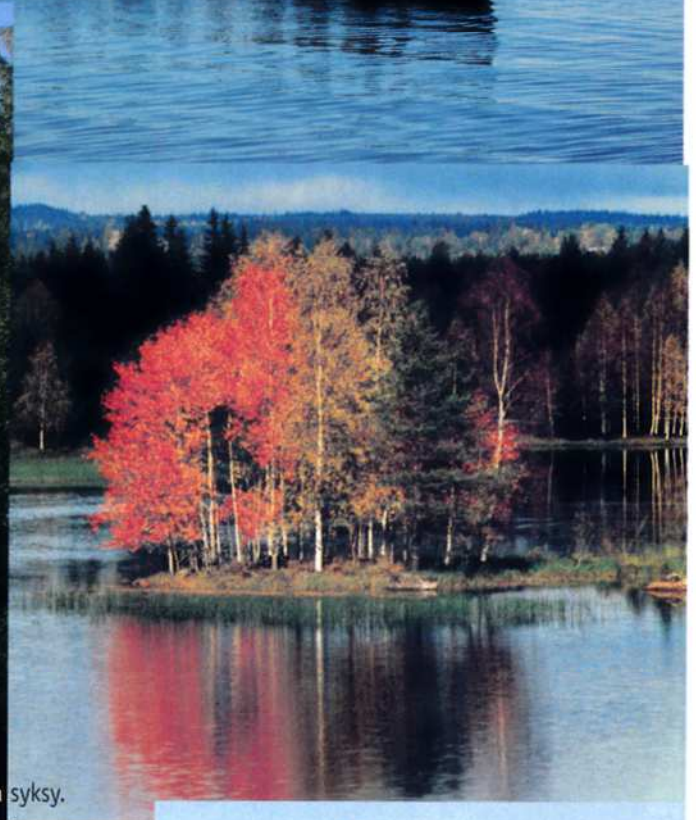
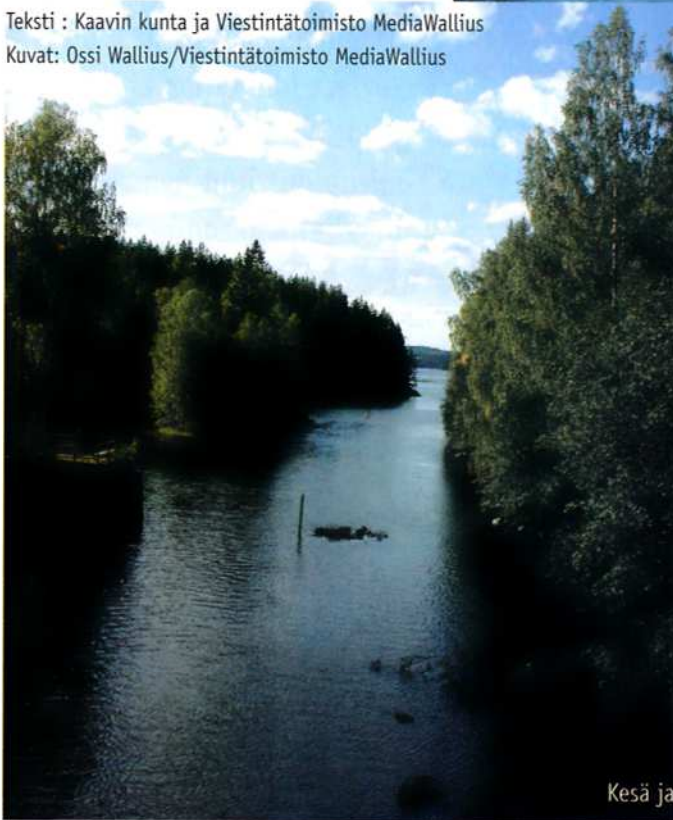
Kaavilaisesta matkailutarjonnasta ja muusta löydät lisätietoa Kaavin kunnan kotisivuilta: www.kaavi.fi. Käy tutustumassa!

Luikonlahti-soutu.

Teksti : Kaavin kunta ja Viestintätoimisto MediaWallius

Kuvat: Ossi Wallius/Viestintätoimisto MediaWallius

Kesä ja syksy.

TIETOJA KAAVIN KUNNASTA

VUOSI 2002

Kaavi on 3 700 asukkaan kunta Koillis-Savossa. Kaavi on lapinkieltä tarkoittaen venevalkamaa, savoksi puattipoukamaa.

Kunta perustettiin vuonna 1875. Veroäyrin hinta on 18,5 p. Kunnan kokonaispinta-ala on 772 km², josta vesistöjä 99 km² (13 %).

Kaavi kuuluu Itä-Suomen lääniin, Koillis-Savon seutukuntaan ja talousalueeseen, johon Kaavin lisäksi kuuluvat Juankosken, Nilsiä, Rautavaaran ja Tuusniemen kunnat.

Etäisyys Kaavilta Helsinkiin on 450 km, Kuopioon 55 km ja lähimmälle lentokentälle Rissalaan 45 km.

Väestö

1970	5784
1980	4763
1990	4232
2000	3776
2001	3700

Maarianvaaran laskettelukeskus.

KEKÄLE

Kauppakatu 20 Joensuu. Puh 225 371

Valinta on Sinun:

Vaihda vihreälle

www.pks.fi

Pohjois-Karjalan Sähkö Oy Puh. 010 802 662
arkisin klo 8-18

Hae auto
 netistä
www.autotalolaakkonen.fi

Autotalo Laakkonen
Autoi

KARJALAINEN
Joensuu

Fortum

**Canon Keskus
artema**

OPEL www.timosenauto.fi

Lokakuu näytti kyntensä, kun talvi oli laskeutunut hieman etuajassa ja verhonnut maiseman lumeen. Aurinko paistoi ja pikkupakkanen nipisteli ensimmäistä kertaa poskipäitä. Vedin maastopuvun päälle.

Olin siis Sotinpuron ampuma-alueella Sotilaskotiliiton poikkeuslokoulutuksessa. Kurssi alkoi vuosi sitten ja nyt oli jatko-osan vuoro. Elettiin viikonloppua 19. - 20.10. ja Yöttäjän leirisotilaskotiin oli kokoontunut parikymmentä sisarta uutta oppia hakemaan. Viikonlopun koulutukseen kuului mm. munkinpaistoa alfakeittimellä, leirisotilaskotiopetusta, leirisotilaskodin toimintaa sekä paloturvallisuutta ja ensiapua.

Lauantai alkoi tietoiskuilla tulevasta harjoituksesta ja saimme ohjeita alueella liikkumisesta. Leirin komentaja everstiluutnantti Simo Antikainen toivotti meidät tervetulleiksi ja lisäksi kävimme joitakin asioita teoriassa läpi. Kauan ei sisällä sitten istuttukaan. Joukko jaettiin kolmeen ryhmään ja siirryimme käytännön harjoituksiin. Ensin kokoontuimme kaikki yhdessä harjoittelemaan palon sammuttamista jauhesammuttimella ja sammutuskankaalla. Yliluutnantti Aimo Sairanen esitti asiansa pontevasti ja näytti meille siskoille mallisuorituksia sammutuksesta. Opastuksen jälkeen kokeilimme sammutusta itse ja ainakin peitteen käyttö aiheutti alussa kysymyksiä sekä hieman ongelmia. Mutta siskot oppivat nopeasti ja saimme kaikki palot sammutettua.

Munkit paistuvat

Ryhmäni aloitti munkkitalkoot. Lämmitimme alfa-keittimen ja ryhdyimme taikinan tekoon. Ja

poikkeusoloissa kun olimme, teimme taikinan siihen mitä oli tarjolla, eli jaffaan ja coca-colaan. Kun taikina oli valmis ja munkit pyöritetty, alkoi paistamisoperaatio. Ensimmäisen munkin paistaminen on aina jännittävintä ja koko ryhmämme seisoi alfan ympärillä jännittyneenä katsomassa, kuinka käy. Taisi munkki pitää saamastaan huomiosta, kun niin kauniisti paistui. Munkkien valmistuessa suoritimme "laaduntarkkailua".

Leirisotilaskodissa

Seuraavaksi ryhmäni siirtyi kodille, jota pidimme auki iltaan asti. Samaan aikaan Sotinpurolla oli jääkärileiri, joten asiakkaita riitti mukavasti. Pojat ja tytöt vaan ihmettelivät, miksi meillä oli maastopuvut eikä sitä perinteistä ruutupuseroa. Mutta eipä tuo paljoa haitannut, kun kahvi ja tuoreet munkit näyttivät maistuvan. Ilta meni leppoisasti ja samalla suunnittelimme jo seuraavan päivän leirisotilaskotikeikkaamme. Illan pimetessä ja kodin sulkeutuessa marssimme saunaan ja paistamaan makkaraa takassa. Taivaalla paistoi täysikuu, joten saunalla keksimme kilvan lauluja kuusta. Yhteislaulu raikui.

Oma puolijoukkueteltoa kullan kallis

Majoituimme siis teltassa, kuten asiaan kuuluu. Jokainen sai kipinävuoronsa, mutta uni ei maltanut tulla, kun päivä oli ollut täynnä mielenkiintoista ohjelmaa. Kun uni viimeinkin tuli, se katkesi samantien. Ei, minun kipinäni ei alkanut vielä, vaan teltaamme oli tullut vieras... Pieni hiiri halusi myös kaminan lämpöön. Sitä sitten jahtasimme ja lopulta saimme hiiren takaisin yöhön. Luultavasti se kömpi johonkin toiseen teltaan, sillä samainen hiiri oli nähty aikaisemminkin vierailulla teltoissa. Näin ainakin varusmiehet kertoivat meille. Kun se oma kipinävuoroni sitten tuli, meni se nopeasti. Teltassa oli

Jaffamunkkeja ja hiirijahtia eli sisaret poikkeuslokoulutuksessa

Teksti ja kuvat: Minna Frii

Kotiolahden Sotilaskotiyhdistys

tunnelmaa ja kaminan rätinää kuunnellessa ehti ajatella monia asioita.

Leirisotilaskotikeikka aamutui- maan

Aamulla sotilaskodin pihassa odotti myyntiauto, eikä aikaakaan, kun se oli pakattu. Hyppäsin Aila Heikuran kanssa ohjaamoon ja kuljettaja käynnisti auton. Tai näin ainakin luulimme tapahtuvan. Moottori ei tosin pihahatnutkaan. Katsoimme hetken aikaa toisiamme ja hyppäsimme samantien pihalle. Pari puhelua myöhemmin saimme vetoapua ja auto hurautti käyntiin. Kaikkiin leirisotilaskotikokemuksiini saankin nyt lisätä sen, että myyntiauto on kerran vedetty perä edellä käyntiin... Mutta poikkeusolosko osaa toimia silloin, kun tarvitaan. Metsässä oli mukavaa, kuten aina, vaikka emme kovin montaa taistelija tavoittaneetkaan.

Kaikki päättyy aikanaan

Sunnuntaina yliluutnantti Sairanen piti meille jämäkän luennon puolustusvoimien huollosta, johon siis sotilaskotikin poikkeusoloissa kuuluu. Tämän jälkeen olikin vuorossa kurssin päätös ja palauteskustelu, jonka jälkeen joukko lähti kotimatalle. Paitsi minä en. Olin ollut Sotinpurolla jo muutaman päivän ennen kurssia Satu-Marja Östmanin kanssa pitämässä kotia auki ja sinne myös jääme. Kurssi oli kuitenkin ohi ja uusia kokemuksia rikkaampana oli mukava marssia jo tutulle saunalle leirinpäätöslöylyihin, kuulauluja laulamalla.

Kortilla
sujuvasti ja turvallisesti.

Osuuspankin Kultakorttivalikoimasta voit valita itsellesi sopivimman. Kysy omasta Osuuspankistasi tai Puhelinpalvelustamme 0100 0500 juuri Sinulle parhaiten sopivasta kortista!
Tietoa korteistamme löydät myös osoitteesta www.osuuspankki.fi/kortit

Millainen sijoittaja sinä olet?

Nordea Pankista saat sijoittamisen suunnitelman, joka ei purista eikä hierrä. Se tuntuu hyvältä ja näyttää sinulta, koska se tehdään mittatilaustyönä. Jos tavoittelet hyviä tuottomahdollisuuksia, yksittäisiä arvopaperisijoituksia pienemmällä riskillä ja vaivalla, voi rahastosijoittaminen olla oikea ratkaisu. *Mikä on sinun suunnitelmasi?*

Nordea-rahastoja hallinnoi Suomen johtava rahastoyhtiö, Nordea Rahastoyhtiö Oy, Keskuskatu 3, 00020 NORDEA, Helsinki. Rahastojen säännöt, rahastoesitteen ja muita lisätietoja saat mm. Internetistä ja Nordea Pankista. Nordea-rahastoja voit merkitä ja lunastaa Nordea Asiakaspalvelussa 0200 3000 (pvm) ma-pe klo 8-21, Sololla Internetissä tai poikkeamalla lähimpään Nordea Pankkiin. www.nordea.fi

Matkailualan ässäpari

Kokemuksesta syntyy osaaminen. Ja kun kaksi osaa jaa yhdistää voimansa, syntyy matkailun palvelukokonaisuus vailla vertaa.

KohdematkatKaleva on Suomen suurin yksityinen liike- ja erikoismatkatoimisto, jossa yhdistyy Kohdematkojen ja MatkaKalevan vankka, vuosien mukanaan tuoma kokemus ja laaja asiantuntemus.

Asiakkaalle tämä merkitsee entistäkin laadukkaampia, räätälöityjä ja monipuolisia ratkaisuja niin liike- kuin vapaa-ajanmatkailuunkin.

KohdematkatKaleva on matkailun moniasiantuntija: yhteistyökumppani, joka hallitsee matkailun koko kentän ja ymmärtää kustannustehokkuuden, laadun ja luotettavuuden merkityksen.

Hietalahdenranta 13
00180 Helsinki
Puh. (09) 615 615
Info@kohdematkatkaleva.fi

Kauppakatu 23 b B
80100 Joensuu
Puh. (013) 256 0210
joensuu@kohdematkatkaleva.fi

www.kohdematkatkaleva.fi

KOHDE
MATKAT
KALEVA

Toimistot:
Espoo, Helsinki,
Joensuu,
Jyväskylä,
Kotka, Lahti,
Lohja, Oulu,
Porvoo, Salo,
Rauma, Tampere,
Turku, Vaasa.

EDULLISTA OSTOAIKAA JO 26 PÄIKKÄKUNNALLA!

*Aina etulinjassa kun haluat
ostaa todella edullisesti!*

TOKMANNI

Aina Hintansa Väärsti

Raatekankaantie 4, p. 013 254 511 Joensuussa avoinna ma-pe 9-20, la 9-18

Aliupseerikoulun kurssi 27

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖKUNTA

Yksikköpseeri
Yliluutnantti Hannu Sihvonen

Koulunjohtaja
kapteeni Hannu Palkovuori

Varajohtaja
yliluutnantti Mika Kärämä

PANSSARINTORJUNTALINJA

Yliluutnantti
Pertti Kettunen

KIVÄÄRILINJA

Yliluutnantti
Jeri Kerkkonen

Lutnantti
Harri Kankainen

Ylikersantti
Mikko Kupiainen

KRANAATINHEITINLINJA

Lutnantti
Marko Ylönen

Lutnantti
Marko Karppinen

TULENJOHTOLINJA

Yliluutnantti
Jari Parviainen

Ylikersantti
Teemu Tiainen

SISSILINJA

Lutnantti
Keijo Matilainen

Ylikersantti
Jouni Kukkonen

SISSIRADISTILINJA

Lutnantti
Janne Suhonen

Lutnantti
Jarno Kirjavainen

MOOTTORILINJA

Lutnantti
Marko Jalkanen

Kurssin 27 valmistuvat ryhmänjohtajat, alikersantit!

Asetettujen tavoitteiden mukaisesti kurssin aikana olemme kehittäneet teidän koulutushaaranne mukaista ammattitaitoa, kouluttaneet johtamis- ja kouluttamistaidon perusteita. Kurssin suorittamisen jälkeen teillä on perusteet ja edellytykset aloittaa oman ryhmänne kouluttaminen ja johtaminen sotakelpoiseksi joukoksi. Johtajan valmiuksien kehittäminen jatkuu perusyksikössä esimiestehtävien, jatkokoulutuksen sekä -kurssien muodossa. Johtajaksi kehittyminen edellyttää jatkuvaa omien valmiuksien, oman johtamiskäytännön ja oman toiminnan tarkastelua saadun palautteen perusteella. Jokaisen meistä on tunnustettava

omat heikkoutemme, mutta toisaalta osattava käyttää vahvuksiamme tehokkaasti hyödyksi. On muistettava, että johtajaksi kasvaminen ja ihmisenä kehittyminen ovat elinikäisiä prosesseja.

Edessä on palvelusuranne vaativin tehtävä. Asenoitukaa tuleviin tehtäviinne ennakkoluulottomasti ja kokekaa tulevat tehtävät haasteina, oppimistapahtumina. Tulevat, entistä vaativammat ja haasteellisemmat tehtävät edellyttävät teiltä tunnollista tehtävien hoitamista, alaisistanne huolehtimista ja yhteisten asetettujen tavoitteiden hyväksymistä. Vaikkakin teidän vastuunne kasvaa, tukenanne teillä on yksikkönne osaava ja ammattitaitoinen henkilökunta.

Henkilökunnan ja omasta puolestani haluan onnitella teitä kurssin suorittamisen johdosta. Toivomme teille menestystä alkavalle johtajakaudellenne sekä onnea vuodelle 2003.

Kiitän kouluttajia, apukouluttajia, kaikkia AuK:n sidosryhmiä sekä yhteistyöosapuolia aliupseerikurssi 27 eteen tehdystä arvokkaasta maanpuolustustyöstä.

AuK:n johtaja
Kapteeni Hannu Palkovuori

Oppilaskunnan puheenjohtajan tervehdys

Miksi lähdin vielä Aliupseerikouluun?

Oma varusmiespalvelukseni ei noudattanut perinteistä kaavaa. Käytyäni sotilaskuljettajakurssin Esikunta- ja Huoltokomppaniassa, hakeuduin johtajakoulutukseen. Onneksi minulle tarjottiin mahdollisuus saada vielä aliupseerikoulutus.

Johtajakoulutus on ollut minulle vieläkin positiivisempi kokemus kuin oletin. Osaltaan tähän on vaikuttanut oma asenteeni ja toisaalta kouluttajani ovat olleet hyvin perillä opetettavista asioista sekä kiinnostuneita oppimisestamme. Oppilaskunnan johtamista taas on auttanut koulun johdon ehdoton tuki.

AuK:n päättyessä muut oppilaat jakautuvat eri yksiköihin johtajakaudelleen. Itseltäni tuo oppimiskausi jää käymättä, valitettavasti. Toisaalta 362 vrk:ta lähestyy ja on mukava päästä takaisin

siviilimaailman pyörteisiin. Reserviin siirtyessäni joitain asioita jään kaipaamaan. Maanpuolustustyö säilyy edelleen lähellä sydäntä toimiessani ensi vuoden Varusmiesliiton varapuheenjohtajana. Eikä niihin ensimmäisiin kertausharjoituksiinkaan varmaan kovin pitkää aikaa liene.

Johtajakoulutuksesta on monen asteista hyötyä, ei vain armeijaympäristössä toimimiseen, vaan myös siviilielämään. AuK- ja RUK-koulutukset antavat valmiuksia toimia johtajana myös yhteiskunnassa yleensä. Tähän oikeastaan perustuu

myös koko puolustusstrategiamme, suurin osa upseeristostamme ja melkein koko aliupseeristo on muita kuin ammattisotilaita.

Varusmiespalvelus ja yleinen maanpuolustustyö on tärkeää. Toivottavasti jokainen Suomen nuorista osaa arvostaa sitä työtä. Kiitoksia mukavasta toimintakaudesta hallitukselle ja oppilaskunnalle. Yrittäkää jaksaa vielä kevät ja ottakaa kaikki irti palvelusajasta.

Terveisin
Res alik Matti Muukonen
Oppilaskunnan pj. / kurssi 27
Varusmiesliiton vpj. 2003

Kuva: Toimitus

Moottorilinja

Rahtareiden kuninkaat

"Gentlemen (and one lady), start your engines!" Moottorilinjan oppilaiden ura syväjohtamisen ja pysyväsasiakirjojen viidakossa alkoi AuK I -kurssilla saadessamme peruskoulutuksen ryhmän johtamisesta kivääri- ja krh-linjoilla, joilla tulevat motomiehet todellakin näyttivät kyntensä (lue: kitkaketjunsä). Mainetta ja kunniaa kerättiin vaihtolavoittain. Yksi taistelija menetettiin jopa Eruukoon kärkikomppanialle!

Muilla veri kuitenkin veti auton rattiin, tavoitteena CE-luokan ajokortti. Auk II:n aikana Matti Eskon "Rekkamies" soi useaan otteeseen, mikä edesauttoi uskomattoman linjahengen syntymistä! Henkeä kehitti myös linjajohtajan aivan erinomainen asenne "enkeleitään" kohtaan. Järjestettiinpä siinä sivussa linjan saunailtakin.

Aliupseerikoulun aikana moottorilinja koki monia ikimuistoisia juttuja alkaen sahanpuruista smurffipuvussa aina Pentin majoituspalveluun asti. Johtajakoulutus teki oppilaista paitsi aliupseereja ja herrasmiehiä, niin tottakai myös REKKAMIEHIÄ!

Kuninkaallinen moottorilinja haluaa kiittää linjan kouluttajia. Lisäksi haluamme toivottaa eräälle AuK:n aikaiselle upseerikokelaalle hyvää loppuelämää. "Me todellakin tiesimme mihin olimme ryhtymässä!"

KOULUTTAJAT

Ltn Marko "Taktikko" Jalkanen

Linjan isä, sulkeisten ja syväjohtamisen expertti. Ja aivan erinomainen taktikko.

Ylik Antti "Ascona" Kurki

"Pidän teille rastin aiheesta, josta en kyllä nyt tiedä mitään..." Erinomainen uravalinta, loistava baarimikko!

Mikko "Kivenpyörittäjä" Häyrinen

Käyttää suuren osan vapaa-ajastaan nukkumatin kanssa veljeilyyn. Suhteellisen rento kaveri.

Timo "Keltsi" Jussila

Linjan oma baarimikko, varsin hupaisa kaveri, sairastuu taktisesti, Tikrun paras kaveri. Avaa sanaisen arkkunsa koko koulun puolesta.

Heikki "Ploikkane" Loikkanen

Kun on "pilekkihularit" kateissa, nii "kylömää", eli kohtalaisen paha murrehirviö. Erikoisalana työkoneet; ainoa meistä, joka oikeasti tietää näistä vehkeistä.

Pekka "Hanska" Mononen

Aina vaiheessa, avautuu säännöllisesti, hajonnut atomeiksi pari kertaa, omasta mielestään maailman kovin jätkä. Tykkää isoista, ääntä pitävistä ja pahanhajuista koneista.

Jussi "Multsi" Multanen

Kiukuttelee silloin tällöin. "V... miula ei oo penniikään kiinni tässä hommassa!" Havaittavissa lievää fanaattisuutta Valmetin eri malleja kohtaan.

Matti "Pumba" Muukkonen

Pysyväsasiakirjoja ja muita politiikan ihmeitä tuutin täydeltä. Myös mussuttajana tunnettu. "Tietää" kaikesta kaiken, mutta muuten mukava mies ja synnynnäinen tappaja. Aamut vähissä.

Antti "Nevis" Nevalainen

Kauheeta, miten pienestä miehestä lähtee kova ääni.

Mikko "Timon" Pajanen

Prikaatikorpraali. "Missäs Pajanen on? Ai nii, hallilla tietysti!" Hitsauskin onnistuu yllättävissä tilanteissa. Aamut väbä!

Mirva "Vilkkusilmä" Pirinen

Toisista armeija tekee miehiä, mutta "Mirmeliä" se opetti käyttämään voimasanoja. "En mie osaa, mie kuiteski kämmään", "mie hajjoo tähän kulmaan perruutukseen!!" Se mitä Mirvan penaalista ei löydy, niin sitä ei tarvita.

Simo "Pena" Penttinen

"Mun nimi on Simoska, tarkasta jämä" korpinjämä niitti mainetta AuK:ssa. Kaataa naisia kuin maamies heinä. Vähän liiankin särmä, Jussilan ohella myös ketsinä tunnettu.

Kiväärilinja

Kolmas rivi: Niskanen HS, Martikainen JP, Vanninen TAS, Mutanen TT, Partanen JHM, Ikonen RS, Kähkönen LAE, Ahola EOJ, Suni EJA

Toinen rivi: Suomalainen EAI, Damsten HA, Ketonen MOM, Partanen HP, Nurmela TA, Laatikainen OAE, Räsänen AT, Strömberg SS, Saukkonen TT

Ensimmäinen rivi: Räsänen MH, Majoinen TA, Maksimainen PO, Nupponen AJ, Pasanen ALO, Lahti KM, Turunen TS

YM-auto Ky

Käytettyjen autojen luotettava
erikoisliike.
Lylykoskentie 21, 80130 Joensuu
Puh (013) 228 611, 0400-180 100

KÄPYKANKAAN PURKAAMO

LYLYKOSKENTIE 29, 80130 JOENSUU

Puh (013) 126 100

Panssarintorjuntalinja

”Sumussa, sateessa ja seitsemän pullon siimassa”

Aliupseerikurssi 27:n pst-linja sai kunnian olla viimeinen yliluutnantti Pertti Kettusen kouluttama linja. Linjan toisena kouluttajana toimi ylikersantti Kupiainen ja apukouluttajina upseerikokelas Asikainen ja alikersantti Mikkanen. Linjan vahvuus oli yhdeksän oppilasta.

Pst-linjan koulutus alkoi toden teolla vasta AuK II:n alussa; AuK I:n aikana linjan oppilaat kuuluivat kiväärilinjaan. Panssarintorjuntakoulutuksen alussa ammuimme Sotinpurolla kovilla kevyillä ja raskailta kertasingoilla. Linjamme ei valitettavasti päässyt koulutuksen aikana käsittelemään raskasta sinkoa. Käytännön ampumakoulutuksen lisäksi opimme tuntemaan panssarintorjuntalinjan yleisperiaatteita ja johtamista. AuK II:n aikana linja sai pst-koulutuksen lisäksi myös kiväärikoulutusta ja toimi pst-partiona tai komentojoukkueen sinkoryhmänä useissa taisteluharjoituksissa, joissa myös vanha venäläisvalmisteinen pst-miehen verivihollinen, T-54-panssarivaunu, tuli tutuksi.

Linjalla vallitsi hyvä yhteishenki, mikä ilmeni viimeistään Tupatuoppi-kilpailussa, jonka aikana linjalaiset kannustivat toisiaan ja kaikki pääsivätkin maaliin omin jaloin, joskin muutoin kisa meni täysin vatuloinniksi. Pst-miehen hurtilla huumorilla oli tärkeä osuus linjamme yleishengen luomisessa. Kouluttajamme yliluutnantti Kettunen on omintakeisella ja inspiroivalla koulutustyyllillään saanut linjan tuntemaan ylpeyttä valitsemastaan koulutushaarasta. Oppi jäi kutakuinkin kasettiin: koko linjasta kehittyi aliupseerikurssi 27:n aikana hommansa osaavia sinkosimoja.

Pesonen SM

Mies, mappi ja tosi särmä punkka.

Snellman ATJ

Kenttäkelppoisuus tullaan testaamaan VMTK:n toimistossa.

Ylönen AT

Mies, joka vempasi vain pakon edessä, mutta siltikin...

Kettunen JVT

Linjan särmin taistelija. Oikeasti.

Cramm J-H

Aito tuplakuulosuojausta käyttävä pst-mies: ”Mitäh!?”

Valjus HJ

”Oon niin vaiheessa, ettei mittään järkkee”

Timonen JA, alias Ernesto ”Che” Guevara

Motivoitunut vapau(tu)staistelija.

Kervinen MT

Toimisto-AU vastoin tahtaan.

Kosunen HJ

Yksinäinen yöchattaaja.

TURVALLINEN ARKI
SINUN OIKEUTESI!
ASKO MÄKINEN
Ylirajavartija evp.
RAJAPALVELUSTA - KANSANPALVELUUN

RAVINTOLA & PIZZAPAIKKA

NALLENPESÄ
Keskuskatu 21, 81100 KONTIOLAHTI
Puh (013) 732 030

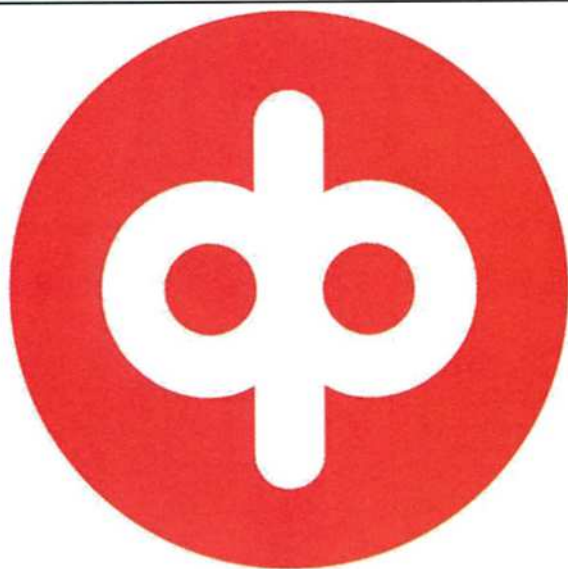

KESÄLAHDEN MAANSIIRTO OY

Itä-Suomen
METSÄ- JA LKV
KIINTEISTÖPALVELU

E-mail: pentti.pasanen@pp3.inet.fi

**LIPERIN
OSUUSPANKKI**

Kattohuolto

Insinööriksi Kuopiossa

Tekniikan alalla kaikki ammattikorkeakoulututkinnon suorittaneet voivat käyttää nimekettä insinööri (amk). Koulutusohjelmat ovat 160 ov laajuisia. Opiskeluaika on 4 vuotta. Ammattikorkeakoulusta saa arvostetun tutkinnon nopeasti.

Meillä voit opiskella:

- informaatiotekniikkaa
- sähkötekniikkaa
- rakennustekniikkaa
- puutekniikkaa
- ympäristötekniikkaa
- konetekniikkaa
- hyvinvointitekniologiaa

Hakuaika:
10.3 - 4.4.2003

POHJOIS-SAVON
AMMATTI-
KORKEAKOULU
Tekniikka, Kuopio
www.pspt.fi/teku

Sissilinja

Aliupseerikoulun ja samalla Pohjois-Karjalan Prikaatin paras ja kovin koulutus on sissilinjalla. Jokainen linjan oppilas sai kokea unohtumattomia hetkiä ja luonnonläheisiä elämyksiä yötaivaan tähtiä tiirailien, reppua kantaena ja muuten vain Pohjois-Karjalan luonnon ihmeellisyyksiä tutkien. Myös ruoanlaittotaitomme kohentuivat syksyn mittaan, eikä jalla jallan uhreja tullut pakollisia tilastotappioita enempää. Suosiossa olivat pikaiset liikelounaat, eli ruokailut liikkuen, sekä luonnonraikkaat poreilevat purovedet. AuK I:n aikana kurssiamme johti pääasiassa ylikersantti Kukkonen ja hän selvisi vaativasta urakastaan mallikelpoisesti. Ennen kurssin I-osan päättymistä luutnantti Keijo Matilainen palasi kehiin ja hänen isällisessä ohjauksessaan porskutimme läpi jääkäreileirin, mikä oli linjamme tulikaste. Luutnantti Matilaisen jäätyä virkavapaalle linjaamme tuli johtamaan AuK II:n loppuajaksi yliluutnantti Torvinen. Hänen johtamana veimme SPOL-harjoituksessa sotilaspoliiseja retkuun 6-0.

Aliupseerikoulun yhteisessä voimannoitustuksessa, jalon kilpailun ja rehdin urheiluhengen ilmentymässä, perinteikkäässä Tupatuoppikilpailussa linjamme teki historiaa. Urheasti kivusta, väsymyksestä, nälästä ja janosta värittämättä joukkueemme taisteli ja aukaisi uraa metsään puolimetriseen hankeen. Totuus on, että meidän poikamme raivasivat tien maaliin urheasti muiden edellä, ja jos historiankirjoitus muuta kertoo, se valehtelee.

-Aika velikultia-

Heikki "Hakki" Hakkarainen

...YLPALVO. Onko se joku raamattu? Metsän hiljaisiin turkulainen (Shhh).

Toni "Tarina" Haverinen

Ehä mie ihe kahoku, Heeerraa alikersantti.

Mikko "Muikku" Kauppinen

Linjan kaunein poika pyöreine Diego Armanineen, Jalla Jallan tiskaaja. Järkkymätön Zemppari.

Antero "Toloppa" Lehtoviita

"Mulla on puukko, ampukaa alemmas..."

Henri "Långa" Länström

Vaiheessa #1. Nudisti, nätti mikki, Jalla Jallan kokki.

Teemu "TES" Pakarinen

Veljesten oikea puoli, välillä jäätää...

Janne "Bygmi" Pyykönen

Pretty Boy, Janne sä teit sen taas ja hugo bossit huurussa...

Kimmo "Salonen" Savolainen

Vaiheessa #2. Ja maaliin läski Salonen...

Matti "Vasili" Tiihonen

Missä mun kypärä, entäs lumihousut?

Seppo "Lokki" Vlasoff

Mies, joka hajoaa kassulle!?! Metsässä on kiva pörpötellä... Linjan ainoa todellinen sissi.

Tuomas "Topi" Kaasalainen

Kuopion Kasanova... Tyhmä Tuomastyhmä... No eihän siinä...

Tuomo "Laiti" Laitinen

En kannaa. En VARMAAN KANNA!

Lasse "Lefa" Kettunen

Aamut vähenee, kilot karisee, taistelu jatkuu... Änäriin varattu lähiökiekkoilija (HPK).

Jussi "Jumi" Kokkonen

Kyllä minä kessin hallitsen... Jussi! Vesihissi sihihi hissis...

Marko "Plexi" Laakkonen

Linjan kovaäänisin, on varmaan nielaissut megafonin pienenä...

Antero "Kädet puuttuu" Monto

Kävelee unissaan..."hyvä setti".

Anssi "Polvipuoli" Pakarinen

Ja minähän en mikään kyläkiekkolija ole...!!!

Taneli "TSO" Pakarinen

Veljesten vasen puoli... Hei Taneli, eiku Teemu, eiku...

Antti "Pönä" Pöntynen

En minä jaksa sitä jekkua kantaa, kamina kantaan ja havutus kuntoon...

Esa "Witsi" Saarijärvi

Linjan ehdoton "naurattaja". Kuivan maan norppa...

Janne "Härkä" Soininen

Kokenut KK-mies. Vie rinkkaa 6-0. Aina nälkä...

Mika "Danny" Varis

Lahjaton sanoittaja ja sukunimensä mukainen laulaja. Missä Mika... ai HV:lla?

Lauri "Late" Tervonen

Jalla Jalla-partion maistaja, joka syö mökillä. Iso mies, joka kantaa kaiken ylimääräisen ja vähän ylikin...

Niko "Myyrä" Ronkainen

Saa ehkä ensi kesänä... isojen poikien juttujen ehdoton kuningas.

Sami "Sätkä" Suhonen

Äiti-Suhosen karkeilla eteenpäin. Mies, joka ei kestä sairaaloita. Hirvee Dallas!

Sissiradistilinja "Titari on Ritari"

Pohjois-Karjalan Prikaatin kuningaslinja, joka seulottiin mittavien ja useita päiviä kestäneiden pääsykokeiden jälkeen yli 500 alokkaan joukosta. Tämä ylväs ryhmä koostuu 16:sta toinen toistaan ryhdikkäämmästä, komeammasta, voimakkaammasta, älykkäämmästä ja ennen kaikkea vaatimattomammasta taistelijasta.

Yhteinen taipaleemme alkoi neljän peruskoulutuskaudella vietetyn viikon jälkeen ja jatkuu aina kotiutumiseemme saakka. Kyseessä on eräs puolustusvoimien vaativimmista koulutushaaroista, joka vaatii suorittajaltaan niin rautaista kuntoa kuin teräksisiä hermojakin. Ammumme, uimme, juoksemme ja siirrymme nopeammin, jälkiä jättämättä ja paremmin kuin kukaan muu. Suurimmalle osalle ihmisistä mahdottomalta kuullostavan sähkötyksen hallitseminen on linjamme taistelijoille arkipäivää.

Linjan koulutus on erittäin monipuolista, koska normaalin tiedustelukoulutuksen lisäksi meille koulutetaan myös sissiradistialiupeerin tehtävät. Kun muiden linjojen uudet alikersantit alkavat paimentaa omia ryhmiään, sissiradistit jatkavat koulutustaan kotiutumiseen saakka. Tässä vaiheessa koulutusta yhtenäinen ryhmämme on tutustunut Kyykän maastoihin useiden taisteluharjoitusten muodossa ja hallitsee työvälineenä LV 665:sen/Parsan paremmin kuin hyvin. Ylväs joukkomme on tottunut pärjäämään useita päiviä ilman unta ja suorittamaan annetut tehtävät moitteettomasti. Tästä pitivät huolta vaativat kouluttajamme luutnantti Janne Suhonen ja luutnantti Jarno Kirjavainen. Keväällä ryhmämme pääsee testaamaan kestävyytään ja sisukkuuttaan mm. kaukopartiohiidon (n. 100km), hypotermiatestin ja lukemattomien sähkötysharjoitusten muodossa. Vaikka koulutus on rankkaa ja vaativaa, niin se myös palkitsee suorittajansa ja kukapa ei haluaisi kuulua Puolustusvoimien eliittiin.

Sami "Sori väärä kaveri, AmiEntää" Antikainen

Suurien tunteiden tulkki, jonka käytöksen selittää toisesta kerroksesta tippuminen.

Miika "Mika, Miikka, Aziz" Asikainen

Maailman suurin hylje, joka hävisi korttipeleissä muutakin kuin päivärahansa. Vain lähtöaskel ottaen lomille, MARS!

Tero "Löylly, elämeä noihin" Hämäläinen

Linjan Aki Sirkesalo ilman lauluääntä. Kaikin puolin täydellinen, ainakin omasta mielestään.

Lauri "Billy Elliot, Jäämies" Jorasmaa

Onttolan mies, joka tutustui sotilaskuriin Kontiorannassa. Rääkkylän kansallisteatterin TÄHTI.

Jussi "SuoEinstein" Kajala

Kimeä-ääninen jättiläinen, joka lähti opettelemaan tahtimarssia RUK:uun.

Eero "Missä miun kalsarit" Karinen

Korpraali jo inttiin tullessaan. Lähti etsimään kalsareitaan RUK:uun.

Toni-Pekka "Nenä poskella, Gines" Kinnunen

Kontiolahden Kajastuksen ykkösvaraus vuodelta 1989. Hajosi kaikkeen ja hermostui vähintään 20 kertaa päivässä. Kiihtyy kuin Ferrari.

Jukka "Kenraali" Koponen

Nelijalkainen Radisti, joka tutustui kävelemisen saloihin armeijassa. Leireillä pummasi röökiiä kaikilta.

Jani "Lomis, Magic" Korhonen

Lomalla tai pelasi Magiciä. Linjan hevemies.

Paavo "Omat pois, PA" Leinonen

Hymypoika, joka vastasi Radistien siivouksesta. "Vielä pari limettä".

Janne "Totaniin" Miettinen

Totaniin, periaatteessa, käytännössä en tiedä, mutta olen lukenut Yleispalveluohjesäännöstä. Housut roikkui ja lakki oli aina silmillä.

Perttu "Playmate of the year" Muhonen

Kaikkien kaveri. Rääväsuu, jolta ei meinaa saada puheenvuoroa.

Sampsa "Isukki, Nuuska" Mäkinen

Linjan isä, jolla nuuskaa oli kaikkialla paitsi suussa. Lähes valmis lääkäri Tartosta.

Esa "RUK, MAP" Peltonen

Ampui 20 teertä yhdellä laukauksella, vaikka kypärä tipahti. Pystyi kertomaan kalajuttuja metsästyksestä ja naisista. Syntynyt RUK:a varten (omasta mielestään).

Paavo "SärmäNinja" Pihavaara

140 cm teräksistä vartta. Jumissa, jäässä tai nukkumassa. Näki pikku-ukkoja iltaisin, jollei joogannut.

Eemeli "KaappiKitaristi" Piironen

Lehmon PopTähti, joka nukkui silmät auki.

Pietari "Rutale, Pieru" Rautalin

Ilmojen valtias, joka pystyi olemaan ulostamatta viikkoja. Kerrospukeutumisen ja TeeSeItse -sähkötekniikan mestari.

Tero "Kenttäriivaaja, TeroPervo" Ryyänen

HUOMIO, heitän roskiksen. Missä miun sysäri, kuulosuojaimet, puukko, avaimet, tyyny ja kyypääri on? Linjan ylipappi, joka ei jättänyt Päiviä rauhaan.

Jaakko "Lepra, Spitaali, Onko kananmunaa" Santaniemi

Mie en saa syödä kalaa, mie en saa syödä kananmunaa, sit mie en saa syödä sieniä, sit mie en saa lähteä leirille.

Jani "Painu v**n tai vedän turpaan, Voltaren" Väisänen

Kapinallinen, joka vapautui lähes kaikesta. Menetimme tämän urhean soturin EHK:lle.

KITHYDRO

TAITOA • TEKNIIKKAA • PALVELUA

PL 60, Niittytie 3, 82501 Kitee
P. 013 413 141, fax 013 413 150
www.kithydro.fi

KAP KARJALAN PULTTI &

Salpakatu 6
PL 358, 80101 JOENSUU

Autopuh. 0500 272 147
Puh. 013-897 801
Fax 013-897 805

KASKI Työvalmennus

Savotantie 9

82900 ILOMANTSI

Puh (013) 275 8857

Joensuun Pysäköinti Oy

Itä-Suomen SATO Oy
Siltakatu 14 B, 80100 JOENSUU
Puh. 013-252 6100

Me palvelemme
ammattitaidolla Teitä
Enossa ja Kulhossa

Rautia Vinni

Tulenjohtolinja

TJ-linja aloitti AuK:n 25 oppilaan voimin. Niistä Reserviupseerikouluun Haminaan lähti peräti 14. Jäljelle jääneet muodostivatkin ehkä koko AuK:n yhteisimmän linjan. Henki oli hyvä, ellei loistava, ja kannustimme toisiamme jatkuvasti. Pientä "pottuilua" ja niskoittelua oli kumminkin havaittavissa leireillä, joita TJ-linjalla olikin yhdessä kranaatinheitinlinjan kanssa kuusi kappaletta.

Koulutus tulenjohtolinjalla on monipuolista ja mielenkiintoista. Tulenjohtajat ryhmineen saavatkin aikaan suurimman osan vihollisen tappioista. Tutuksi kursilla tulivat sanomalaite (aika, avain, asetukset!), käsisuuntakehä, laseretäisyysmittari ja ylivoimaisesti "suosituimpana" LV217M-radio (venttiseiskamatti). Kurssin kohokohta oli reissu Lappeenrantaan, missä harjoittelimme tulenjohtamista simulaattorilla. Vähemmän kiinnostavaa oli viestiyhteyksien rakentaminen parikaapeleilla. Kaikin puolin kurssi onnistui todella hyvin. Asiat opimme hyvin ja henki oli koko kurssin ajan todella hyvä. Kiitokset siitä oppilaille, kouluttajille ja apukouluttajille.

Tero "Nuuskakuriin" Heikkinen

Äkkipikaisuuden kuningas, nuuskaa huuleen!

Ossi "Sissi" Huovinen

Sissi yli muiden, JOS SAIS KAKS RYNKKYÄ, NIIN...

Riku "Kekkinen" Kokkonen

Linjan sananiekka, saa porukan nauramaan. Löysääkin löysempi sotilas.

Samu "Nuorin ja viisain" Leppämäki

Kännykkäholisti, teinien kuningas.

Niko "Sluiba" Mäkelä

Selviää tilanteesta kuin tilanteesta helpoimman tien valiten.

Joel "Päällikkö" Nissinen

Linjan päällikkö, joka ei lähtenyt RUK:uun jalkapallon takia. Trance 4ever!

Mikko "Patajätkä, Kouluttaja, Lumikola" Paalanen

Päivärahat menee pokerissa, V**** ei oo väliä!

Aija "Parturi" Sorsa

AJAKKAA V**** ITE HIUKSENNE!

Panu "Pekka" Viinanen

Ei ota roolia, mutta Puumalan poika ottaa tilanteen haltuun tarvittaessa.

Samuel "Vili-manni" Villman

Särmin jätkä, "keittokin" maistuu.

Miika "Vode" Voutilainen

"Pistä se pesimaila pois!"

Apukouluttajat:

Alikersantti Salla "Pulkkis" Pulkkinen

Miten tää keskusosakeskus menikään? Mie en tajuu.

Upseerikokelas Jussi Sorjonen

Juuan lahja maailman kissoille.

Kranaatinheitinlinja - Suuri ja mahtava

Saapumiserästä valittiin 39 taistelijaa AuK:n kuninkaalliselle krh-linjalle. Eivätpä tienneet nämä poloiset millaisia epäsuoran tulen jumalia heistä JONAIN päivänä koulitaan.

Linjan heitinmiehistä seitsemän lähti RUK:uun, yksi lääkintäaliupseerikouluun, yksi talousaliupseerikurssille sekä kaksi käiveröä moottorilinjalle. Linjamme kouluttajina toimivat luutnantit Marko Ylönen ja Marko Karppinen. Jo heti alkuvaiheessa meille tulivat selviksi heitinmiehen tärkeimmät sanat: metri, piiru ja sekunti. Melko pian pääsimme puuhastelemaan myös heittimien kanssa. Sitten sitä rallia jatkuikin melkein kyllästymiseen asti, mutta hauskaakin riitti.

Sotinpuron alue tuli melko tutuksi lukuisten ampumaleirien myötä. Leireillä joukko hitsautui hyvin yhteen, vähän riideltiinkin. Kranaattejakin saimme ampua melko paljon, joten tuntuma heittämiin säilyi.

Linjamme oli ehkä särmin kautta aikojen. Tästä todisteina mm. historiallinen kaksoisvoitto Tupatuoppi -kilpailussa ja hyvä kurssimenestys. Tästä saamme kiittää kouluttajiemme lisäksi apukouluttajiamme, jotka osallistuivat todella aktiivisesti koulutustyöhön. Koulutus olikin rankkaa ja monipuolista, mutta välillä jäi aikaa jopa makkaran paistamiseen. Kaiken kaikkiaan kurssista jäi hyvä maku suuhun. Tulikomentoja!

Mikko "Azis" Asikainen

- Mies, joka kulkee omissa maailmoissaan.

Arto "Hiimailija" Heikkinen

- Hajoili leirillä nakkeihin.

Jouni "Hajotus" Heiskanen

- Mies, joka hajoili silloin tällöin, mutta pysyi koossa.

Tuomas "HV" Holopainen

- Aina HV:llä. Salibandyn pelaaja Lehmosta.

Petri "Huge hobitti" Huusko

- Pieni tiukka takapuoli herättää kiinnostuksen niin miehissä kuin naisissa. Linjan pieni suuri mies. Seksikäs punasilmä.

Petri "Ixa" Ikonen

- En ollut tekemässä. Heviletti.

Janne "Särmä sissi" Jaakkonen

- Yksi linjan kovimpia jannuja. Tekee hommat kunnolla.

Christian "Pepsodent" Jansson

- Linjan supervempula, tuoksuu aina raikkaalle.

Iiro "Keskonen" Kaksonen

- Mitäs istui vessassa, kun pituutta jaettiin. Mies, jolla oli aina kylmä.

Tuomas "Pekäle" Kekäle

- Mies, joka on aina vähän "hidas", mutta hoitaa hommansa.

Karri "Känni" Korhonen

- Mies, joka ei hajoile ikinä (eipä varmaan). Tykkää teräseistä, oluesta ja vanhoista naisista. Ei arvostelee ikinä ketään.

Antti "Horo" Lajunen

- Antaa perusteet tyttöstävälleen oluen ym. ostosta. Linjan riimimestari.

Sami "Lemppu" Leminen

- Kesälahden karhu. Ei hajoa koskaan. Ja pehmeä kuin mikä!!

Joni "Olmi" Miettinen

- Tietää kaikesta kaiken...omasta mielestään.

Juha "Zei pii" Miettinen

- Kuopion lahja kranaatinheitinlinjalle. Kaikin puolin hyvä tyyppi.

Juha "Peku" Pekkarinen

- Puhuu paljon ja kaikki totta. Omaa myös hyvän pyllerön omasta mielestään. Hyvä tyyppi takapuolin.

Tommi "Pärre" Perfljéff

- Linjan pisin janterri. Omaa noin nelimetriset kädet.

Mikko "Pessi" Pesonen

- Myös HV-miehiä, pelaa salibandya kaukalossa ja kaataa vosuja baareissa. Bitumia huulessa aina noin kilo.

Juha Pitkänen

- Mies, joka on painoonsa nähden liian lyhyt. Motto: Paino on voimaa, ylipaino ylivoimaa.

Pekka "Saastis" Saastamoinen

- Ongelma saada morkula oikein päin putkeen.

Tuomas "Ressi" Savolainen

- Ei oo tosikkaan. Aina innokas, vaikka olis vaan vessaan menossa.

Samuli "Sivuoja" Sivula

- Väittelee asiasta kuin asiasta.

Heikki "Soikka" Soininen

- Tietää muittenkin mielestä kaikesta kaiken. Kova poika lukemaan ja hoitaa hommansa aina hyvin.

Jussi "Motivation" Sormunen

- Tuntee kaikki vapautustermiit piirulleen.

Kari "Mies nro 39" Tiainen

- Termit hallussa (pieni ja iso heitin). Halusi leirillä tehdä syöttövirheen heittimellä...

Toni "Taavetti" Torvinen

- Ei aina oikein jaksanut hommailla...

Antti "Prrrkl" Turunen

- Mies, joka ei käytä kuin noin kymmentä kirosan lauseessa.

Apukouluttajat

Upseerikokelas Janne "Hamina" Turunen

- Särmä johtaja, joka kertoi jänniä juttuja. Ja nuuskaakin kului.

Alikersantti Jarkko Kolehmainen

- Kova tasohommista ja nuuskaakin kului.

**Kestävät, toimivat ja helppohoitoiset
puu- ja puualumiini-
ikkunat**

mittatilaustyönä Sinun toivomustesi mukaisesti

Kantolan Teollisuusalue

Puh (08) 652 1930, (08) 652 1950, fax (08) 653 0540

Et-kioski Hixsu

Sormusen tie 1
80710 Lehmo

lämpöpalvelu

LVI-BIONEERIT OY

Puhoksentie 9 82500 KITEE

Puh (013) 412 551

Fax (013) 411 187

Lähde lomallasi mökille !

Vuokrattavana hyviä yksityisiä rantamökkejä eri puolilla Suomea. Kaikkina vuodenaikoina. Soitellaan ! Talleta numero.

FinnTRIP

puh. (017) 642 214, fax (017) 642 362

JOENSUUN TILIPALVELU KY

Yläsatamakatu 9, 80100 JOENSUU

Puh. (013) 122 546, fax (013) 223 221

email: etunimi.sukunimi@karjalantilimiehet.fi

KARJALAN tilimiehet ky

Yläsatamakatu 9

80100 JOENSUU

Puh. (013) 223 201, fax (013) 223 221

email: etunimi.sukunimi@karjalantilimiehet.fi

LOMAKESKUS

HUHMARI

83700 POLVIJÄRVI

Ajokorttiasioissa oikea osoite on:

Keisarinkuja 10 a

82500 KITEE

p: 013 - 414 920

p: 050 - 552 1999

KITEEN AJO-OPISTO

Pirauttele tai tule käymään !

TILIKOISTINEN

Tilikoistinen Oy

Yläsatamakatu 9

80100 Joensuu

Puh (013) 221 000, fax (013) 223 221

email: etunimi.sukunimi@karjalantilimiehet.fi

ASIANAJOTOIMISTOJA

*Lakiasioiden
ammattilaiset
puolellasi*

Riippumattomat asiantuntijat
löydät puhelinluettelon
kohdasta **Asianajotoimistoja**.

www.asianajajat.fi

VESISTÖJEN KUNNOSTUS JA HOITO

SUUNNITTELU JA TUTKIMUS

-VE-LIMNO ravinnetasemallisto

-VE-EKOSIMU happimalli

-Kunnostussuunnitelmat

TOTEUTUS

MIXOX-hapetusurakointi

www.vesieko.fi

Yrittäjätie 12
70150 Kuopio

Puh. 017-279 8600

Fax 017-279 8601

tiedustelut@vesieko.fi

LIMNOLOGITOIMISTO-VESIEN HOIDON JA KUNNOSTUKSEN ASIAANTUNTIJA

Oppia ikä kaikki

AUTOKOULU

Nevalainen ky

Siltakatu 22 Joensuu puh. (013) 827 400

www.autokoulunevalainen.fi

*Mitä nuorempana
aloitat, sitä
paremman tuoton saat.
Kultaturva-eläke.*

ILOMANTIN
OSUUSPANKKI

Varusmiesten ja reserviläisten liikuntamerkit

DEXAL

CRAFT
SCANDINAVIA

START
The Feeling for Snow

EASTON

reebok

**Myynti hyvinvarustetut urheiluliikkeet
ja tavaratalojen urheiluosastot**

Redex-markkinointi Oy
Antti Toivola
Puh. 0400-672 113
www.berner.fi/sport

